

Vasilisa Tukan duudu Baurçuda, Çadır rayonunda, Moldovada Yaşayan yılları 7. 06. 1950 – 13. 11. 2005.

Duma erindä bitirdi orta okulu. Üürendi biblioteka zanaatına, çalıştı o uurda. 1981 yılda tamannadı üürenmesini agrikultura institutunda Kostroma kasabasında. Ötää dooru çalıştı kendi küüyündä agronom-tehnolog. Ana topraanı severäk, bu uurda çok yıllar çalıştı. İki kız anasıydı. Talantı şiir yaratmaa allahtan. Gagauziyanın kurulmasından şiirleri tiparlandı gazetalarda: «Haberlär», «Gagauz sesi», «Vesti gagauzii», «Znamä»; «Sabaa yıldızı» jurnalda. Gagauz Yazıcıların Birliin azası.

Vasilisa TUKAN

ŞİİRLÄR

VASILISA TUKAN

ŞİİRLÄR

Chişinău 2010

CZU 821.512.165(478)-1

T 90

Coperta Vitalie Leca
Machetare computerizată Elena Curmei
Corectori: Aliona Ergoglo
Maria Karapirea
Culegerea textului: Aliona Ergoglo

Ilustrație pe copertă "Melodia aleasă" de A. Rojanski

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Vasilisa Tukan

Șiirlăr : [versuri] / Vasilisa Tukan. – Ch. : S. n., 2010 (S.n.
F.E.-P. „Tipogr. Centr” . – 348 p.

1000 ex.

ISBN 978-9975-78-889-2.

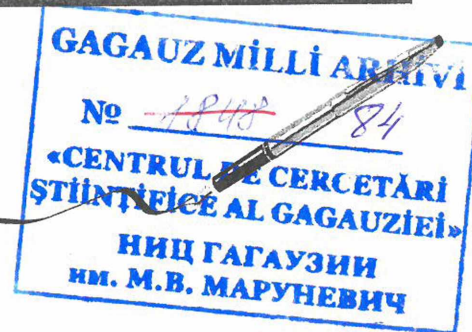
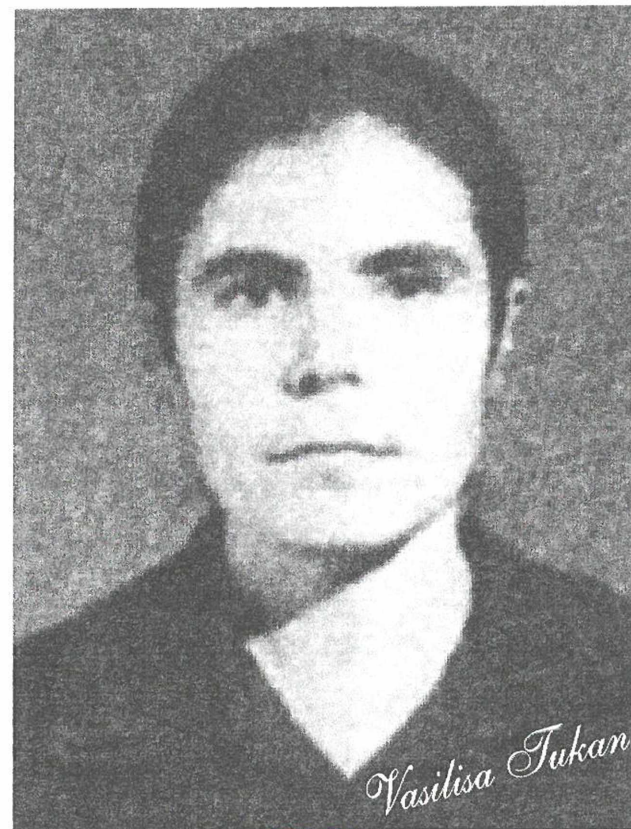
821.512.165(478)-1

T 90

Î. S. Firma editorial-poligrafică "Tipografia Centrală",
MD-2068, Chișinău, str. Florilor, 1
tel.: 49-31-46, 43-03-60

ISBN 978-9975-78-889-2.

© Vasilisa Tukan

VASILISA TUKAN

Vatanım, Vatanım, senceezä
Canımda olêr bütük acılar,
Nesoy da olmasan sän bizä
Üreemi çimdikleer sancılar.

V. Tukan

1950 yıl, Baurçu, kirez ayın edisi. Fukaara ayledä duudu bir kızcaaz Vasila. Kim bilärdi, ani ondan bütüyecek bütük talant, meydannı hem geniş cannı kişi. Nesoy gözlärlän o seftä baktı bu dünneyä, ne onda o istedi görmää hem nelär gördü?

Erkenni küçüklütü: bütük aylä, dört uşak, o en bitki, en sevgili. Yaşayarmışlar, nicä hepsi, zeedesiz, ama selemettä hem annaşmakta. Bu ayledä varmış ikincilik, zerä, anasında hem bobasında bu ikinci evlenmäkmiş. Anası Vasılanın - Olga Kapaklı, gelmiş Beşalmadan bütük kızınan Katiylän. Kolay diilmiş erleşmää eni kütüdä, eni kuralları kabletmää. Vasılanın duumasından sora, onun anası baaşladı kendini aylesinä, o vakıtlarda karılara zormuş bol- bol iş bulmaa. Karılar evdä durarmış, averiyayı götürärmışlär, adamnar sa getiriciymiş.

Küçüklütü Vasılanın (bobasından laabı Kadın), nicä herbir uşaan gerçekmiş, gelmeincä başlarına kahr, angısı o zamannar bir alışkan işmiş. Bobasını iki yıla kapana oturdêrlar o üzerä, ani biçmiş bir taliga ot. Aylä bütük, uşakları doyurmaa lääzım. Bu evin içindä kaldılar dayaksız. Stalinin vakıdında bölä işlär pek geçärmış, küçük yannuşlık - kapan. Karı yalnız dört uşaklan kalmış. Ne iş, ne varlık, ne da ilerdän hazırlıkları, bu zoru yakış-

mazmış duymaa, da bölä iki yıl. Vasila üç yaşındaymış, açan onun anası, gepä - genç bir karı, bobası kapandaykan hastalanêr da öler. Uşaklar kalêr yalnız, üstüz, yol üstündä. İmää yok, çanaklar kup - kuru. Vasilisa İvanovna bölä bunu annadêr:

Te açan öldü anam
Yoktu benim annamam,
Nicä bir kuşcaaz tütüz
Kaldım anamdan tütüz.

Bu oluşluk brakêr derin bir iz küçük uşaan canında, bir yara, angısı duyduardı bütün yaşamasında. Bekim da, bu aralık, çeketti peydalanmaa poetik hem filisofiya girişmeli bu dünneyä. Bekim da ondan, açan annêersın, ani sän diilsin aylenin bir payı, ama bütün dünnä senin aylän, annêersın dünnenin bütünnütü, onun günäa payetmesini, açan sän baalanêrsın cümneyä.

Maalä kabletmiş uşakları, bakınarmışlar onnan, kim ne verärmış, sıra gelmiş dilenmää da, bolay ölmemää açlıktan. Kati kakusunu senselesi almış Beşalmaya, onunnan Vasila tutêr söz hem gidip - gelir bütün yaşaması, onnarı ayırmamış uzaklık. Vasilayı alêrlar aaretlik, zor - zoruna ayırılmış batûlarından. Poet bölä yazêr kendi eni anasını hem bobasını:

Beni alan aaretlik
Hayır yaptı hem ilik,
Bütüdüm bän giimni hem tok
Anam, bobam sevdi çok.

Bu laflar hepsi yazıldı ürektän, neçin deyni Vasilisa İvanovna bütün yaşamasında anardı kendi eni aylesini

iilikli hem sıcak laflarlan. Bakası için şiirindä "Bobama" o yazêr:

O bir adamdı mukayet
Hem utancaktı da kayet,
Küçüklütündän görmüş zoru
Da yaşadı o pek dooru.

Onun eni aylesi oldu onun eni baarışı. Küçüklük, şkola, dostlar, kumalar. Bütün dünnä, angısı kapladı bu uşaa, onu cannandırardı poetik dalgalarına hem duygu-larına. İlk peetlär, nelär için onnar acaba yazıldılar? Bu dünne-nin gözellii hem paklı için, bekim da, o işlär için, angılarını bir zaman söyleyämeyecän açık seslän, onnar için, neyi var nicä annatmaa saklı saydecäm kiyada.

Lafsız peetlär da canını dürter,
Açan onnar çayırarda öter
.....
İçin olêr iki parça açan,
Bilinmeer hiç bu duygular kaçā.

Küçüklütü, makar ki, diildi güceniksiz, ama o çaarêr hem bütüleer, o bir vakıt, nezaman kişi düşürer umut gözäl yaşamaya, hepsinä şaşarak kalêr.

Küçüklütüm, unutmam bän seni
Sän kaldın yaşamaa üreemdä,
Ardına eer alaydın beni
Yanaceydım yıldız dünnedä.

Poeti ilgilendirer ana topraan gözellii, kendi halkın eceli bölä şiirlerdä: "Zorları çekän halkım", "Ana top-raam", "Nereyi çocuklar vardınız", "Kaybeldi memle-

ketim", "Nezaman ii eri görececek gagauz". O bir ayırı bakışlan görer ölä oldukları, nicä Sovet birliin daalma-sı. Bu uurdan yaradılêr poema "Ne o perestroyka", "Revolütiya gideer", "Hey Russiya".

Onun şiirlerindä var bellilik iiliklerä hem da fenalık-lara, o olaylara, angıları kimseyi brakmadı raata, o olay-lara, angıları bütün da aktualı. Yazılêr yaratma "Afga-nistan". Poet bütün güüdesinnän savaştı duymaa hem göstermää bu cengin acısını hem dramatizmasını, o ni-şannarı, angılarını brakdı bu anılmış cenk.

Afganistan, Afganistan
Zeetä soktun sän kaç insan!
Çocukların anaları
Yolda bekleer hep onnarı.

Geçilmäz maanası gagauzların yaşamasında hem adeetlerindä brakêr bölä şiirlär nicä: "İlerki vakıtlarda", "Gagauzlar ölä millet", "Dedelerin yaşaması".

Bir iş yok nicä yapsın yazıcı - satsın kendi halkını, Devletini, o herkerä läázım olsun vakıdın üzü hem esa-bı. Ona biz bulêrız cuvap yaratmalarda "Çorbacılar", "Balık kokêr kafadan", "Bilmeerim kim o kıran".

V.Tukan kendi yazılarında gösterer en acılı soruşla-rı, kaldırêr êtika problemalarını, moral tarafını, o işleri, angıları durardı onun önündä hem ilgilendirêrdi yaşa-masında. O kendi - kendinä çok kerä sorêr:

Bu erdä yaşamak neçin gitmeer hiç uz?
Nezaman ii eri görececek gagauz?

Bu onun en büyük acısıydı kendi halkına. Tukan Vasi-lisanın poeziyası gösterer diil sade gagauzların ecelini, ama bütün dünne-nin insannarın:

Çeçnä, İzrail hem Afgan-
Ne bütük kabaat yaptı insan?
Sallêêr bu dünneyi lüzgär,
Kimä engel eder dillär?

Şiirdä "Amerika devlet kaavi" söleniler:

Ne var bu erceezi daatmaa,
Kara topraa, suya katmaa?

O kendi şiirlerinde sayıklêêr insanın yaşamasının faydalını, bu dünnein geçintiliini, yaşamak hem ölüm için: "İhtärlü bän beklämeerim hiç", "Sayıklêêrim, düşünerim", "Giderim pek uzun yola", "Yaşamanın yolu", "Te ölüm ardıma dakıştı". Şiirdä "Neçin bu dünneyä bän duudum" avtor yazêr:

Kaç kerä kendimä hep sordum
Neçin bu dünneyä bän duudum?
Yaşamam, çalışmam hem neyä
Açan yol salt öbür dünneyä?

Kendi da bulêr cuvapları:

Görümlü olmaa deyni
Hep lääzım yanaasın,
Herbir işini eni
Halkına baaşlaasın.

Onun şiirlerinde çok soruş var hem da çok cuvap:
yar ilik, ilik enseer fenalı, dik olma, kin tutma, ütmä,
ol cana yakın, olma egoist, sıkı, tamah, çok görmä, git
yavaş, yap yol, koru varlını:

Zor annatmaa bana bunu
Sendä ne var, koru onu.

.....

Ana, boba, komşu, kardaş,
Onnarlan yaşamaa savaş.

Burada bir yvın şiir, neredä späda olêr insanın canı, yaşamanın yolu, angısından geeri dönmäa yok. Onun şiirlerinde dooruluk, neredä var sevinmelik, kahır, açan geleersin birkerem küçüklütündän, girersin bütünä hem gelecek vakıda, neredä güreşeer fenalık hem ilik, sevda hem kinnik. Bu kiyatta toplandı şiirlär hertürlü yaşta insannara deyni. Onun içindeli pay olêr bölümnerä, angıların var kendi temaları. Bu yaklaşmak ayırıldı diil boşuna, olsun taa ilin şiirleri bulmaa, okumaa deyni. Çoyu laflar bu kiyatta yazıldı o dialektä, angısında onnarı kullanardı kendi avtor.

Vasilisa İvanovna Tukan topladı kendi şiirlerini sizä deyni, paalı okuyucular, taman onun poetik talandın ilerlenmesindä, açan kişidä var hem yaşamak ariflii, hem annamak yaşamanın paalılıklarına. Çoyu onun şiirleri gösterer moral işlerini, insannı. Açan okuyersin onun şiirlerini, annêersın, ani herbir şiirdä var can baarması, çarış yaşamayı annamaa. Boşuna sölenmeer, ani yazıcının yolu hem onun biyografiyası onun şiirlerinde. Onun şiirlerinde diil salt onun yolu, ama onun halkın da yolu. Göstermäk gagauz dilin güzelliini, ana tarafın, Bucaan güzelliini - var bir en önemli tema bu kiyatta.

Bu kiyatta en bütük bölüm - lirika şiirleri, neredä poet halizindän açêr kendi duyularını.

Yol boyunda gengerlär
Yaz vakıdı acmuşlar,
Canımdan o sevgilär

Hererlərä kaçmışlar.

.....
Lüzgercik esti,
Lüzgercik serin,
Ürääm uyandı
Sevmendän senin.
Gültü serindä
Koparıp koptum,
Senin önündä
Bayılıp koptum.

Kendisi için V.Tukan bölä yazêr:

Basıp ota kraalı
Evä kaçtım,
Duuma erim paalı
Onda açtım.

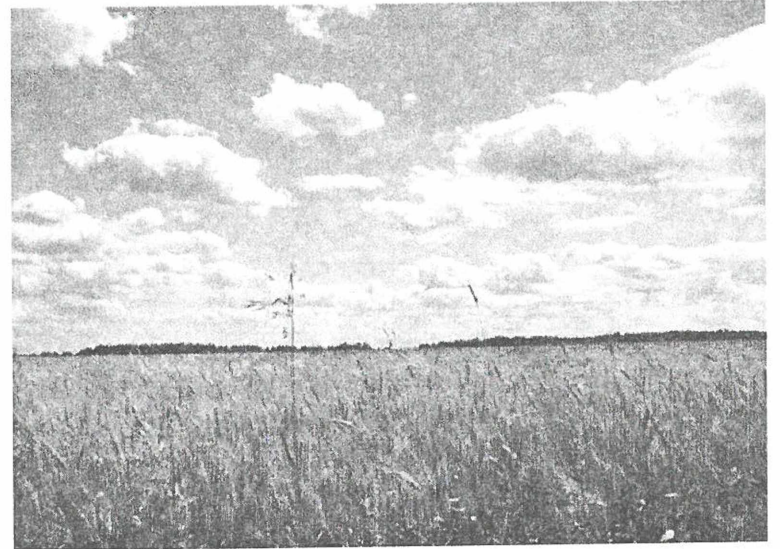
.....
Lääzımım bän taa onnara
Duyer benim uçar canım,
Bilerim, gelecek sıra
Yanar benim da yıldızım.

Onun yıldızı tutuştu 1950 yılda, eder şindi hem edecek okadar, nekadar yaşayacak bu gözäl şiirlär aydınık dünnedä.

Bu laflar yazıldı benim paalı
anacımın anılması için.
Bütün canın sıcaklınnan kızı

Ergoglo Alöna.

Ana Topraam

ANA DİLİMİZ

Kim islää biler dili,
 O laftan enseer – belli.
 Millet, açan üürenik,
 O ona bir zenginnik.
 Dil, açan açık hem pak,
 Onnan kolay annaşmak,
 Onu kolay seslemää,
 Hem zor onu ensemää.
 Kirlenirseydi eer dil,
 Kaybeleeriz – bunu bil.
 Yalpak dil sıcak verer,
 Püstür dildän suuk geler.
 Onnan da millet käämil,
 Açan onda kurnak dil.

BENİM TARAFIM

Cancaazım düüler,
 Gözlerim güler,
 Açan bereket
 Merada бүтийер.
 Maavi buludu,
 Gerdirer kuşak,
 Hem ii umudu
 Verdirer uşak.
 Benim tarafım,
 Yok zeedä lafım,
 Sän ol sormalı:
 Ne bana paalı?
 Cuvabım benim:
 Güneşin senin,
 Hem lüzgerlerin,
 Poyraza serin.
 Benim tarafım,
 Var mı taa lafın,
 Sän benim evim,
 Hem da ii kefim!
 Bu topraa kondum,
 Aar başlı oldum,
 Oldum duvacı,
 İşlerä acı.
 Neyim var benim,
 Hepsicii senin,
 Hem sana sevgim,
 Olsun бүтүк vergim!

Ne koydum neetä,
Ko tamannansın,
Bakmayacam zeetä,
Ortalık yansın!
Havada sıcak,
Açsın tarafım,
Yaşasın Bucak,
Hem gözäl lafım!

ZORLARI ÇEKÄN HALKIM

Zorları çekän halkım
Çetin, nicä aac-salkım,
Zor vakıt, açan geldi,
Kendini o diredi.

Sade diil pek ii, ani
Kırlêêr, brakıp evini,
Yaşamak aarêêr eni,
Zerä duyêr kendini.

Duyêr, ani bu zorda
O läázım olsun yolda,
Bakmêêr hiç o halına,
Girer dooru yalına.

İş aaramêêr o ilin
Hem da havayı serin,
Döşek aaramêêr kaba,
Zerä o, bak, kalaba.

Aaramêêr ne kış, ne yaz
Kazayak, Baurçu, Kongaz.
Yok bu insana sınır,
Onnar işrän yısınır.

Halkım benim mıkayet,
Yok salt uygunnuk kayet
Yukardan aşaa dooru,
Ani söksün bu zoru.

ADAM - OYANDA, KARI - BUYANDA

Adam - oyanda, karı - buyanda,
Sade uşaklar kaldı ortada.
Bu dünnä - meydan, onda var çok din,
Kapladı şeytan üzüntü erin.

Aarbaşlı halkım, ne olêr, dayan,
Acıyêr canım pek sana, inan!
Yaslarını sil, bak bana duruk,
Yaşamak var bir, bir da dooruluk.

Olacan metin, enseycân zoru,
Ol kaavi, çetin, hem da ol dooru!
Sincirlân demir ol sän kâr baalı,
Bu erdä salt bir yaşamak paalı.

Hem boşta kanı yok nicä sıkmaa,
Sade inanı fit kaybetmemää.
Biri-birinä çok baalı millet,
Örülü dünnä, kâr, nicä sepet.

Çil gibi daaldın dolaya, halkım,
Topraanı braktın, da oldun kaçkın.
Ama var umut, birleşsin devlet,
Açılsın bulut, yaşasın millet.

NEREYÄ DA GİTMESÄM

Nereyä da gitmesäm,
Çeker beni evim, topraam.
Nesoy dil işitmesäm,
Bizim dilä benim kulaam.

Dünnä diil ölä pek dar,
Ama te, sınaşamêêrım,
Prost mu, ii mi, nicä var,
Bän iisini aaramêêrım.

Bir parça kuru ekmek,
Suya banıp, kemirecäm,
Ama, eer darsıyarsam pek,
Bän konaama salt gelecäm.

Hüseyin Çelebi

GAGAUZ MILLİ ARHİVİ

No

1148 84

«CENTRUL DE CERCETĂRI
ȘTIINȚIFICE AL GAGAUZIEI»

ИИЦ ГАГАУЗИИ

ИМ. М.В. МАРУНЕВИЧ

DUUMA EVİM

Açan evimä gelerim,
Kendi duuma evimä,
Herbir köşecää gezerim,
Hepsi iiler gözümä.

Aul boyunda fidan,
İilder bana dallarını,
Bu evdän çıktım çoktan,
Ama o bana paalı.

Yoksa bişey eer imää,
Kuru ekmektän kaari,
Olsun sade çiiinemää
Bana nesaydı baari.

NEREDÄN ÇEKEDER VATANIM?

Neredän çekeder Vatanım?
Ananın, bobanın evindän,
Oradan, neredä yaşadım,
Neredä çok dostlar var bendä.
Neredän çekeder Vatanım?
Kapunun öntündä fidandan,
Neredä yandı ilk yıldızım,
Sevdalık neredä canımdan.
Çekeder Vatanım oradan,
Neredä uşaklar kaçınêr,
Bir eşil otçaazın kökündän,
Hem nedän topracım yısınêr.
Beki da Vatanım çekeder
Bir açık hem gözäl çiçektän,
Erkennä neredän seseder
Çannarın sesleri taa göktan.
Vatanım, Vatanım, senceezä
Canımda olêr büyük acılar,
Nesoy da olmasan sän bizä,
Üreemi çimdikleer sancılar!

GAGAUZİYAM BENİM

Gagauziyam benim!
Bucakta senin erin,
Neredä boldan güneş,
Yollar boyları aşış.

Neredä бүüyer baalar,
Diil kayet pek büyük daalar,
Meyva başcalarında,
Çiçeklär türlü giyimdä.

Çırtma çalêr çobannar –
Otlasınnar koyunnar,
Duruk çöşmä suları
Sulêêr çok yolcuları.

İlkyazın lüzgerleri,
Birleştire devletleri,
Ko bilsinnär dünnedä:
Gagauzlar bu erdä!

GENİŞ YOLDAN GİDERİM

Geniş yoldan giderim,
Açık bakınarak,
Yanêr Bucaam, görerim–
Topraa yakêr sıcak.
Gözâl eşil durêrlar
Ceviz fidannarı,
Onnar serinnederlar
Yolcu insannarı.
Yolu onnar düzerlar,
Kuru tarafını,
Eşil perdeyâ benzeerlar,
Çelerlär aklını.
Topla ceviz çuvalları,
Meyva yapêrlar çok,
İ onnarı salt balları,
Bişey taa tatlı yok!
Mutlu olsun bân deerim,
Kim onnarı dikâr,
Taa çok insan, bileerim,
Buna izmet edâr.

DİLİ RUSUN

Dili rusun gözäl, ilin,
Derin, uzun, hem pek zengin,
O nasıl bir çöşmä suyu,
İç, iç, da bilmä hiç doyum.

Onda ölä laflar var çok,
Bu dil gibi başka hiç yok!
Onu, kim derindän biler,
Halizindän varlaa girer.

Bütük soluunu çekärsän eer,
Kıpırdanmaa laftan yok er,
Aala, sevin, laflar boldan,
Sansın bir kuş atléêr daldan.

Dürterlär canını onnar,
Helal, ani bölä dil var!
Helal, ani duyguları,
Sansın, bütüleer insannarı.

KÜÜYÜM AÇSIN

İsteerim bän - küüyüm açsın,
Ani gelän-geçän şaşsın,
Sokakları olsun taştan,
Yollar görünmesin aaçtan.
Da lüzgersiz havalarda,
Kuşlar türkü çalsın orda.
Alleyalarda çiçeklär
Şu açsınnar birär-birär,
Olsun örtü pınarlarda,
Kirlenmesin su onnarda.
Yoldan geçän, kim pek yorgun,
Pınar başında otursun,
İçsin sucaaz serin-serin
Hem soluunu çeksın derin.

GAGAUZLAR ÖLÄ MİLLET

Gagauzlar ölä millet,
 Ne kötülä, ne metet,
 Ne akıllı, ne da ahmak,
 Yaşaması kaçmak-kaçmak!
 Topraa işleer, nicä katır,
 Ömürünä toplêêr kahır.
 Gagauzlar, gagauzlar,
 Bu yaşamak bizä pek aar!
 Yaşamanın gözäl eri -
 Arka soyuk birkaç deri.
 Ne bir raatlık, ne dinnenmäk,
 Ne ilinnik, ne sevinmäk:
 Yaz ortası toprak-çamur,
 Gündüz - giisi, gecä - hamur.
 Bir yol açsın bizä Allaa,
 Ona gelmää salt evallaa.
 Ölä halkım zordan inneer,
 Ani inneyä-inneyä - diner.

KÜÜDÄ KALMADI İNSAN

Küüdä kalmadı insan,
 Gençlär, kırlayıp, gitti.
 Baş olannara inan
 Şansora çoktan bitti.

Yaşamanın ii eri
 Yıl-yıldan kalêêr geeri.
 Ayırdıkça iileri,
 On kat soyuldu deri.

Of, küüyüm benim zorda,
 Bütün o aaç, hem da susuz,
 Zerä bu yannış yola
 Dooruttu birkaç soysuz!

Battıkça, o hep battı,
 Kulaklardan yukarı,
 Birkaçı onu daattı,
 Trofacı yaptı yarı.

Hiç işlämeer fikirim,
 Angı basamaa pinmää,
 Of, küüyüm, benim erim,
 Kaldı sade innemää.

Yok bendä ölä kuvet,
 Bir yardım olmaa sana,
 Sän beni, küüyüm, afet,
 Ani zor bölä bana!

Bän istärdim, ki sendä
İnsan şen gezsın, mutlu,
Yaşamasın cendemdä
Hem durmasın umutlu.

Hem istärdim, ki Allaa
Önümüzdä hep gitsin,
Gelmää ona evallaa,
Ani bir yardım etsin.

NEREYİ ÇOCUKLAR VARDINIZ?

Canımız bulunêr bütün zorda,
Nereyi çocuklar vardınız?
Kaç yıllar, kaç yıllar hep yolda,
Küüyümü kâr üüsüz braktınız!

Zor haliz, hem geler baaracaan,
Ne etişmeer kimä bu erdä,
Dolaya bakınıp, aalayacam,
Kim kaldı yaşamaa cendemdä?

Çocuklar, dönüntüz siz geeri,
Brakmayın tarafım kaybelsin!
Toplanıp hepsimiz bireri,
Küçüklär hem büyüklär, sevinsin!

Brakmayın, şu çöksün duvarlar,
Derelär, pınarlar kurusun,
Brakmayın, kaybelsin umutlar,
Yaşamak ta heptän burulsun!

Brakmayın, yıkılsın köprülär,
Bu küücääz kaybelsin sessizçä!
Allahım, görecez biz nelär,
Eer dönmärsa gençlär taa tezçä?!

ÊH, SESLÄYİN LAFIMI

Êh, sesläyin lafımı:
Severim bân tarafımı,
Onda solumak kolay,
Çiçekli bütün dolay.

Açık onun buludu –
Yaşamının umudu.
Geceleri ay-aydın,
Benizi ayın baygın.

Yıldızları pak ateş,
Nasıl kırmızı aşış,
Benizsiz, duruk suyu,
Topraan benizi koyu.

Bakarkana yamaca,
Durêr gözâl, alaca.
Taraftın hayvannarı
Toyan, besli malları.

İnsannar giimni, zengin,
Fikirleri da derin.
Bakêrım tarafıma,
Nelâr gelir aklıma...

Şennikli türküleri,
Açêrlar ürekleri,
Eski taraf masalı
Kulaklarda kasılı.

Pazar geler – kadınca
Gençlär oynêr doyunca.
Kara, kula simalı
Onda dostlu, olmalı.

Kol-kola tutundular,
Kardaş gibi oldular,
Hiç yok benim kahırım,
Sözlü, paalı tarafım!

KİŞİNEV

Kişinev – sän bir büyük kasaba
Yıl-yıldan hep geldin esaba.
Yukarı çok kalkêr evlerin,
Çiçeklär haşlanmış erlerin.
Ya gecä yaklaşarkan sana,
Nicä gök görünersin bana.
Görünersin gözâl, yalabık,
Görünersin şafklı, aydınnık.

BUYURUN BAURÇUYA

Buyurun, musaafirlär,
Buyurun Baurçuya!
Gözäl açık çiçeklär,
Kuvet verer duyguya.

Baurçuda var kızlar,
Nasıl toomrukta laalä,
Sizin o genç çocuklar,
Gelsinnär bizä maalää.

Kuralım biz sofrayı,
Oturalım birerdä,
Severäk yaşamayı,
Annaşalım bu erdä.

Kaldırın filcannarı,
Buyurun, musaafirlär!
Bizdeki sarmaları
Salt kaymaklan iyerlär.

Kırda bir sürü koyun,
Otladêr iki çoban.
Oynayalım biz bir oyun,
Sevgili günnär – kurban!

BAURÇU

Baurçu, sän anıldın bir işçi,
Havezli insannarın,
Bereket meraların,
Yıl-yıldan sän türendin,
Başça bütümää hem ekin.
Tütündän planı yaptın,
Kolhozu varlaa kattın.
Baurçu, mayıl olêr sana kaç!
Yıl-yıldan taa gençlenersin,
Kütiylerdän da seçilersin!
Gözelleşti dolayın,
Zerä oldu kolayın.
Sokakta açêr güllär,
Zeedelenerlar düünnär.
Baurçu – küti çayır içi.
Traktur sesleri kırdan
İşidiler yıraktan.
Senin herbir evindä,
Şafk yanêr içerindä.
Ah, kütüceezim, kütüceezim,
Benim gözäl gülceezim!
Baurçu, rayonda oldun seçi!
Lelek ta mayıl oldu,
Meralarına kondu.
Gittim, gezdim, izledim,
Da genä sana geldim.
Te gör, ani küçüktän,
Sevdim seni türektän!

ANA DİLİM

Ana dilim, paalı dilim,
 Seni bän küçüktän sevdim,
 Ama çıktı akıllılar,
 Ani seni unuttular.
 Dönä-dönä burdular,
 Türlü-türlü yondular,
 Başka dili metettik,
 Seni da biz hep dittik.
 Ama gittiynän bireri
 Da işittiynän dilini,
 Beki aazın acı pelin,
 Ama sendän bana ilin.
 Etişecek ölä günä,
 Üürenecek seni dünnä!
 Nasıl topraam güneşsiz,
 Te bölä bana sensiz!
 Hem bil, ani aydınnıkta,
 Bän sensiz – karannıkta!

ANA TOPRAAM

Ana topraam, benim erim,
 Nedän ölä soldu tenin,
 Nedän sän pek hastalandın,
 Ani olamêêrim yardım?

Çıktın panayır kenarına,
 Artık satêrlar yarına,
 Parça-parça kıyılacan,
 Senin sa ardına çok can.

Zor olacek bizä sensiz,
 Kalêrız fit bir kuvetsiz,
 Açan yıllar geçti kayet,
 Hiç olmadık biz mikayet.

Kim, ne isteer – onu yaptı,
 Biz uyuduk – onnar sattı.
 Onnar, bizim çorbacılar,
 A biz da, nicä buzaalar.

Sustuk, ne gam, ne da kaseet –
 İstâmedik olmaa haseet.
 Da şindi ne? Yok bir ucu!
 Ödeyâmeeriz hiç bir borcu.

Diil belli, neyâ işleeriz,
Ama zordan gebereriz.
Korkêrım pek, korkum ondan,
Ani biz diil dooru yolda.

Da diil belli taa, neredä
Bulunacez biz bu erdä.
Ana topraam, senin için,
Acıyer benim bütün içim!

VATANIM

Vatanım, geniş senin kırların, daaların,
Gözäl senin kızların, duruk suların,
Çocuklar balaban hem kaavi,
Buludun senin göktä pek maavi!
Başka Vatan taa bölä bulmadım,
Kimseyi bu soy türlü sevmedim,
Pek severim bän seni kendini,
Ani hepsinä verersin elini,
Bitki lafımı söleerim bän sana,
Ani paalıysın bizä, nicä ana!

VATANI KORUMAA

Vatanın korumaa raatlını çaarıldım,
Anaya, bobaya, dostlara sarıldım,
Kalınız iiliktä, dönecäm bän geeri!
Kim bendän taa kaari, koruyar bu eri?
Yaklaşp yärimä, sarmaştım bän ona,
Tutarak elini, bän dedim: – Yaz bana.
Yaz bana, hem beklä, hem da kal iiliktä,
Vatanın kuvedi, sän anna gençliktä!
Ko halkım uyusun, her gecä korkusuz,
Sevgiliim Vatana benim büyük, doyumsuz!
Meralar işlensin, hem бүтүн bereket,
Vatanın içindä yaşasın memleket!
Ko kararmasın hiç buludun benizi,
Bulandırmasın hem zor vakıt denizi!
İhtärlar sayılsın, uşaklar bakılsın,
Herzaman ko Vatan gençlerä dayansın!
Dönecäm bän geeri, kollarmı yayacam,
„Bän geldim, kurtuldum!“ – daalara baaracam.
Basacam bu topraa, onda yalnayak kalıp,
Bän çiidä gezecäm, otlardan yıkanıp.
Vatana bän izmet edecäm bir raatsız,
Ani sade halkım yaşasın kahırsız!
Canımı ortalaa bän kayılım koymaa,
Ani bu toprakta, raat olsun yaşamaa!

DUUMA ERİM

Benim düülär canım,
Duuma erim,
Sana acılarım,
Sana sevgim!
Ana topiraannan bän
Kayet baalı,
Meydan bu dünnedä
O en paalı!
Bastı ayaam onun
Sınırına,
Canım bilmäz doyum,
Bıkmaz ona!
Basıp ota kraalı,
Evä kaçtım,
Duuma erim paalı,
Onda açtım!
Derin battı erä
Tırnaklarım,
Baarêr, nicä derä,
Duygularım!

ÜÜRENİN, KİM O GAGAUZ

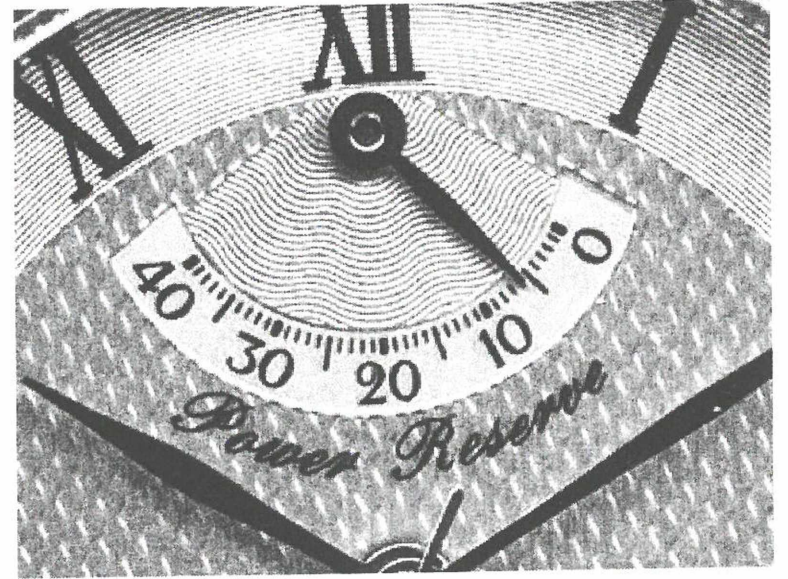
Gagauzlar dünneyä daaldı,
Onnar kaybelmedi, kaldı.
Bucaan eri açtı çiçek,
Zerä gagauzlar çemrek.
Üşenmeer işlemää onnar,
İşä deyni hiç yok karar,
Onnar ölä bir halk- sınık,
Bu erlerä cannar yanık.
Birlik olup işä deyni,
Kurêrlar yaşamak eni.
İşsiz onnar duramêêr hiç,
Hayvan bütüderlar hem piliç.
Onnar bir halk kırıak hem uz,
Üürenin, kim o gagauz !

Bucaam benim, sıcak Bucaam!
Bana sendän paalı er yok,
Olsa seni kaplayım kucaa,
Ölä sevgim sana var çok!

GELİNİZ BİZÄ, DOSTLAR

Gün duusu tarafında
Var bir kütiycääz Baurçu,
Onun pınarlarında
Durgunuverer yolcu.
Eer uurarsa yolunuz,
Geliniz bizä, dostlar,
Geliniz, buyurunuz,
İşlensin sözlü yollar!

Vakıtların göstermesi

SİLİNMESİN YAZILAR

Silinmesin yazılar
Bir keret ta hiç bilä,
Ki unutmasın yıllar,
Nicä yaşadık bölä.
Ko kalsın bir anılmak
Vakitların birinä,
Ani busoy yaşamak
Geldi erin üzünä.

KAYBELDİ MEMLEKETİM

Kaybeldi memleketim,
Yok onun bütün bir ucu!
Diil o halkına metin,
Pek çok oldu soyucu.

Ellerini uzaldêr
Başka memleketlerä,
Hasta kendini duyêr,
Diz çöktüp zenginnerä.

Zor vakıtlar, bişey yok,
Aar geler sokaa çıkmää,
Ani birazı pek tok,
Kimä kabaatı atmaa?

Vardı neylän yaşamaa,
Daatmaydık eer o varlı,
Lääzımdı salt işlemää
Da kazanmaa boyarlı.

Bütün çoyu boyar oldu,
Diil salt kendi terindän,
Ama insanı soydu
Hazır toplu tepedän.

Çorbacı kalmaa deyni,
Bakmêêrlar fikirinä,
Kimin taa kaavi dili,
Torbayı alêr elä.

İnanêrız biz da hep,
İnanêrız onnarı,
Kim adêêr vermää ekmek
Hem düzmää yaşamayı.

Onnarsaydı yukarda
Buazlarnı koparêr,
Birazı da raatlıktan,
Taa da büyük raatlık aarêêr.

Çekişerlär, paksaydı,
Yaşamak annaşmakta!
Onnarın mikayedi
Sade büyük uzlaşmakta.

Eni yaşamak düzmää,
Ona hazır olmadaan,
Nicä denizä girmää,
Suda üzmää bilmedään.

2001 yıl.

NE O PERESTROYKA

Ne o perestroyka – biz
Annamadık çoyumuz,
Hep sandık, ani ondan
Yaşamak olcek boldan.
Biz sandık, ani artık
Uygun olcek ortalık,
Yalancılık bitecek,
İlinnik gülümseycek.
Ama ölä aldandık –
Dolay oldu karannık!
Evdän iraa yamandık,
Baştan ayaadan yandık!
Kim oldu zengin birdän,
Kim da fukaara heptän.
Ne mutlu, kim bütün kaavi,
Kim zengin, hem kuvetli!
Buncak yıl hep topladık
Bir köşeyä bireri,
Ama neyä çalıştık,
Bişey almadık geeri!
Bu varlaa ellerini
Uzalttı esapsızlar,
Pay yaptılar erleri,
Zora sokup çok cannar.
Çorbacılık büünnän-büün
Hırsızların elindä,
Yaşamamız onnarın

Bütük, geniş cöplerindä.
 Aldattı evdän iraa,
 Aldattı dönä-dönä,
 Näptı, ne etti, ama
 Soktu artık cendemä!
 Çoyu kazanç yolunda
 Kaybetti ömürünü,
 Çoyu hep o zorunda
 Sattı biri-birini.
 Ko Allaa versin akıl
 Bizim çorbacılara,
 Olsunnar biraz yakın
 Duuan uşacıklara.
 Zerä diil kolay yollar
 Onnarın önnerindä,
 Analar hem bobalar
 Duramêêrlar erindä.
 Bakamêêrlar onnarı
 Hem da tüüredämeerlar,
 Geniş, açık yollara
 Zordan çıkaramêêrlar.
 Zavalı бүтүнкү гүндä
 Kuvetsiz ihtärlara,
 Ani fit sürüneräk,
 Lääzım çıksinnar kıra.
 Bünnän – бүтүн korku geler
 Yarınkı günnär icin,
 Tuz – buz daattık vardı ne
 Birkaç tamah göz için.

Näptılar bizä onnar?
 Näptılar, biz hep sustuk,
 Yırtıldı artık donnar,
 Adamaklara doyduk.
 «Ayırın beni, da bän
 Düzecäm yaşamayı!»,
 Üstün biri-birindän
 Laflan çalışmaları.
 Pek lääzım kuşku olmaa,
 Birinä yok bütün inan,
 Zerä, kim bildi çalmaa,
 O bizä oldu kıran.
 Sabaa da lääzım olcek
 Diz çökäsin öntündä,
 Ani bir parça ekmek
 Kazanasın elindä.
 Gözäl, eşil baalarlar
 Kaldılar siirek, kambur,
 İşlenmedikçä, onnar
 Oldular nicä hobur.
 Meyva başçalarında
 Türlü-türlü tırtıllar,
 Çiçeklerin içindä
 Yaşêêrlar bitki yıllar.
 Ayırık hem pıtırak
 Meraları doldurdu
 Başka kütülerä çırac
 İnsan şansora oldu.
 Soda, tuz, sabun, ekmek

Oldu ateş paasında!
 Kimdän alalım örnek
 Yaşamak arasında?
 Diil läüzim bizä yaanı,
 Balık, sucuk hem kaymak,
 Açan onnar pek paalı -
 İyelim biz sarmısak.
 Yaşamak gidärsä eer
 Bir-iki yıl taa bölä,
 Kabletsin diri şu er
 Şansora bizi erä.
 Ne uşak etmää vaatiz,
 Ne da düün läüzim yapmaa,
 Zor oldu artık haliz
 Umutsuz her yıl kaçmaa.
 Gün - gündän kalkêr paalar
 Hırsızlık ta hep büveer,
 Pıksa bilgiç kafalar
 Her gün ne sa düşüner.
 Karannık öntümüzä
 Durêr nicä bir duvar
 Ama bir umut bizdä
 Ani dooruluk ta var.
 Ölürsak, sandık yapmaa
 Bütün yok bir buka tafta,
 Nasıl ölüyü tutmaa
 İçerdä birkaç hafta?
 Onu salt läüzim yakmaa
 Da saurmaa külünü,
 Başka yok naşey yapmaa,
 Eer görärsäk ölümü.

Bütün benim halkım zoru
 Taşıyer arkasında,
 Hiç bulamêêr uz yolu
 Yaşamak arasında.
 Bütün da taa kayılız biz
 Hep kimäsa baş iltmää,
 Sade belli olsun iz
 İlin yaşamaa gitmää.
 Panayırdä satıcılar
 Alıcılardan zeedä,
 Ama onnarda paalar
 Ani salt durmaa evdä.
 Ne da kâr istä almaa
 Söküler taa yanında,
 Kim da huzlanêr çalmaa
 Korku olêr canında.
 Te bölä hiç diil dooru,
 Ama nasıl biz yalnız
 Doorudalım bu yolu,
 Açan verildi izin
 Dönmemäâ artık geeri
 Öldürmedänsä bizi
 Gidämerlär ileri.
 Ofladıkça, ilinnik
 Yardım etmer canına,
 Her olmarsak biz birlik,
 Zor çıkacez yaarına.
 Ama ne yapalım, acan
 Ambarlar doldu sıçan ?

İyerlär imekleri,
 Kollayrak kedileri.
 Var birkaç ta büyük patkan,
 Onnara läüzim kapan,
 Zerä tutulmarsalar,
 Boş kalacak masalar.
 Herkez yorganı çeker
 Sade kendi üstünä,
 Angısı o düşüneer,
 Ne kalêr öbürtünä ?
 Kim da kalkêr yukarı,
 Bakmêêr hiç aşaa dooru,
 Gördüynän orda rayı,
 Hızlı unudêr zoru.
 Unutmayın, çorbacılar,
 Unutmaynız siz bizi,
 Zerä bizim acılar
 Öbür dünnedä sizin.

FİKİRİMİZ ÇELİNER

Fikirimiz çeliner
 Paranın beterinä,
 Artık çoktan biliner:
 O götürer cendemä.

Eer olmarsaydı ekmek,
 Kim biler, ne olacak,
 Hayırsız olduk biz pek,
 Allaa buna doyacak.

Ne okadar şamata
 İşidilmeer bir ii laf,
 Helä bakın buluda:
 Kuruyêr bütün taraf.

Nezaman yaamur yaayêr,
 Hep sanêrız - buuacak,
 Ardına sıcak yakêr,
 Er kışa taa suuacak.

Dönä - dönä gösterer,
 Ani olmaa duvacı,
 Evdän iraa gösterer -
 Kimin taa büyük kolacı.

Da kacêrız biz varlaa,
 Paalı işlär ardına,

Var mı, yok mu o Allaa,
Kimin geler aklına?

Sade, açan patladêr
O bizä kamçisini,
Üreklerimiz atlêêr,
Kaybetmesin birini.

Ozaman gözlerimiz
Ayrılmêêr buluttan,
Derin duva etmemiz,
Hiç kestirmeer umuttan.

Bilinsä, ani ömtür
Geler uzun paradan,
Ozaman çoyu öltür
Bütüncü güntü kahırdan.

Çorbacılar, siz da hep
Allahın uşakları,
Ayrılmayın bizdän pek,
Brakmayın aaç insannarı.

YAŞAMAMIZ BOZULDU

Yaşamamız bozuldu,
Kırıldı parça - parça,
Allaa biler, ne oldu,
Ani girdik bu harca.
Ellerimizi yakêr
Ateş paasından işlär,
Kimsa da sade bakêr
Zeedelensin çekişlär.
Kavga - çekiş doorutmaz
Bizi taa dooru yola,
Uz işlerimiz gitmâz,
Tutunmarsak kol - kola.
Havezimiz kaybeldi
Görünmâz karannıktan,
Çok fikirlerä geldi:
Şu ölmesäk açlıktan...
Genä bizi yısıdêr
Sade bütük umutlanmak,
Çekirgä türkü çalêr,
Versin sabur, dayanmak.
Bir çift sä ayakkabı
Bütün ayın parası,
Kim yapıştırmış laabı,
Olsa onda yazısı...
Alışlık hem verişlik,
Bütüncü gündä kim yapêr,
O kişi yapêr binnik,
Hiç bir kaseetsiz yaşêêr...
Zor vakıda etiştik

Kim ne deyärsaydı, desin,
 İnsannar oldu diişik ,
 Biri – birini isin...
 Çık işä, ya gel evä –
 Hererdä salt bir çekiş,
 Yok neya hiç sevinmää...
 Paksa, herersi da iş.
 Yılımız gider kurak :
 Boşanamêêr yaamurlar...
 Kimäsä yannaşmaa cırak
 Kayıl olêr insannar,
 Ev läázım çekettirmää –
 Ne gümüş var, ne da aaç...
 Näänı gitmää işlemää,
 Getirmää biraz kazanç?
 Herkezi sızırılêr
 Sade kendi yaayınnan,
 Çoyu insan savaşêr
 Kazanç yapmaa kalımnan :
 Ucuz alıp, paalı satmaa,
 Savaşêrlar hererdä,
 Ama kimi aldatmaa
 Sıra geler bu erdä?
 Aldanabilir salt o,
 Kim becormeer şiretlîi,
 Esap hiç yok, yalan da bol
 Üreklerimiz kitli...

BALIK KOKÊR KAFADAN

Kimä yarêêr yaşamak
 Kavganın arasında,
 Neçin yok bir annaşmak
 İnsanın kafasında?

Durgunun, durgununuz
 Biri – birindän çalmaa,
 Diil uzun pek yolumuz
 Bu toprakta yaşamaa.

Unutmayın ne yollardan
 Geçti bobalarımız.
 Bütün halkım benim zordan
 Kaldı heptändä yalnız.

Balık kokêr kafadan,
 Tertiplenmärsâydı tez,
 İnsan da çorbacıdan
 İşlemää olêêr havez.

Laf gider yokluk için,
 Nedän fukaara kaldık,
 Bän deycäm onun için,
 Ani kantarsız çaldık.

Bir böläâ bu yaşamak
 Neçinsa kayet yarêêr,
 Nändan almaa dayanmak,
 Açan uşaklar aalêêr?

Kaybelirsä eer umut,
 Angısı taa var bizdä,

Say, ani bitki soluk
Çıkacak bizdän tezdä.

Bu on yılın içindä
Gittik on adım geeri,
Yaşamanın birliindä
Soyuldu on kat deri.

Makar kliselär açık,
Da gideriz duvaya,
İnsanın ürää kırık,
Kaçêr uzun paraya.

Ama näända görülmüş
Olsun uygun yaşamak?
Kimdä var altın gümüş,
Onda da yok annaşmak.

Para var bütün, sabaa yok,
Bunu läüzüm annamaa,
Kazancımız olsun çok
Bir anılmaya kalmaa.

Ne läüzüm o ateşlär
Bu kısa yaşamakta?
Hiç mi yok başka işlär
Kayet büyük darsımakta?

Genç uşak ani läüzüm
Sevinsin duumuş erä,
Läüzüm mı o zeetlensin,
Küsü tutup bizlerä?

NEZAMAN İİ ERİ GÖRECEK GAGAUZ?

Bu erdä yaşamak neçin gitmeer hiç uz?
Nezaman ii eri görecek gagauz?
Nezaman olacek annaşmak, uygunnuk,
Nezaman enseycek bu erdä dooruluk?

Neçin bir diişilmäk geçmeer hiç acısız?
Ne läüzüm yıllan biz işleylim parasız?
Ne läüzüm, kim gezer elleri belindä,
Kazancı aldatmaklan olsun taa zeedä?

Ne läüzüm türklerä işlemää bir raatsız,
Adamnar kütüldä kaldılar karısız.
Yıl - yıldan yaşamak hep olêr taa acı,
Zerä yok çalışkan, akıllı çorbacı.

Çalışêrlar onnar, ama salt kendinä,
Onnarın kazancı insanın terindä.
Pek kolay paylaşêrlar hazır işleri,
Ama ko kurusun onnarın elleri!

Zerä çok uşaklar kaldılar anasız,
Ama kim düşüner, ani bu sırasız?
Orada, burada açılêrlar barlar,
Rakıdan, şaraptan kaybeler adamnar.

Düşünmää varalım, ne olêêr derindän,
Pek çoyu bu yıllar kırladı evindän.
Neredä oturêr kafalı adamnar,
Ani bu hallara halkları braktılar?

Bilmeirim ne olêr, hem da ne olacek,
 Nezaman bir Allaa adamı duacek?
 İçindän yanarak halkını sevecek
 Hem bir bütük ilinnik hepsinä verecek.

Nända o zakonun bütük, geniş arkası,
 Çalışkan hem işçi insana yarasın?
 Nändan bütük tamahlık, saklılık, cansızlık?
 Bu erin üzündä bozuldu ortalık.

Allaha biz duva edelim derindän,
 Bütük sevda o bizä baaşlasın bu erdä.
 Dolaşık yollardan ii yola doorutsun,
 Fenalun ardına kim kaçêr - yorultsun.

Yukarı çıkannar, duumanız neredän?
 Pek kısa yaşamak hepsinä bu erdä.
 Bir da can bişey taa almamış ardına,
 Sade bir çiçecik koyulêr yanına.

ÇORBACILARA

Biz sizi çorbacı ayırdık,
 Ki olsun ileri bir gidän,
 Pek açık ürektän inandık,
 Sade siz ayırılmayın bizdän.
 Ne uurda bulunêr halkımız?
 Yok neyä birinä tünelim,
 Bu topraa tırmalarsak yalnız,
 Var nasıl ölümdän dönelim.
 Lelek, engeç hem balık,
 Eer çekirsä ükü kendinä,
 Önümüz bizim pek karannık,
 Yok neyä ozaman sevinmää.
 Sade bir yol görerim, ani
 Yannaşıpta, bilä çalışmaa,
 Koparıp içindän canını,
 Bu zordan nası - nicä çıkmaa.
 Yok zakon, yok korku, yok ucu,
 Kim zengin hem kaavi - o enseer,
 Herbir ev, herbir can bütün yolcu,
 Moskva yollarında geziner.
 Var mı nasıl olsun sevinmäk?
 Var mı nasıl, söläyin bana,
 Açan zor - zoruna tepinmäk
 Yolladı yukardan insana?
 Bütün gideer daadılmak yılları,
 Kim bozmarsaydı - kör şu olsun,

Zeetleyeräk fukaara cannarı,
 Zenginnik savaşêr doorulsun.
 Şansora terbilär onnarda,
 Çala, hêys dizilmää çiziyä,
 Bulunêrız çukur boyunda,
 Nereyi düşecez tezliyä.
 Havalar bulutlu, lüzgerli,
 Dayanamêêr onnar da bizä,
 Bütün çoyu yamalı hem kirli,
 Kaldı salt atlamaa denizä.
 Ne läüzım uzaltmaa elini,
 Parasız çorbayı dilenmää?
 Taa ii diil mi görmää ölümü,
 Ani bu elektän elenmää?

GÜN - GÜNDÄN

Gün - gündän, aydan - aya
 Herbir iş kalkêr paaya,
 Yaşamak geçer oya -
 Onda salt kara boya.
 Saticılar zenginneer,
 İnsan zordan salt inneer.
 Kütüdä durmaa yok fayda -
 Taa ii yaşamaa daada.
 Ama ne etmää nasaat:
 Biliner, kimdä kabaat,
 Kim çuvallan hep çaldı,
 O da çorbacı kaldı.
 Kim sa çorbacı kaldı,
 O da hep ölä çaldı.
 Yıl - yıldan daaldık, daaldık,
 İnsana oldu yazık,
 Bütük paalar bizä kurup,
 Hep iyeriz borç duruk.
 Bakamadaan kendini,
 Yaşamak mı bu eni?
 İnsannar günä bakêr,
 O da yukardan yakêr.

REVOLÜTİYA GİDER

Revolütiya gider,
 Kapışmalık bitmedi,
 Halkım benim siireder,
 Kimä ne etişmedi.
 Revolütiya gider,
 Bir cenksiz hem bir kansız,
 Ama canım titirer:
 Kütülär kalêr insansız.
 Revolütiya gider,
 Görün gecä barları,
 Nerdä gençlär şennener,
 İçeräk şarapları.
 Revolütiya gider,
 Sokaa çıkmaa korkulu,
 İnsanı kahır iyer,
 Dinsizlär yollar dolu.
 Revolütiya gider,
 Düşiler vakıdımız,
 Halkım benim bölünər
 İki paya sırasız.
 Revolütiya gider,
 Hiç görünmer bitkisi,
 İhtâr insan siireder
 Bu yaşamayı titsi.

TE GELDİ ZOR VAKIT

Te geldi zor vakıt,
 Bütük suyu biz açtık,
 Yaşamak oldu kıt,
 Türkiyaya yol açtık.

Orada karılar
 İzmetçi mi nedä?
 Kim bileer ne uurlar
 Taa bekleer bu erdä?

Ankara hem Stambul,
 Adamnar kaldı dul,
 Uşaklar anasız
 Hem küüyüm insansız.

Saa ol, Türkiya sän,
 Kablettin bizleri,
 Yaş dökän ananın
 Kör oldu gözleri.

DEDELERİN YAŞAMASI

Zormuş pek dedelerin,
Zormuş o yaşaması,
Zerä busoy erlerin
Diilmiş baştan kalması.

İşlenmedik bu topraa,
Konmuşlar açan onnar,
Koşulmuşlar aaç pulaa,
Geçirip kâr büyük zorlar.

Tuzlu teri hep silip,
Bucak esaba geldi,
Öküz, beygir edenip,
Erlär käämil işlendi.

Çok vakıt bu aar topraa
Tırmaladı iki el,
Hem ona oldu çırak,
Kliseyâ koyup temel.

Suuk, ayaz, derin kışlar,
Ne ekmek var, ne giimää,
Saçakta donuk kuşlar,
Bir ütün oldu ne imää.

Yazların sıcaklına
Zorda onnar dayanmış,
Diilmiş raat pek canına,
Deri bir kac kat yanmış.

Papşoy unundan malay
İmiş onnar çok vakıt,
Uşaklar bütüstün bolay
Yaşamaktan çıkmaa kıt.

Turşu suyundan boorcu
Aaç insan iyärdi pek,
Tutup herbir orucu,
Bütüdülärdi pak ekmek.

Küllän kufnedä onnar
Geçirmiş yaşamayı,
Geeri kaldıynan zorlar,
Donattılar sofrayı.

Çıktı eni tertiplik
Çalışmak arasında,
İnsannar oldu birlik
İşlerin koyusunda.

Sincirdän boşandılar,
Bastılar erä çetin,
Bu toprakta kaldılar,
İşi götürmää metin.

Ama te, bir gecedä
Diişildi bi yaşamak,
Hiç annamadık nedän
Kaybeldi yaanı, kaymak.

Te, ne vardı yok oldu,
Tertipledi arıflär,
İnsan üfkäylän doldu,
Gördüynän, olêr nelär.

Kim kapabildi – kaptı,
Ne razgeldi elinä,
Bir gübür da paa yaptı,
Battık erin dibinä.

Üz yıl döntümlü geeri,
Tuz gibi insan daaldı.
Etiştik dedeleri,
Çoyu fukaara kaldı.

Genä zor oldu kayet,
İnsanın bir bölütünä,
Kim işçi, hem mıkayet,
Hazırlandı ölümä.

Sancılêêr acılardan,
Sancılêêr benim içim,
Açan halkım yıl – yıldan
Bulamaz bir uz seçim.

Yaşadı bölä halkım,
Yaşadı düşä – kalka,
Acıyêr benim canım
Kismetsiz, işçi halka.

Zor geler görmäâ onu
Genä torba elindä,
Bütün gençlerin taa çoyu
Duramêêrlar evindä.

İLERKİ VAKITLARDA

İlerki vakıtlarda, te açan biz gençtik,
Herbir sevda gününä hep ölä havezdik.

Ozaman, taa gündüzdän horu çekedärdi,
Kim bilmäzdi oynamaa, o salt siiredärdi.

Orada da çocuklar kızları bulardı,
Horunun kenarında çok lafçı olardı.

O vakıtlar gençlerä düünnerdä fenşaydı,
Çok sevdalı üreklär bakışmaa istärdi.

Angı çocuk kıyışkan, kıza sarmaşardı,
Angısı kıyışksız – o salt bakışardı.

Sade göz bakışını sokakta keezlärdik,
Bütün gecä sokakta kol – kola gezmäzdik.

Hem da vardı ozaman kızlarda perdänka,
Dikmäâ deyni kanvalar – mor, eşil, leläka.

Çocuun üztündä, kızın, adı yazılıydı,
Bir üzük ta yavkluya baaşış yapılydı.

Kızlarda da basmalar pak hem ütültüydü,
Bu baaşış şocaa deyni, gözäl dufiliydi.

Ozaman da maanacı, pek çok bulunurdu,
Ozaman da kim haseet, hep ölä bozurdu.

Biri – birinä havez kim pek düşürärdi,
Ona sade bütük kismet, sevda gülümsärdi.

Kim da yaş dökärdi çok, yalnız – yalnız,
Açan gidärdi yavklusu bir başka kıza.

Çocuklar da hep ölä, küsülü durardı,
Açan onun yavklusu bir başka bulardı.

ADAMNAR KALDI GEERİ

Sayılêr, ani adam,
Çorbacı, doyurucu,
Ama bu yaşamakta,
Te, açan yok bir ucu.

Adamnar kaldı geeri,
Diil bir adım, ama üç,
Karı gideer ileri,
O bulêr para ödtünç.

Diil sade bulêr para,
Ama un da o üüder,
O gideer kazançlara,
Adam da uşak bütüder.

Asıldı omuzuna,
Asıldı onun adam,
Sokulup koynusuna,
Silkindi o cuvaptan.

ÇOK TÜRLÜ VAR DERT

Çok türlü erdä var dert,
Çok türlü var hastalık,
Çok erlerdä gideer cenk
Hem da büyük esapsızlık.

Çoyunun yok köşesi,
Kır - bayır onun konaa,
Te bölä çirkin sesi
İsideer benim kulaam.

İsideer, ama yardım
Hiç olamêêr onnara,
Bän kendim hastalandim,
Düşüneräk bu uura.

Büyük kahir erdä gezer
Bir sevgiylän yannaşık,
Ama canımı ezer,
Ani dünnä dolaşık.

Nicä da o olmasa
Yannışlumıza görä,
Ürään sevdä dolmasa,
Nasil yaşamaa, sölä?

Hem nicä körpä filiz
Örüyer hep ileri,
Osoy üreklerimiz
Olsa isıtsın eri.

TAMAHLIK ÖLDÜRER CANINI

Tamahlık öldürer canını,
Cendemä götürer insanı,
Utanmak o hiç bilmeer çoktan,
Kardaştan ayırêr hem dosttan.

Aalemä o hiç bişey vermäz,
Gecesi - gündüzü dinnenmäz,
Tamahlık, nicä bir temirä,
Pek benzeer bir çürtük demirä.

Ne doyum var onda, ne raatlık,
Gözleri gösterer cansızlık,
O isteer dünneyi kaplamaa
Da kimdänsa onu saklamaa.

Pek beener, oflayıp aalamaa,
Kuyruunu önündä sallamaa,
Haseetliin o gider ardına,
Çok kahır getirep insana.

BİLMEERİM, KİM O KIRAN

Bilmeerim, kim o kiran,
Kim, kırıp döktü ne var
Da hiç olmadı pişman,
Yaşamak oldukça aar.

Zengin istedik olmaa,
Başka bir soylar gibi,
Ama başladık doymaa,
Kazanca evdän gidip.

Analar uşakları
Elinä sokaan brakêr,
Zerä zavalı karı
Etişmemizlää bıkêr.

Karardıp gözlerini,
Evindän çıkıp kırlêêr,
Bu yaşamakta eni
Telefon salt cırlıdêêr.

Yıllar geçti sayısız,
Ne raatlık var, ne umut,
İşleer halkım parasız,
Düşünüp durup – durup.

Bu besli kara toprak
Üzlän yıl bizi bakêr,
Bozuldu bu yaşamak,
Angısı suyu yakêr.

Kabaatlı bilinmeer kim,
Hepsi kendi – kendinä,
Sade kim бүüder ekin,
Lääzım gelsin evinä.

CENK YOLLARI PEK AARDI

Cenk yolları pek aardı,
Üstümüzä durardı.
Toprak zordan innäardı,
İnsan yolda dinärdi.

O yıllar uzun oldu,
Kaçkın insannan doldu,
Kırıcı duşman geldi,
Büük kahırlar getirdi.

Pek çok açan o kaybetti,
Pek çoyunu zeetledi,
Bütün kütüleri yaktı,
Kolsuz, ayaksız braktı.

Pek çoyu kaldı üüsüz,
Evlenmedik, düünsüz.
Topraamıza pek zordu,
Bulut yalından mordı.

Sular kandan kızardı,
Bu zor işlär yazıldı,
Partiyamıza yamandık,
Taş olduk da dayandık.

20 milion iisildik,
Duşmanı sa ensedik.
O yıllar unutulmaz,
Yollar insansız kalmaz.

Bayraklar ellerindä,
Dostları gözlerindä.
Endän çiçeklär açêr,
Yolda uşaklar kaçêr.

Gençlär gezer güleräk,
Erimizi tüneräk.
Ko gidelim bölecä,
Olmasın gündüz gecä.

Bütün olsun evimiz,
Çiçek açsın erimiz.
Bombalar patlamasın,
Canımız atlamasın.

DÜNNÄ DURÊR KUŞKULU

Dünnä durêr kuşkulu
Bu vakıdın birindä,
Ateşlän içi dolu,
Dürtülmesä erindän...
Ne buuk ahmaklık oldu
Bu bizim küçük erdä:
İnsan üfkeyä doldu
Çoktan biri – birinä.
Birkaç ahmaa verilmiş
Kullanmaa insannarı,
Onnarsaydı girişmiş
Yoketmää o cannarı.
Tamahlık beterinä
Çekeder kendileri
Aalemin erlerinä
Uzaltmaa ellerini.
Ne kalêr o zavolı,
Kabaatsız cancaazlara ,
Angılarına paalı
Girmää ta ii mezara?
Çoyu aarêêr dooruluu,
Aarêêr, ama yok neyâ,
Zerä hazır zakonu
Sıbıttılar dereyâ.
Hayırsızlık, hırsızlık
Olêr ölüm bu erdä,

Ama üreklär kırık,
 Hepsi durêr deliindä.
 Umutsuz yaşamaya
 Yok neyâ olmaa mayıl,
 Duvarsız dayamaya
 Angısı girmää kayıl?

İHTÄR KARICIK

Sokakta gider bir ihtär karı,
 Suratı onun olmus sap – sarı.
 O birdän çekti derin soluunu-
 Cenktä kaybetmiş en ilk oolunu.
 Çok zorlar geçti prost vakıtlarda,
 Çiftçilik etti o boyarlarda.
 Saa olsun, ani oktäbri geldi,
 Bütük sevinmelik bizä o getirdi!
 Nasıl zor geldi şu boyarlara,
 Toprak pay oldu şu fukaaralara.
 Partiyä bizim, verdi bütük izin:
 Bölä gidelim, eri sevelim!
 Yaşamak tezdä diişildi bizdä,
 Baktıkça geeri, gittik ileri.
 İhtär karıcık, sokakta gider,
 Çok işlär onun aklına geler.

BOŞALDI TAVANDA İMELİK

Boşaldı tavanda imelik,
 Yok yaamur, yıl kurak sıcaktan,
 Yıl – yıldan yok bizä ilinnik,
 Zorlara sınaşıkız çoktan.
 Biz göreriz başka soyları,
 Nasıl var onnarda yaşamak,
 Bölä zor geçirer yılları,
 Sade o, kim kayet pek ahmak.
 Bir paalı erimiz var – toprak,
 Te onu pek läüzüm kullanmaa,
 Yaşlansın o läüzüm, er çatlak,
 Sıcaktan zor geler solumaa.
 Ama varsa bizdä çorbacı,
 O ilercä läüzüm düşünsün,
 Nasıl kıymamaa hiç bir aacı,
 Nasıl bu memleket düzölsün,
 Gagauz da mayıl yaşamaa,
 Bu gözäl dünnedä şu olsun.

KÜÇÜKLÜÜMDÄN BEERİ

Küçüklüümdän beeri hep deerlar,
 Ani yok Allaa,
 Da te şindi ütürederlar:
 Gelmää evallaa.
 Şaş - beş olduk çoyumuz
 Te bu dönmeyä,
 Pek aaz kaldı yolumuz
 Öbür dünneyä.
 Doymadık ne paraya,
 Ne da büyük varlaa;
 Dolduk türlü yaraya -
 Nändıysın, Allaa?!
 Kim, ne istedi - yaptı,
 Bilmedi korku,
 Kabaatsızları, sattı,
 Kapana soktu.
 Dooru adama dendi,
 Ani yalancı,
 Brakıp topraanı gitti -
 Oldu yabancı.
 Biri - birini gülmäk
 Ne okadara?!
 Halk halka karezlenmäk -
 Kafadarlara!
 Biri yan yatêr başta,
 Biri da işleer,
 Ani işleer, büyük yaşta,
 Küçüti kişineer...
 Sınaştık bu işlerä -

Bişey gelmeer hoş -
 Git tä gir tükennerä -
 Tükennär bom boş!
 Ne yaanı var, ne sabun -
 Diil läázım para!
 Yaşamak gider zabun -
 Çıkmêêrız kıra.
 Ačan yok bir çorbacı
 İleri gidän,
 Yaşamak olêr acı,
 Kavga derindän...
 Sade prostluklar kalêr
 Hem da can yanmak!
 Yanında kişi aalêêr,
 Öbürü yalpak...
 Allahım, ütüret bizi
 Payetmää kahır
 Da biri - birimizä
 Güdelim hatır!
 Genä zor geldi bütün
 Memleketimä:
 Diil kolay, açan tütün
 Onun üstündä.
 Yap ölä, ani cansız
 Bıraz acısın.
 Kimsey kalmasın yalnız,
 Yalan basılsın.
 Topraamız bizim kara,
 Gökümüz maavi,
 Sade üreklär yara
 Kim bizä saabi?

AMERİKA, DEVLET KAAVİ!

Amerika, devlet kaavi!
 Çok tarafa olêr saabi.
 Belliki, o kaavi, ama,
 Açan yazık çok insana!
 Yaşlar akêr sokak dolu,
 Nasıl bulmaa bir uz yolu?
 Raketalarlan cenk etmāk,
 Dooru mu bu soy ensemāk?
 Biz etiştik bir uz günä,
 Ne pek yannuş oldu dünnä?
 Er üzündä yok hiç birlik,
 Yok annaşmak hem sevgilik.
 Dünnä oldü karım - karış,
 Kavga - çekiş, çarış - baarış,
 Hazırlanmak kaybelmeyä,
 Korkuylan yaşamak neyä?
 Ortalıkta durêr para,
 Bulut üstümüzdä kara,
 Parça - parça yanêr toprak,
 Yakın devlet - adı İrak.
 Kaçêr insan evlerindän,
 Uşakları ellerindä,
 Yayêr toplar yaamur gibi,
 Kuşkulanêr erin dibi.
 Er titireer, nicä yaprak,
 Birkaç paya daalêr toprak,

Daalêr evlär, olêr ölüm,
 Dünnä oldu iki bölüm.
 Korku kaplêêr ürekleri,
 Nasıl kaybetmemäâ eri?
 Bu er gözäl, senin, benim,
 Ona deyni sevgi derin,
 Yaprak eşil, çiçek, otçaaaz,
 Hem günahsız duan cancaaz,
 Günün şavkı, sabaa, avşam,
 Kuşun sesi, korkak tavşam,
 Üüsek yamaç, alçak çayır,
 Derin soluk, hem su hayır!
 Ne var bu erceezi daatmaa,
 Kara topraa, suya katmaa,
 Hem pak soluu yapmaa kirli,
 Hem korkudan olmaa deli?
 Bu küçüctük, käämil eri
 Salt sevelim läüzüm derin!

BİR TOPLUŞ KÜÜDÄ OLDU

Bir topluş küüdä oldu
 Bütük esap bizä koydu:
 Näbalım ne edelim,
 Topraamızı koruyalım!
 Görmeylim biz kendimiz,
 Görmesin uşaklarımız,
 Nelär görmüş bobalar
 O 41 - ci yıllar.
 Ha insannar kalkalım,
 El - eldän tutunalım,
 Omuz - omuza duralım,
 Cengä kaarşı koyalım.
 Topracum, diilsin pek bütük,
 Kaybetmää seni çabuk,
 Haberlesänä beni
 Duşmandan koruyım seni.
 Canım acıyer sana,
 Küçüctük uşaklarna,
 Hem da genç evlatlarna.
 Saa ol sän memleketim,
 Sendä kahr bilmedim!
 Ne erlärde gezeçäm -
 Seni hep ta sevecäm!
 Ko bölecä gidelim,
 Topraamızı sevelim!
 Aydınnanêr, gün şılêr,
 Kuşlar çalêr, cıvırdêr,

Traktorlar kıra çıkêr,
 Topraamız bizim açêr.
 Topraacumızı severiz,
 Ona çok izmet ederiz,
 Kosmos da öntümüzde,
 İzmet edecek bizä.
 Ha insan yannaşalım,
 Da gözäl annaşalım!
 Kırıcıları birdän,
 Süptürelim bu erdän -
 Ekin, papşoy bütüdelim,
 Sürü koyun güdelim.

YAŞAMAK BİZDÄ KIVRAK

Yaşamak bizdä kıvrak,
 Helä duruklan da bak!
 Meralar dolu kişi
 Hepsinin da var işi.
 Oldu islää bereket,
 Hepsimizdä var ekmek,
 Bizdä naşey sade yok,
 Televizor da var çok.
 Hepsindän pek bilgici
 Şkolada ütüredici.
 Yollarımız taş oldu,
 Maşınalıklan doldu,
 Eraplan meraa kondu,
 Düzgüncülük büyük oldu.
 Gecä - gündüz kaçaceez,
 İş yapmaa yaraşaceez,
 Oyun, türkü severiz,
 Yardım olmaa beeneriz.
 Örnek bizdän alsınnar,
 Yaşamaa ütürensinnär.
 Yok nicä kalmaa geeri
 Gideriz salt ileri,
 Çorbacıları bizim
 Utandırmayalım läázım.
 İnsannarmıza bizdä
 Yollar açık ilerdä,
 Bileriz, ne o kahır,
 İhtärlara büyük hatır.
 Tä bölä bän söylecäm,
 Yaşamamı ütüneçäm,
 Kim inanmarsa beni,
 Ütüstün ozman kendini.

ZORDA BENİM DEVLEDİM

Zorda benim devledim -
 Nicä bir kuru dalda
 Yok benim hiç kuvedim,
 Görmää onu bu halda.
 Halkımı alêr darta,
 Türlü çirkin kuvetlär,
 Canım heptän da hasta,
 Ani kırık neetlär.
 Moldovanın üstündä,
 Kara hem boz bulutlar,
 Ne var onun öntündä,
 Günnär karannık, hem aar.
 Çirkin lüzgerlär eseer
 Poyrazın tarafından,
 Tamahlar almaa gezer,
 Bukayı kâr aazından.
 Te romın da kaldırêr
 Kafasını yukarı,
 Baalantısı sındırêr,
 Hem yalancı hatırı.
 Ne büyük doymamazlık kâr,
 Ne da kâr bu tamahlık?
 İdii bukanı inkâr
 Eder bütüinkü ahmaklık.
 Kazancı gelsä teerdän
 Kim gezer kırıp - daatmaa,
 Onnar annayacak birdän,
 Nasıl günaa aldatmaa.

YIL - YILDAN

Yıl - yıldan hep kayerız aşaa,
Ne pek zor bakılêr boş kaşaa,
Her yılın çorbacı diişiler,
İnsannar kütülerdä iisiler.

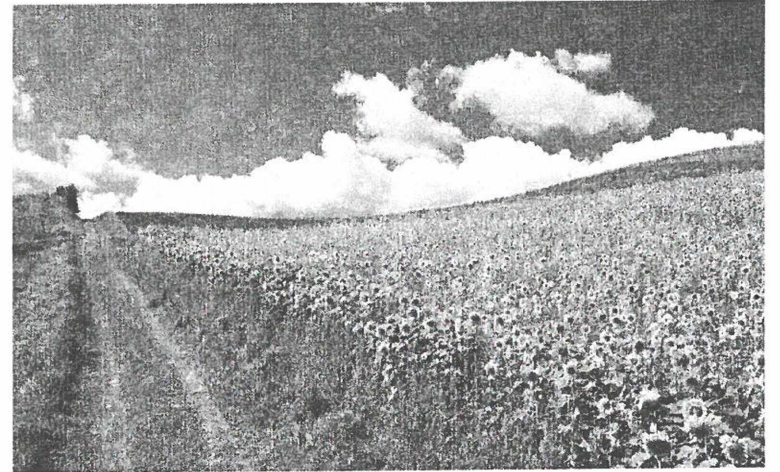
Bän aarêêrım neyi mi erdä?
Yaşamaa kol - kola birerdä.
Bän sanêrım bitki vakıtlar
Yaşamak te onuştana aar.

Çorbacı isteyän olmaa çok,
Okadar sa torba bizdä yok,
Da dartêrlar ölä bizleri,
Ani fit kaybelmiş üzleri.

Biz yorgun, pek yorgunuz zordan,
Nekadar taa gitmäâ yan yoldan?
Karannık yaarınkı günümüz,
Onnara salt läâzım ölümüz.

Bizleri mi onnar düşünär?
Onnara kismetli bu günnär,
Zerä bütün yok sorgu birinä,
Er düşsäk taa çukur dibinä.

Başlamalar

AFGANİSTAN

Afganistan, Afganistan,
Sən ne zaman uslanacan,
Doorulacan, raatlanacan,
Bu zorlardan kurtulacan?

Paalı, haliz taştan erlər,
Daalêr, zerä bitmâz cenklär,
Korkuyulan hep yaşêêr insan,
Sendä, taştan Afganistan!

Biri girer, biri çıkêr,
Artık başka halklar bıkêr,
Bizim da genç çocukları
Çekti senim yamaçların.

Çekti, ani gençlikleri
Dönämedi başka geeri,
Kaldı sade patretleri
Hem da gidän sevgileri.

Çocukların yaşaması
Oldu iki paya bölüm,
Gecä vakit uyanması,
Düşlerindä korku, ölüm.

Te orada, dostluk kaavi,
Hem da görersin, kim var kim.
Bakêrsın buluda maavi,
Açan gülmää hiç yok kefin.

Torba – kurşumnan, karabin,-
Kokêr ayakları terdän.
Ana, boba, uzak evin
Sözü taa büyük bu cendemdän.

Devlet istärdilär onnar
Ki yaşasın bir acısız,
Üreklerdä sevgi buna,
Hem da bu vakıtlar raatsız.

Er-gök yanêr, inneer toprak,
Da deersin – te o kaybelmäk,
Zerä evin içi irak,
Lääzım bölä gırginnenmäk.

Dar yol, giderlar ileri,
Yok birerdä bir kıpırtı,
İzin sa – dönmemää geeri,
Bu usulluk ta yanıltı.

İki yamaç arasından
Çıktı duşman pek ansızdan,
Dostun biri düştü sessiz
Onun kurşumundan dinsiz.

«Saalıkla kalın siz, dostlar,
Seläm götürün anama!» –
Gözlerini açıp pek aar,
Doluydu pek o aalamaa.

Titiredi dolay bütün,
Bunu, biz brakmaycez bölä,
Sardı bayırları tütün,
Tozu karıp - katıp külä.

Dişlerini sıkıp çetin,
Eldä taşıldılar onu,
Hiç bir da cenk olmaz metin,
Hem da bulmaz dooruluunu.

Yazık salt genç çocuklara,
Analara, bobalara,
Hem prost, ani biz her zaman
Maana bulduk vakıtlara.

Geçti yavaş-yavaş yıllar,
Geçmâz oldu salt acılar.
Kara nışan o cenk kaldı,
Bir güç anılmayı braadı.

Afganistan, Afganistan,
Zeetä soktun sän kaç insan!
Çocukların anaları
Yolda bekleer hep onnarı.

Tokat trıklêêr, köpek salêr,
Geler oolu, onnar sanêr,
Gözlerindä yaşlar akêr,
Onnar sa, hep yola bakêr.

Taa ölmeyincä analar,
Unudulmaz hiç o yıllar,
Hem çocuklar, ani geldi,
O dertlerdän dirilmedi.

Gezer onnar bizim erdä,
Ama bir güç gözlerindä,
Neyä döktü onnar çok kan?
Ne o kismet – bilsin insin!

Ani şindän ötää dooru
Hiç biri bilmesin zoru.
Ama dünnä ölä döndü,
Hem büyük Vatan da bölündü,

Parça-parça, kıymık-kıymık,
Oldu düşünmedään, artık.
Kimä läázımmış ozaman
O cenk, ölüm, Afganistan?

Erdä raatlık yok onnardan,
Kimdä varlık var büyük, boldan,
Yaşaamêêr hiç dünnä kansız,
Sansın, duramêêr kahırsız.

Çeçnä, İzrail hem Afgan –
Ne büyük kabaat yaptı insan?
Sallêêr bu dünneyi lüzgär,
Kimä engel eder dillär?

Kimä da hiç yaramêêr din,
Üfleer o lüzgeri zengin.
Zeedä lafım yok, yok zeedä,
Allaa durêr salt neredä?

Şaşırtmêêr fikirlerini,
Kırêr, döker kim erleri,
Kimä läázım kayet çok kan,
Kimä engel eder insan?

Sütüner güneş üreklerdä,
Ani yok uygunnuk erdä.

OOLUM

Oolun, oolum, benim oolum,
Sade dooru beni anna:
Açan olêr senin zorun,
Bân ozaman sana ana.

Kendim gezdim yama-yama,
Sana böldüm bitkisini,
Açan dütük baktın bana,
Bân prost ettim hızlı seni.

Hasta бүүдүн, бүүдүн хыра,
Senin için бән çok дүүндүм,
Vakit geçti – geldi sıra,
Anı yavaş-yavaş сүүндүм.

Cinnêêr benim kulaklarım
Bu dört duvar arasında!
Ne zor, açan uşakların
Bir laf sormaa bulmaz ara!

ANDREY KOÇANCIYA

Yaşların olêr elli,
Üzündän hiç diil belli.
İçindän açan sän genç,
Bişey diil yapmaa taa geç.

Uşaklar için ödtünç
Bir saç biyaz, iki hem tüç.
Onnara izmet etmāk-
Erdä en büyük sevinmāk.

Bütün sevin, hava güneş,
Açan yanında var eş,
Açan canından peetlär
Döküler birär-birär!

Bu düninä kısa – belli,
Yaşa onu sevgili!
Geeri bakacan açan,
Olma bişeyä pişman.

Bu dünnedä biz musaafir,
Yaşamak sa sade – bir.
Su taşsın bayırlardan,
Atılma dostlarından!

Ateş yansın - bas koora,
Yardım olmaa onnara.
Yaşamak adım-adım,
Bir iliktä var yardım.

Kazma birinä kuyu,
Her gecä da raat uyu.
Ne sana duva etmää:
Uz yoldan uzaa gitmää.

Kösteklenmä, fikirin
Hep bölä olsun derin!
Evin içinä saalık,
Peetleri kur sıralık.

Kismet gelsin ardına,
Bütük ilinnik canına!
Hayırın olsun bu gün,
Hiç boşalmasın cöbün.

Üreendä yansın koorcaaz,
Sevgiya bulup yolcaaz,
İlkyaz getirsin raatlık,
Bir duvam sana – saalık!

KARA ÇOBAN

Kara Çoban açtı bir yol,
Ürekleri açtı peetä,
O çiienenik yoldan pek bol
Bän ilk adım yaptım seftä.

Beşalmada var bir damar,
Te angısı kaavi kayet,
Ondan aldım bän bütük karar,
Yazmaa olup hep mıkayet.

Kara Çoban – o bir adam,
Kimä iilderim başımı,
Kuvet alêrım bän ondan
Hem unudêrım yaşımı.

Halka o nasıl sızıntı
Susuz hem çıtrannık erdä,
Pek çok işlär oldu altın
Onun käämil ellerindä.

Kara Çoban – o ilk yıldız,
Aydın etti dolayları,
Ama, artık, o diil yalnız,
Kim işleder bu yolları.

Bu yazıcı gitti pek genç,
Brakıp anılmayı erdä,

Kaldı o yaşamaa diveç
Kendi gözäl işlerindä.

Onun ürää - küçük uşaan:
Ölä gözäl, açık hem pak!
Gerdi o buluda kuşaa
Da yukardan bakêr yalpak.

O ölmedi, o taa diri,
Aramızda bizim gezer!
Yısıdarak bu suuk eri,
Bir güneşä haliz benzeer.

Erdän gökädan bez biyaz
O döşetti kendisinä!
Ona o suuk göktä da yaz
Halkın kaavi sevgisindän!

Onun için yanêr mumnar,
Açêrlar çiçeklär eni,
Göktä yanêrlar yıldızlar,
Onun şafkı bizä benni.

PROSTET BENİ, ALLAHIM

Prostet beni, Allahım,
Nekadar var günahım,
Bän bu dünnedä sandım,
Ani hiç aldanmadım.

Prostet, anacım, prostet,
Boorçluyum sana kayet,
Seni da acıladım,
Nicä, hiç annamadım!

Prostet sän beni, bobam,
Eer gittiysäm yan yoldan,
Nicä da bän olmasam,
Prostet sän beni, bobam!

Prostet, adamım benim,
Ürään kırıkça senin!
Bu dünnedä yaşamam
Ko olsun sana kurban!

Prostedin, uşaklarım,
Olmadıysaydım yardım!
Sevgim sizä, oflamam
Hem bu dünnedä yanmam!

Prostedin, komuşular,
Eer sizä olduysam saar,
Beki, oldu darsımak,
Zor geldiynän yaşamak!

Prostedin beni, dostlar,
Eer lafım geldiysä aar,
Zerä herbir kahırı
Sizinnän yaptım yar!

BOBAMA

Bobam yorgundu çok iştan,
Kalkardı o taa saat beştä,
Kazardı bir-iki ara,
Ondan sora gidip kira.

Ondaydı ük: hayvan бүтүtmää,
Odun yarmaa hem un үтүtmää.
Saymazdı hiç zaametini,
Korumadı o kendini.

O bilmedi bir dinnenmäk,
Ona iş - vardı sevinmäk.
Sürdü mera, kazdı pınar,
Ona gelmäzdi bişey aar.

O bir adamdı mıkayet
Hem utancaktı da kayet,
Küçüklütündän görmüş zoru
Da yaşadı o pek dooru.

Girgin o diildi, diildi dik,
Ama adamdı o - binnik!
Ölä, çok iş arasında
Bana da hep buldu ara.

Bir rubacık, alıp eni,
Sevindirirdi o beni.
Beni sevdi, alıp kucaa,
Hep aklımda onun sıcaa.

SALKIM AACI

Salkım aacı,
Bu yaşamak kimäsaydı ne pek acı,
Sade sana darsıklımı annadacam,
Sade senü bu dünnedä inanacam!
Zerä oldu, te kaç yıllar бүтүdük bilä,
Taa kimseyä beni sän vermedin dilä!
Sän işittin, bana kim ne laflar baardı,
Sendä - bendä onnar divecinä kaldı.
Ama durêrsın sän kaavi, gözäl hem genç,
A bana gözelleşmää şansora pek geç.
Sıra geldi, da aaladım, sarmaşıp sana.
Tutêrım aklımda, ani sän, baardın bana.
Baardın, girgin sallayıp o dallarını,
Bänsäydı seslämedim ii laflarını.
Severim, aaçcaazım, senin gözäl çiçeeni,
Bu dünnedä sän açtın benim üreemi!
Duva ederim bän säna - yaşa pek çok yıl,
Aaçların arasında hep bölä sayıl!

DÜÜN

Dütün. Çalêr çalgıcılar,
Hem daul düüler,
İzmet eder aşçılar,
Üreklâr güler.

Gelindä, biyaz fistan,
Yap-yalap eder,
Aullar boyu insan
Dütünü siireder.

Gelin güveyä yannaştı
Da gülümsedi,
Güvä yakın yaklaştı,
Nesaydı dedi.

Ah, bölä gözäl gitsä
Yaşamaları!
Anaya-bobaya benzesä
Çalışmaları!

Türkü üreklerindä
Herkerä dursun,
Yaşamak, nicä düündä,
Herkerä olsun!

Gelinnän güveyä baktım,
Da yaşım aktı.
Dütünümüz çoktan oldu
Da unutulmadı.

KÜÇÜK UŞAK

Duuêr erä küçük cancaaz
Sesi öter, nicä çancaaz,
İsteer o annamaa, neyâ
Geler paalı bu dünneyä.
Açan yapêr o ilk adım,
İsteer bizdän bir büyük yardım.
Pek küçücük hem kuvetsiz,
O nasıl yaşasın bizsiz.
Ölä bir günahsız bakış:
Yok taa paalı ondan baaşış!
Gün şafk eder sade ona
Sevgi var büyük o çoyuna.
Bizdä umut hem yaşamak
Var sade küçücük uşak.
O bir filiz körpâ hem pak,
Nedän dünnä olêr yalpak.
Nedän gençlik olêr bitmâz,
Nedän zorda insan dinmâz.

TUNAMI (Orta Aziyada)

Deniz boyunda
İnsan dinnener
Biri bilmeer hiç,
Ani o inneer.

Dalgası kalktı
Yukarı birdän,
Ne var yanında,
Süptürdü erdän.

İçindä gemi
Üzer kaseetsiz,
Kaybelip gitti,
Denizä sessiz.

Ne yaptı, ne etti?
Divecä etti!
Çok erceezleri
Hızlı kaybetti!

Kırdı, foladı,
Nicä bir dinsiz.
Annadım, ani
O pek sevgisiz.

Nicä bir kedi
Sıçanı tuttu,
Ne var boyunda,
Hepsini yuttu.

Sansın aaç hayvan
Habandı erä,
Yaşamamızı
Bozdu göz-görä.

Bu çirkin görüm
Kaldı bir nışan,
Ani yaşamaa
Ütrensın insan.

Dekabri 2004 yıl.

BESLAN

Silkinmää başladı yapraklar,
Güz gelsin-gelmesin Beslana.
Şkolaya girdilər uşaklar -
Gözleri dünnein onnara.

Kapunun ötündä dört çizi
Hepsi boy-boy dizi oldular,
Üürenmää verildi bir izin,
Ama gün bu geçti ne pek aar.

Ansızdan patladı kurşunnar
Bütük baarış kopuştu, kaçınmak,
Yaklaşdı onnara kırannar,
Ani bilmeerlar bir sakınmak.

Ani yok onnarın cannarı,
Gözleri şaş olmuş, kâr nedän,
Hem onnar kimnerin oolları,
Ani pek sınmuşlar sevgidän?

Doz - dolay sarılı patlangaç
Ne bir su, ne ekmek, ne soluk,
Yaşamak, nicä düş aldangaç,
Sanki var mı onda dooruluk?

Zor görmää, ne oldu orada,
Yok nasıl geçirmää içindän,

Er büttün innedi o zordan -
Diil ilin kurtulmaa cendemdän.

Lafların kaybeler, annaman -
Yaşamak toprakta kâr neyä?
Uygunnuk olacek nezaman,
Hem sevgi uuraycek dünneyä?

Ne çabuk üreklär kitlendi,
Saabisi var mı bu günnerin?
Yapraklar aaçlardan silkindi
Titiremesindän bu erin.

Yıslandın göz yaşınnan, Beslan!
Can acımasından toplandın!
Dünnedä nekadar var insan,
Onnara anulmannan kaldın!

09.2004.

KIZIMA

Bilmeerim hiç netürlü
Sana akıl vereyim, kızım!
Kapumdaykan çal türkü,
Sana yavklu diil lääzim.

Sän küçüksün taa yaştan,
O bütük, aldadıveri!
Elimdä benim boşa
Uyu taa kuzu gibi.

Gelmediysä bir avşam,
Gözlerin yolda kalêr.
Kahırcın olêr boşa,
Boşa cancaazın yanêr.

Zerä bilmeersin sän taa,
Ne var görmää önündä.
Kayınnaa hem kaydataba
Var mı şaka cöbündä?

Aazınnan da kuş sän tut,
İilik bildirämärsän,
Bendän yaşamayı unut,
İşi becerämärsän.

Erken kalkmaa, geç yatmaa,
Gezärkana luplasın,
Üüren gözäl iş yapmaa,
Biri maana bulmasın.

Da tölä, hep gün-gündän
Tencääzin senin solur,
Yaşcaazların göztündä
Taa biraz zeedä olur.

Boyunduruk asılı
Lääzim olsun ensendä,
Zerä babu masalı
Gezmäz başka kesendä.

MAMU

Mamu, mamucuum benim,
Bütün duuma güntün senin!
Hepsimiz giimni hem tok,
Sendän paalı canım yok!
Sade, ani varsın sän,
Bu erdä yaşêêrım bän.
Ko olsun bütün evin,
Bilmä kahir hem sevin!
Dur bölä gözäl hem genç,
Yaşamaya sevin diveç!
Anacım, saalın senin
En bütük baaşışım benim!

GENÇ EVLİLERÄ

Kutlêêrım bän sizi
Paalı gününüzdä!
Açık yollar durêr
Sizin öntünüzdä.

Gözäl kismet sizä,
Saalık hem annaşmak!
Unutmayın dostları,
Hem бүүдүн çok уşак!

Bakêrım bän sizä -
Sizdän gözäl hiç yok!
Biri-birinizä
Hatır siz güdün çok!

Ana-bobaya hatır
Yaşarkan yapınız,
Hiç bilmeyin kahr,
Onsuz yaşayınız!

Yaşayın ikiniz,
Ko çok yıllar bölä,
Yaşamanız geçsin
Şen, gülä-gülä!

Bütüñkü gün hem şafklı
Hem biraz gücenik,
Yaşlar akêr saklı,
Hem duygular senik.

Siz bu duvarlarda
Edeniniz kanat,
Uçmaa bulutlarda
Hem işlemää zanaat.

Unutmayın, bu yıllar
Paalı hem sevgili!
Te nicä yıldızlar
Kalacêklar belli.

STEŞAYA FİLÇEVA

Senin sesin açık hem pak,
Ondan ürääm olêr yalpak!
Senin sesin бүүлеер beni,
Duyguları açêr eni.
O canını dürter heptän,
İner bizä, sansın göktän.
Sansın dönerim çok geeri
Hem çok giderim ileri.
Sansın çöşmä duruk suyu -
Onu isteer içmää çoyu.
Senin sesin işidiler
Bulutlarda, bana geler...
Sızlêêr canım, beener, beener,
Yaşamaya umut verer.

MANOL İLYİÇ!

Manol İlyiç!
 Yorulmêêrsın sän allem hiç?
 Yaamur-çamur, yortu-pazar
 İşin gitti azar-azar.
 Sırasını onun bildin,
 Bundan ütüsek yola pindin,
 Bütüttün biber hem patlacan,
 Oldun sän saygılı bir can!
 Bütüttün kaun, bütüttün karpuz,
 Helal, ani sän gagauz!
 Eni bir yol açmaa deyni
 Kaybetmä büyük havezini,
 Seninnän biz dä bütün mutlu,
 Çok can sana hep umutlu.
 Saalık sana, Manol İlyiç,
 Yaşarkan - hastalanma hiç!
 Bölä hep tut ötää dooru,
 Sütündürmä hiç yanar kooru!
 Kim bu adam gibi işçi,
 Ona dener - haliz çiftçi!

ENİ YIL

Pek eni yılı beeneriz
 Hem ona biz sevineriz!
 Yıkanêrız, paklanêrız,
 Yortuya hazırlanêrız.
 Annaşmak, saalık isteeriz,
 Bereket olsun bekleeriz,
 Gün duusun, hem kauşsun,
 Yaşamak gözäl olsun!
 Su sızsın pınarlarda
 Ekmek bütüsün kırlarda.
 Gençlär düündä oynasın,
 Sofralar çiçek açsın,
 Kaar yaasın hem yaamurlar,
 Kabarsınnar hamurlar.
 Klisedä ötsün çannar,
 Kismetli olsun cannar!

VASI ÖKÜZÇÜYÄ

Vasi, Baurçu oolu,
Nerelerä sän vardın?
Türkiyaya bulup yolu,
Kismetini aaradın.

Evdän kırlayıp, gittin,
Bir parça ekmää deyni,
Senseleni kaybettin,
Yaşamak buldun eni.

Kimlerä sän yamandın?
Dostlar oldu sendä kim?
Salt türküylän yaşadın,
Şu vakıt geçsin ilin.

Kendinä düzdün sän ad,
Adın düzmedi seni.
Bulmêêrım sana kabaat,
Mutladın sän kendini.

Geçtin kimin laabına,
Olup «Veysel Arseven»,
Türkü kurdun halkına,
Ani yaşayasın şen.

Türkiyada ev oldun,
O devlettä evlendin,
Ama geeri yol buldun,
Te açan taa kaybeldin.

Biz sana iilderiz baş,
Ooluna gagauzun.
Bu taraf döktü çok yaş,
Olsun ömürün uzun.

Bütün bizimnän barabar
Sän açêrsın yol eni.
Birleşmää bulup karar,
Baaşış verdin sevgini.

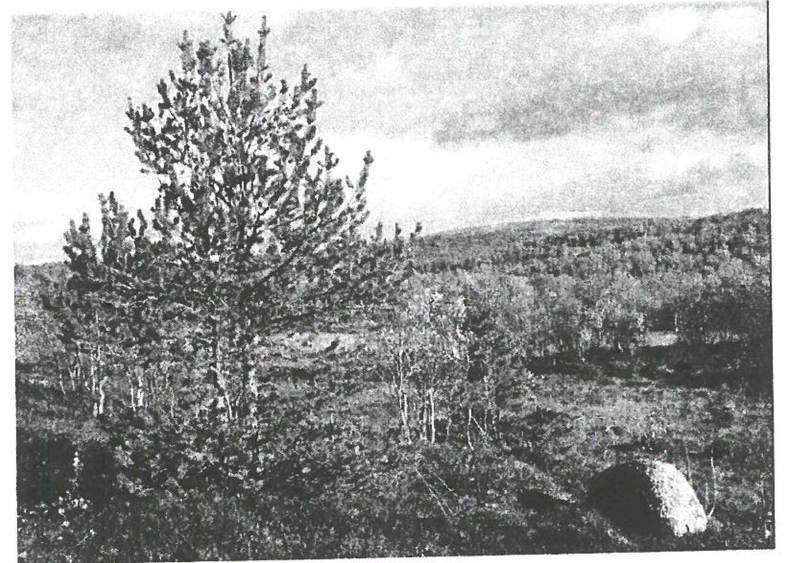
Karşılaşêr iki halk
Duuma topraanda senin,
Vasi Arseven, ya kalk
Da bütüinkü günä sevin!

Sän olmuşun üürenik
Türkü yaratmasında.
İşlerin yapêr binnik
Bu halklar arasında.

ANAMA HEM BOBAMA

Te, açan öldü anam,
Yoktu benim annamam.
Nicä bir kuşcaaz tüüsüz,
Kaldım anamdan tüüsüz.
Bän бүүдүм evdä başka,
Gülüp, söledim şaka,
Ama, mezarda anam,
Hep taa çıkmêêr aklımdan.
Beni alan aaretlik,
Hayır yaptı hem iilik,
Bүүдүм bän giimni hem tok:
Anam, bobam sevdi çok.
Şükür Allaha ettim,
Ani bölä kismetim,
Şükür, kim beni бүüttü,
Uz yoldan gitmää güttü.
Of, anam benim, bobam,
Canımdan sizä duvam!
Nur insin sizä göktän,
Sevdim sizi ürektän!

Duygular

İZMETÇİ BÄN

İzmetçi bän, bir çırak,
Halkıma oldum:
Gözäl olsun yaşamak-
Neetimä koydum.

Saymadım zaametimi
Bir vakıt bilä,
Hem geniş bu sevgimi
Vermedim dilä.

İşledim çok bir raatsız,
Sormadım ödek.
Kendimä oldum cansız,
Aalemä - örnek.

Kısmetli açan halkım,
Kısmetliyim bän.
İçimdä dütüler canım
Bilmeirim nedän.

AMAN, ALLAHIM!

Aman, Allahım, aman!
Aramıza bizim in,
Gör, nicä yaşêêr insan,
Nasıl diil ona ilin!

Nasıl o oldu fena,
Nasıl o oldu dinsiz,
Nasıl düşmeer inana,
Yaşêêr o, ama kefsiz.

Gözäl, paalı lafların
Tutulmêêrlar tamana,
Biz, senin uşakların,
İzmet ettik yalana.

Prostet sän bizi, prostet!
Diıştır bu fikirleri,
Durgut fenalı, zapet,
Topla şannı bireri!

Bän bilerim: kuvedin
Bütük senin kayet, ama
Çok bizi sän denedin,
Yalvardın çok insana.

Kirlendi bizim toprak,
Kirlendi tamahlıktan,
Durma sän bizä yırak,
Kurtar bu ahmaklıktan!

YOLUM

Yolum, bân nâbayım sensiz,
Sana çıkêrım zorunda,
Ama kalêrım kuvetsiz,
Duşman durarsa yolumda.

Ölçtüm seni, adım-adım,
Bân bu kısa yaşamakta,
Bana oldun sân bir yardım,
Evim kaldıysa yırakta.

Beni sân pek çok dooruttun,
Eer yanıldıysam bu erdä,
Sana çıkıp, bân unuttum
Bütük zorları bu dünnedä.

Sân bölünersin çatrakta
Türlü-türlü taraflara,
Seni bân bu yaşamakta
Gezdim pek çok ara-ara.

Sıra geldi, kösteklendim,
Açan atlangaçlıydın pek,
Ama seni bân düzlettim,
Ani aalem gezsın çemrek.

Prostet beni, paalı yolum,
Seni bân pek çok çinedim,

Açan bastı sana oolum,
Bân hiç gezmäzkana, dindim.

Açan oolum yoldan geldi,
Sevdim bân dünneyi bütün,
Sevdim onu ölä boldan,
Ani daaldı ondan tütün.

EVİMDÄN ÇIKAMÊÊRİM

Evimdän çıkamêêrım
Gitmää bireri,
Çıksam da duramêêrım -
Hep çeker geeri.
Neçin sınaşamêêrım
Bir başka erä,
Hem da hiç yaşayamêêrım
Aalemä görä?!

AÇAN İNSAN KAYBELER

Açan insan kaybeler,
Kaybeler divecinä,
Angısı onu biler,
Kaç türlü var bu dünnä?

Mezar içinä girip,
Biter yaşamak erdä,
Bu ayırlmak garip,
Sade bir geniş perdä.

O gitmək sincir-sincir,
Lääzım arıflendirsın,
Anı yaşamak var bir,
Herbir can onu bilsin.

İi laf, üreeni çözer,
Yımuşadêr lüzgeri,
Prost laf, canını ezer
Hem suuldêr sıcak eri.

Geeri dönmeer bir da gün,
İi günnär kalêr geeri,
Bütün aarêêrım, näända dün,
Sabaa bulmaycam bütünü.

Gelip-geçer yaşamak,
Yaprak-yaprak silkiner,
Ama te ölüm yırak,
Susaraktan görüner.

Da kalêr sade bir iz,
Görümnü yä görümsüz,
Te neyâ yaşêrız biz –
İzmet halka ölümsüz.

AZETMEERİM

Azetmeerim, kim gezdirer yalan ondan ona,
Azetmeerim, kim sokulêr hem yamanêr bana,
Azetmeerim, kim pek fena, hem kim da pek yalpak,
Açan mizleerlar yanımda, kimdä var büyük dayak.
Azetmeerim, açan kişi annamêêr iiliktän,
Açan da sade ölçüner o hep bir örnektän.

Azetmeerim, kaynêêm ona, kim hep dudak burêr,
Sansın onun gibi hiç yok, osoy türlü durêr.
Azetmeerim, açan yolcun, brakêr yarım yolda,
Açan bana, kim pek lääzım, bulunmêêr zorumda.
Azetmeerim, kim maanacı hem kim gülmaa alêr,
Kim yalancı, ikiüzlü hem kim sarfoş olêr.

Azetmeerim, tüsek sestän bir ensemäk için,
Nedän da hiç azetmeerim, ondan acıyer içim.
Gecä, açan hiç yok yıldız, lüzgâr eseer açan,
Açan kaldıynan bän yalnız, fışırdadêr sıçan.
Açan sıcak yakêr eri, açan yaayêr tolu,
Açan zordan çıkmaa deyni – bulamêêrım yolu.

NASIL KURULMUŞ BU ER

Nasıl kurulmuş bu er,
 Düşünüp, şaşêrım!
 Şükür ederim çok sefer
 Ani onda yaşêêrım.
 Nasıl ütüsek yamaçlar
 Taa gökâ diyerlar,
 Alçak, ütüsek, gözâl aaçlar
 Bizä soluk vererlar.
 Uçsuz-kenarsız göktü
 Gözlerin kaplayamêêr
 Gecä vakıt yıldız döküm
 Sevinmeyi saklayamêêr.
 Türlü benizdä çiçek,
 Kaç türlü kokuyulan!
 Sana şaka, bana gerçek,
 Canım da var duyguylan.

UYGUNNUK BİZÄ LÄÄZİM

Uygunnuk bizä lääzım hem lääzım ekmek,
 Babular da sokakta otursun dernek,
 Boldan solucak lääzım, sevda, ii örnek,
 Zerä neredä kavgâ - orada hendek.
 İsteeriz pek türkü çalmaa, istämeeriz cengi,
 Pek isteeriz yaşamaa aalem gibi zengin,
 Uçun siz, gözâl laflar, uçun yukarda,
 Ko sizi işitsinnär gök bulutlarda.
 Biri sanmasın, ani, kısmet - temirä,
 Gözâl yaşamaa deyni, geldik bu erä.
 Kalmuş, nicä ilerdän, aksın derelär,
 Kırdâ-bayırda açsın türlü çiçeklär,
 Ko yaasınnar yaamurlar, eşersin daalar,
 Ko aydınnık etsinnär gecä yıldızlar.
 Kuşlar ko çalsın kendi türkülerini,
 İnsannar da kullansın kendi dilini.
 Çoban otletsın kırdâ-bayırda koyun,
 Oyuncular oynasın hertürlü oyun.
 Olsun kırdâ ekili papşoy hem ekin,
 Diil prost, açan olacêk çoyumuz zengin.
 Olsun hepsinin evi aydınnık hem pak,
 İnsan biri-birinä laf katsın yalpak.
 Kalmasın onnar işsiz, kazansın gümüş,
 Olsun üreklerindä şaka hem gülüş.
 Ko uşaklar olsunnar derin fikirli,
 Zordan gezmesin onnar çıplak hem kirli.
 Ne käämildir bü dünnä, ne büyük hem gözâl,
 Salt sevgili yaşamak pek lääzım bizä!

İNSANI KAHİR İYER

İnsanı kahr iyer,
 Nasıl kurt iyer acı,
 Çok insan bunu bilir,
 Ani yaşamak acı.
 Ani aldangaç bu er,
 İi umut önümüzde,
 Hem bileriz çok sefer:
 Sapacak ölüm bizdən.
 Gün-gündən hep taa uzaa
 Biz atêrız ömürü,
 Basıp incecik buza,
 Kaybeldi bütün taa biri.
 Bir insan yakmış mumu,
 Koymuş ayak ucuna,
 Uyumuş, da tütüntü
 Çekmiş hep o içinä.
 Kahır - karannık gecä,
 Näända yok hiç bir yıldız,
 Yaşamak sa bölecä,
 Ani diiliz biz yalnız.
 Te duumuş eni cancaaz,
 Yok ölçü sevinmeyä,
 Canında düüler cancaaz,
 Yaşamaa läázım neyä.
 Yısidêr eri güncäaz,
 Eşerer, ne var erdä,
 İlkyazın açêr gülcäaz,
 Kahıra olup perdä.

SAYIKLÊÊRİM, DÜŞÜNERİM

Sayıklêêrim, düşünerim,
 Nääını bulutlar kayerlar,
 Sayıklêêrim, düşünerim,
 Neçin yaamurlar yaayêrlar?

Sınırı gökün da var mı,
 Bu dünnä geniş mi, dar mı?
 Kanatlı insan duuar mı?
 İnandan ilaç olar mı?

Çiçeklär, senip, açêrlar,
 Deredä sular kaçêrlar,
 Nereyi onnar varêrlar?
 Yukarı kalkıp, damnêêrlar.

Neçin şenniktä gülerim,
 Ya da kendimi dürerim?
 Nelerä cuvap aarêêrim,
 Onnarı da sayıklêêrim.

İHTÄRLII BÄN BEKLÄMEERİM HİÇ

İhtärlü bän beklämeerim hiç,
O kendi yaklaşêr yanıma,
Üreemä neçin sa geler güç,
Baktıkça buruşuk yanaama.

Omuzlar ne çirkin kısılêr,
Kemiklär fırlamış sansına,
Yaşamak ta artık kısıalêr,
Benzemäz olup kâr insana.

Sakinêrim hızlı örtümää,
Ayaklar kaç erdän düümüklü,
Kim biler: kaç vakıt öltümä
Gidecäm bu güüdäylän üklü.

Canıma hep aarêêrim raatlık,
Azbuçuk bir işcääz dindirer,
Acaba, neçin bu inatlık
Zoruna gençliimi sendirer ?

Bän aarêêrim geçmiş günneri,
Mayıllık düşürtüp gençlerä,
Hem bakêrim açan çok geeri,
Deerim: - Şükür gözäl bu erä!

Te otlar da senik eşerer,
Hiç dünnä ihtärlamasın salt.
Yaşamaa kim gözäl becerer,
O canı da bän saymêêrim kart.

KÜÇÜKLÜÜM

Nereyi saklandı küçüklütüm,
Neredä acaba o kaldı?
Saklandı ardına mı üklütün,
Topçaaza mı osa yamandı?

Güneşin ardına o kaçtı,
Buludu savaştı hep tutmaa,
Bir gözäl çiçek hem açtı,
Onu yok nasıl hiç unutmaa.

O nasıl bir çemrek lüzgercik
Takiştı kuşcaazın ardına.
Okadar küçüklütümdü gercik:
İraktan gülümseer hep bana.

Küçüklütüm, unutmam bän seni!
Sän kaldın yaşamaa üreemdä.
Ardına eer alaydın beni,
Yanaceydım yıldız dünnedä.

Küçüklütüm bir açık benizdä,
Tütüncük gibi, tez pek daaldı.
Kim bileer: o angı benizdä
Yarışmaa dalgalarlan kaldı?

Ona bütün da tutêrim hep söz,
O bana okadar pek paalı,
Onda var günahsız iki göz,
Angılar pek dürter canımı!

YILIN VAKITLARI

İlkyaza benzeer gençlik -
 Osoy onda gözellik!
 Eşillik hem çiçeklik,
 Var bir büyük sevinmelik.

Yaz - o bir vakıt ölä,
 Yok lafım hiç söylemää!
 İrmi beş, otuz yaşında -
 Çiçek taşı başında.

Güz da diil kendi çirkin,
 O varlunnan pek çetin.
 Te, nicä yaşlı insan -
 Hepsinä yapêr ikram.

Ama kış - e, ne o kış?
 O bizä bir büyük baasış!
 Ne genç kayet, ne da kart,
 Soluunu çekersin raat...

YOK SOLUK

Yok soluk solumaa sıcaktan,
 Er yanêr, kuruyer eşillik.
 Neçin sa yok yaamur da göktän -
 Ne oldu havaya bu diişik?
 Yok, görünmeer kara bulutlar,
 Güneştän mi onnar da soldu?
 Denizdä yısınêr büyük sular,
 Biz göreriz: hava bozuldu.
 Allaha küselim yok neyâ,
 Havayı kendimiz döndürdük,
 Geçirip tütünü da leyâ,
 Pak soluu bu erdä öldürdük!
 Angısı o gezer bütün yayan?
 Pek çoyu kullanêr araba.
 Hey, insan, uyuduysan - uyan!
 Da gelsin bu dünnä esaba!

PEETLÄR

Lafsız peetlär da canını dürteer,
 Ačan onnar çayırlarda öter.
 Ačan peetlär seslerindä pek pak,
 Akêr sular derelerdä yalpak,
 Hem da, açan yaşlar akım-akım
 Gözlerindä sevinmektän takım,
 İçin olêr iki parça açan,
 Bilinmeer hiç, bu duygular kaçā.
 Ne kurulmuş candan – onnar paasız,
 Zerä annêêrsın hepsini lafsız.
 Gözäl peettän baarêr eşil daalar,
 Hem eriyer yamaçlarda kaarlar.
 Ürään duyêr erin güzelliini
 Hem sevgiliin haliz derinniini.

BÄN İSTEERİM GÖRMÄÄ

Buradan pek uzaa, bän isteerim gitmää,
 Bu gözäl dünneyi, ölmedään siiretmää.
 Eer olaydım bir kuş, bir kuşçaaz kanatlı,
 Yat-yaban erlerä konaceydim saklı.

Pek istärdim bilmää, soluyêr neylän daa,
 Hem göreyim işleri, ani olmêêrlar taa,
 O geniş suların kuvedi hem nedän,
 Bir da iş kalmasın görmedään şu bendän.

Bän istärdim görmää dünneyi tombarlak,
 Ama yok kuvedim, o bendän pek yırak.
 Neredän gün duuêr hem da gün batısı,
 Gözümün önündä o günün boyası.

Bän istärdim görmää, nesoy var o göklär,
 Neredä o cendem hem rayda çiçeklär,
 Orası için sade bizim izmetlär,
 Orada paa yapmaz erdeki gümüşlär.

Feslendän örüler feneçlär annıma,
 Şükürüm duuduran hem bakan anama,
 Şükürüm halkıma, ani saburlu o,
 Ne da görmesä kâr, dayansın bölä ko.

KAHIR GELDİ BAŞIMA

Diil kayet bütük yaşıma:
Kahır geldi başıma,
Dört uşaklan bän kaldım,
Yalnız bütütmää baalandım.

Biri sormadı – biz tok mu,
İmää var mı osa yok mu?
Ne idik hem ne giidik,
Sade biz yalnız bildik.

Yok kiminnän gam daatmaa
Hem nevoya pay etmää.
Eniştäm hem batüm var,
Diil senin gibi onnar.

Gideräk bu aar yoldan,
Baaracaam geler zordan,
Makar sır bildirmeerim,
Ne yapacam – hiç bilmeerim!

Hem boba bän, hem ana,
Uşak sevmää yok ara,
Uşaklar da gücenik:
Boba paalı, diil binnik.

KIŞIN

Kışın sobayı yakıp,
Pençereyâ bak.
Nicä kaar yaayêr, bakıp
Gülümsä yalpak.
Köpää doyur, kuşları,
Çık sokaa, bakın,
Çaar sofraya uşakları,
Kim var taa yakın.
Al kuvet, dinnen bu kış,
Yaşamak bölä,
Açan yaz gelecek, çalış
Genä bu günä.

KIZIM BENİM

Kızım benim, geçti günnär,
Sän, sansın, küçüctüktün dün,
Suratında açêr güllär,
Yaşamana sevin bu gün.

Sän diilsin birindä baalı,
Kuşcaaz gibi, uçup, gittin,
Bana bu dünnedä paalı
Senin saalın hem kısmetin.

Olsa günnär dönsün geeri,
Da kucaama alayım seni,
Öpärim bän o günneri,
Ani gençlettilär beni.

Bütüdtün, oldun koca bir kız,
Çoyu sana olêr mayıl,
Bana pek zor durmaa sensiz,
Sana uçmaa bän bütün kayıl.

GECELÄR KARANNIK

Gecelär karannık hem uzun,
Ne derin uykuya bän daaldım,
Uyudum, kâr nicä bir kuzu,
Uyanamayacam, sansın, sandım.

Annadım, ani bän dinnendim,
Gecenin da oldu faydası,
Aydınnık dünneyä sevindim,
Ani var onun bir sırası.

Horozun sade yok uykusu,
Uyanêr o kendi saadında,
Ani şu insan raat uyusun
Bu maavi buludun altında.

KÜÇÜK CANCAAZ

Duuêr erä küçük cancaaz,
 Sesi öter, nicä çancaaz.
 İsteer o annamaa, neyâ
 Geler paalı bu dünneyä?
 Açan yapêr o ilk adım,
 İsteer bizdän bir büyük yardım,
 Pek küçücük hem kuvetsiz,
 O nasıl yaşasın bizsiz?
 Ölä bir günahsız bakış,
 Yok taa paalı ondan baaşış!
 Gün şafk eder sade ona,
 Sevgi var büyük o çoyuna.
 Bizdä umut hem yaşamak –
 Var sade küçücük uşak.
 O bir filiz, körpâ hem pak,
 Nedän dünnä olêr yalpak,
 Nedän gençlik olêr bitmâz,
 Nedän zorda insan dinmâz.

BİR KUKUMÄVKA

Bir kukumävka tersinä,
 Kondu evin örtüsünä,
 O üç kerä öttü «Ku – ku»,
 Beni birdän aldı korku.
 Açan bu kuş küüyä gelir,
 Bir prost haber o getirer:
 Ölä çoktan insan söyleer,
 Canım da te ondan ürker.
 Attım ona tuzlan ekmek,
 İsin, eer acıktıysa pek.
 İsin doyunca da gitsin:
 Bu ötmesi onun titsi!
 Nedän ölä hava dürük,
 Nedän benim ürääm çürük?
 Nedän içim ölä aalêr,
 Kahır mı, ne beni aarêr?
 Türlü - türlü kahır da var:
 Tutamêr er, dünnä da dar,
 Taşa gidirsä – taş çatlêr,
 Daaya gidirsä – daa baarêr.
 O saat kuvet almaa nedän,
 Sapmarsa bu kahır bendän?
 Bän kendimä bulamam er,
 Onu karşılamarsam eer!

KLİSEYÄ Mİ SÄN GİDERSİN

Kliseyâ mi sän gidersin,
Allahı mı pek seversin?
İnsandan mı sakınêrsın,
Dolayına mı bakınêrsın?

Nerdä ne olmuş bilersin,
Hep onu - bunu dillersin,
Bayılêêrsın, betvalêêrsın,
Kendini dooru sayêrsın.

Kazanca hep bütük kaçêrsın,
Nerdä ne buldun - alêrsın,
Bişey daalmasın bakêrsın,
Yaşaycan diveç sanêrsın!

Aalemâ maana bulêrsın,
Allahınnan korkudêrsın,
İlikleri unudêrsın,
Günahtan kendin buulêrsın!

SÄN ARKANI AÇAN DÖNDÜN

Sän arkanı açan döndün,
İçim oldu acı-acı,
Bän annadım, ani öldüm,
Zerä içim doldu sancı.

Bän senselâ sana yakın,
Hem sän da diil bana uzak,
Benim da hep ölä kanım,
Te nicä senceezin - sıcak.

Düzâ bastıkça hep ayaan,
Burnun da yukarı kalktı,
Ani bän var senin dayaan,
Ne pek hızlı sän unuttun.

Hem pek paalı o dostların,
Kimâ baalıydın sän kaavi,
Dostluu da braktılar yarım,
Açan oldun sän mas - maavi.

Açan damnêêr senin yaşın,
Hızlı gelersin sän bana,
Zerä benim sän kardaşım,
Ani canım acıyêr sana!

YAŞAMÊÊRİM GÖRÜMNÜ

Yaşamêêrim görümnü,
Yukarda hem uçmêêrim,
İnsannar var eer türlü,
Birinä kin tutmêêrim.

Ona, kim yapêr iilik,
Çiçek açêr üreemdä,
Kim gezer bozmaa dirlik -
Raatlık bulsun cendemdä.

Eer yıkarsalar kabaat
Kabaatsızkana bana,
Hiç canım duramêr raat,
Benzämeerim insana.

Ko olsun benim tüzüm
İnsan arasında pak,
Ani her zaman söztüm
Geçsin lafetmää yalpak.

Ko dooruluk ensesin,
Paklasın eri birdän,
İnsan insanı sevsin
Büük sevgiylän, derindän.

GİDERİM PEK UZUN YOLA

Giderim pek uzun yola,
Brakêrim bän bu dünneyi,
Arhangellän salt kol-kola -
Alamadım hiç bişeyi.

Neyä da çalıştım, neyä,
Bunu ölünce bilmedim,
Hiç doymadım bu dünneyä,
Angısında sevilmedim!

Da te, sandık gözäl, takım
Türlü çiçeklän donaklı,
Bana geldi, kim pek yakın,
Yaşlarını siler saklı.

Mumnar, yanıp - yanıp sütüner,
Günnük tüter kızgın kordan,
Can pitası insan çiiineer,
Hiç buka geçmeer buazından.

Lääzımım bän taa onnara,
Duyêr benim uçar canım,
Bilerim: gelecek sıra,
Yanar benim da yıldızım.

Te donanêr sofra bitki,
Canım için bu konakta,
Canımsaydı gökâ gitti,
Biyaz peşkir da saçakta.

ESKİ AYNA

Türlü surat gördün yaşamanda,
 Kim durmadı senin salt karşında,
 Çirkin, gözâl, yalpak hem üfkeli,
 Kim pek yanık hem kim pek sevgili.
 Kimdä yaşlar tolu gibi aktı,
 Saklı onnar sade sana baktı.
 Seftä kimä geldi sevda saadı,
 Karşında senin o boyandı.
 Gördün yırtık, çıplak, kıvrak, giimni,
 Gördün yorgun hem kim da pek kirli,
 Ondan ona sän laf gezdirmedin,
 Bir da canı hiç gücendirmedin.
 Gördün gelin,güvä hem kayınna,
 Bütük dayanman oldu senin, ayna!
 Ne çatladın, ne da kırıldın,
 Makar ordan-orayı sıbıdıldın.

EVLENMÄK

Pek bütük iş bu – evlenmäk,
 Kaç elektän elenmäk,
 Ya erinä - erinä,
 Ya da erin dibinä!

Kimisindä yaşamak
 Geçer, türkü çalarak,
 Şarap erinä - uyunuk,
 Annaşmak hem uygunuk!

Öbürtün yaşaması –
 Salt kıtına çalısı,
 Kavga, çekiş, aalamak,
 Karannıkta yaşamak!

Ne mutlu, kimin sevda
 Bütün yaşamasında!
 O insanın kapusu –
 Gözâl çiçek kokusu.

Zavalı, kim taa baştan,
 Yanmış pek küçük yaştan!
 O insanın kapusu –
 Acı pelin kokusu!

GÖZÄL KIZÇAÄZ

Sän nasıl bir dalcaaz,
Bir yapracık incä,
Sän bir açık gülçääz
Hem yıldızcık gecä.
Sän çekirgecik,
Boycaazın gerçik,
Paskellä böceci,
Kır kelebeci.
Sän ilin kuşcaaz,
Bir gözäl kızcaaz,
İncä belceezin,
Yalpak dilceezin.
Taa küçük yaşın,
İncecik kaşın,
Raadım bozuldu,
Büyük acım oldu!
Pek seni sevdim,
Bir dert edendim.
Ya, gel yanıma –
İlaç canıma!

SEVİNERİM

Başka insanın sevinmesinä
Sevinerim bän kendi kendimä.

Başka insanın büyük kahırına
Düşünmäm benim sürter ayına.

Te açan öbür evdä uygunnuk,
Benim üstümdä durmêêr yorgunnuk.

Açan başkası, kismetli hem tok,
Ozaman bendän kuvetli hiç yok.

Açan halkımın akmêêr yaşları,
Canımda düüler klisä çannarı.

Eer yaşarsam bän, taa ii aalemdän,
Pek utanacam kendi üzümdän.

NEÇİN BÖLÄ?

Açan yaklaşêr biri
 Prost haberlän yanıma,
 O siviştirer eri,
 Toklan urêr canıma.
 Neçin, acaba, benim
 Kayet cancaazım ürük?
 Kesiler hem kuvedim,
 Eer bakarsalar dürtük?
 Kafamı sıkêr sancı
 Ütsek, ütsek seslerdän,
 Hem içim olêr acı,
 Kuvedim gider birdän.
 Eer kalırsa çekıştä
 Gösteriim kaviliimi,
 Bir kapeyka bu iştä,
 Gösterämäm kendimi.
 Beki da bän yımışak,
 Hiç yok ne olsun bendän,
 Ama bana yaşamak
 Çekeder hep enidän.

KÖRLÜK YAPAN

Var kimisi yapêr körlük,
 Kuyu kazêr hep aalemä,
 Zerä onun ürää çürtük,
 Dönmärsä başaşaa dünnä.
 O nicä bir sarı yılan,
 Emer kiminsä kanını,
 Ölesindä hiç yok inan,
 Satêr bitki o canını.
 Ölä haseet bir ürektä,
 Evdän iraa izmet edän,
 Ona sän tut yıldız göktän,
 Annamaycan: canı nedän.
 Onda dedik, onda diklik,
 Yakışmêêr laf katmaa ona,
 O bilmeer, ne o sevgilik,
 Urmaa sever hem canına.
 Koyer o kendini dooru,
 Çıkmaa hep savaşêr üstün,
 İstämeer annamaa zoru,
 Açan onun ekmää bütün.
 Onunnan zor çıkmaa başa,
 Çeketmä da hiç bu işi,
 Ondan kalmarsaydın aşaa -
 Aara eni bir çekışı.

DÜŞÜMDÄ

Düşümdä benim zorum
 Yamaçlara tırmanmaa,
 Oradan geçer yolum,
 Nesaydı tamannamaa.
 Nereyi giderim bän,
 Halizindän bilmeerim,
 Ama, boşanıp birdän,
 Sansın hiç dirilmeerim.
 Eer koolarsaydı biri,
 Hızlanıp beni tutmaa,
 Ozaman brakıp eri
 Çekederim bän uçmaa.
 Ayrılıp bu erdän,
 Bän duydum, ne o sevgi,
 Yok nasıl kaçsın bendän
 Allahtan baaşış – vergi.
 Kim uçmadı, o bilmäz,
 Nedän canın sevineer,
 Öldütü gibi dirilmäz,
 Kim yaşarkana mekleer.
 Ko hepsi duysun, neyä
 Bulutta olêr kuşak,
 Kim gelir bu dünneyä,
 Sevinsin, nicä uşak.

BİRİ DUUMUŞ

Biri duumuş, biri ölmüş,
 Biri gitmiş da gelmemiş,
 Biri yannış yola basmış,
 Bu dünnedä yalnız kalmış.
 Bir laf aslı, biri yalan,
 Bu yaşamak daran – peran,
 Biri aalêr, biri güler,
 Biri darsımdan öler.
 Bir gül açêr, biri sener,
 Kim pek sever – o evlener.
 Pek bütük olêr umudumuz,
 Ama geçer yaşamamız.
 Geçer hızlı, annamêêrız,
 Çok işlerä dayanmêêrız.

DAN ERİ AARARDI

Dan eri aarardı,
 Kim sa beni çaarardı,
 Soluumu uzun çektim,
 İrak erlerä gittim.
 Gördüm, neresi taşlık,
 Nerdä olêr büyük yaşlık.
 Gördüm yanık kumnarı,
 Gördüm geniş suları.
 Gördüm büyük yamaçları,
 Gördüm tüsek aaçları.
 Gördüm gözäl baaları,
 Baargan, eşil daaları.
 Geniş oldum ürektän,
 Gökü gördüm iraktan,
 Gördüm yanar yıldızı,
 Gördüm bir gözäl kızı.
 Gördüm suyu deredä
 Hem yaşamayı erdä.
 Geldim geeri evimä -
 Yaşamama sevinmää.

NEZAMAN GELECÄN?

Sandım, yaayacak yaamur,
 Da bän gücenecäm,
 Neçin zerä olur -
 Olsun gelämeycän.
 Sandım, ani gecä,
 Olursa karannık,
 Sän gelämeycän,
 A bän sensiz - yanık.
 Ne istärsan, de,
 Bendä yok kismet,
 Zerä demedin:
 Gelecäm, kablet!
 Zerä sän bana
 Oldun pek paalı,
 Ama bän sana,
 Nicä buz kraalı.
 Bän da pek kayıl
 Unudum seni,
 Zerä pek çok yıl
 Saymadın beni.
 Yok bendä kuvet,
 Kaybeldi saalum,
 Benimnän sän lafet,
 Da seni annayım!
 Ko olsun ölä,
 Nicä sän deyecän,
 Sadecä sölä,
 Nezman küsecän?

HEY, RUSSIYA

Hey, Russiya, acaba,
 Sən beni aarêersın mı?
 Düşünmää sabaa - sabaa
 Hastacıma varêrsın mı?
 Seninnän kuvetliydim bän,
 Ama nicä ayrıldık,
 Yıldızım düştü birdän,
 Zerä bilä sayıldık.
 Vardı bir parça ekmek,
 Devamı durardım, raat,
 Neyä sevinärdik pek -
 Günnär geçärdi, nicä saat.
 İşä gidärdim güleräk,
 Bilärdim: var bana arka,
 Bän yaşadım sevineräk,
 Da ne oldu - sandım şaka.
 Kaçkın hem diildim bu erdä,
 Te nicä şindi bän oldum,
 Kardaş gibiydik birerdä,
 Ama sensiz hasta oldum.
 Bir büyük zorda oldun yardım
 Ayaa hem kaldırdın bizi,
 Sendän bän ayrılmadım
 Senin için yaşlar dizi!
 Dilin gözäl hem pek zengin
 Ondan yok nasıl atılım,
 Angısını bän pek beendim,
 Yakışksız - onu satım.
 Sensiz yaşêrım gücenik,
 Nedän ettik küsü peyda?
 Salt annaşmak var zenginnik

Hem da bir büyük kaavı sevda!
 Nedän bu yaşamak acı?
 Üstümüzä nicä bir dert!
 Oldum sana bän yabancı,
 Ama bana sən bakma sert.
 Yok terbä бүтүкү гүндä,
 Hepsi kendi - kendinä!
 Salt gözümün önündä,
 Nasıl diişiler dünnä!
 Yoktu bu soy başsızlık,
 Esap vardı ötää beeri,
 Yoktu büyük esapsızlık,
 Gittik taa üz yıl geeri.
 Vay, hem of, o canıma,
 Ani bu zoru duydu.
 Russiya, benim anam,
 Neçin sən bana doydun?
 Gelmeer hiç inanacaam,
 Ani var ikincilik,
 Ama nesoy bendä can -
 Ürecim iplik - iplik!
 Önündä bir büyük oban,
 Yok umut kurtulmaya,
 Var benim canım kurban
 Enidän toplanmaya!
 Kabaatlamêêrım seni,
 Önünä çökerim diz,
 Brakma yalnızlaa beni,
 Yok uyku bana sensiz!

YAŞAMANIN YOLU

Küçüktüm, sokakta oynardım,
 Tozdan karpuzçuk yapardım.
 Çingenäyka durdu yanımda,
 Nesaydı gördü aucumda.
 «Dur, mari kızcaaz ,– dedi bana,
 Kısmetini söyleyim sana».
 Bän durdum, verdim aucumu,
 Çingenäyka bulsun ucunu.
 Aldı benim öbür elimi,
 Gösterdi uzun ömürümü.
 - Bu çizgi - yaşamanın yolu,
 Kısmetlän onun içi dolu.
 Çingenäyka gitti ileri
 Bulmaa taa benim gibileri.
 Bän kaldım yolda düşüneräk,
 Neyäsêydı pek sevineräk.
 Derelerdä aktı çok sular,
 Geçti, gitti yanımdan yıllar.
 Kısmetimi çok yıl bekledim,
 Ona dooru biraz mekledim.
 Var nicä söyleyim sizä dooru,
 Ani bän da bilerim zoru.
 Bir büyük acı koptu canımdan,
 Açan kısmet geçti yanımdan!
 Geçti, gitti da gücendirdi,
 Acaba kimi sevindirdi?
 Ürääm benim bütün olmadı,

Sevinmäklär o taa dolmadı,
 Ana-boba beni sevmedi,
 Zavalı da kimsey demedi.
 Kloçka yokkan, piliçlär daalêr,
 Ana yokkan, uşaklar aalêr.
 Şansora artık geçti yıllar,
 Çok aaçlarda kurudu dallar,
 Çingenäyka yanımda durêr,
 Nasıl kısmetim benim sorêr.
 Baktım açık maavi buluda,
 Aklım genä gitti umuda.
 Te bölä umutlan yaşadım,
 Zorlarmı çuvallan taşıdım.

MOSKVANIN AVŞAMNARI (Çevirmä)

Hiç bir ses işidilmeer başcadä.
Hepsi sus oldu sabaadan.
Eer siz bilseniz, nicä paalı bana,
Moskvanın o avşamnarı.

Derä kıpırdanır - kıpırdanmaz,
Bütüntü aydın sap - sarı.
Türkü işidilär hem işidilmäz
Unutmam bu avşamnarı.

Ne ölä, yan - yan baktın, sevgilim,
Kafanı aşaa indirip?
Pek zor sölemää hem sölämemää
Ne türeciimdä var benim.

Şansora artık te aydınnanêr,
Ne yalvaracam bän sana,
Sän da unutma, nicä gözäl yanêr
Moskvanın o avşamnarı!

YAZ GEÇER

Yaz geçer, geçer te güz:
Durmêêr saat gecä-gündüz.
Öbür dünneyä giderim,
Sansın bir yolu geçerim.
Diil çoktan küçük uşaktım,
Bu günnerä pek uzaktım,
Bir uçan kuşa benzäârdim,
Bütün kaçarak gezärdim.
Birkerä da hiç dinmâzdim,
Var mı, yok mu, zor bilmâzdim,
Uyanmama sevinirdim,
Herbir prost lafa sinirdin.
Can acısını duyardım,
Yaşamak diveç, sayardım,
O sa, bir gölgä salt darmış
Hem türlü-türlü da varmış.
Para ardına kaçmamdı,
Yaşamak bir büyük yalandı.
Bän bu topraktan giderim,
Ama bir duva ederim:
Ensesin sevgi ko, deerim,
Gün saklanmaycek - bilerim.
Yaşamam geçti, annêêrim,
Dooruluk olmaz, sanêrim!
Bitmesin gülüş şakaylan,
Yaşamak olmaz kavgaylan!

SIRA GELDİ

Sıra geldi kıvrıldım,
Ama kırılmadım,
Lüzgerä karşı durdum,
Ama burulmadım.

Var sıra kauruldum,
Yaşım damnamadı,
Urulmuş gibi oldum,
Aalem annamadı.

Sırası geldi - yandım,
Ama dayandım.
Ayak altına kaldım,
Ölecäm sandım.

Uşam karıldı derdä,
İçim da innedi,
Zeedä kahr bu erdä,
Canım hiç bilmedi.

Sıra geldi sızladım,
Bän sır bildirmedim
Ama, açan satıldım,
Ölöp, dirilmedim.

HAVAYA GÖRÄ

Te nicä hava dürük
Havaya görä,
Üreciim benim çürük
Bilmeerim neyä.

Güneşi görüsäm bän
Ürääm çözüler,
Atlamam o erdän,
Neresi güler.

Yaamur ardına kuşak
Buludu gerdi,
Bän, nicä küçük uşak,
Ona sevindim.

Can sıcaandan türeemdä
Yımuşêêr demir,
Bir bütük sevgiyä erdä
Yaşamam var bir.

YAŞAMAK BU VAKIT

Yaşamak bu vakıt
 Ne pek zor, ne pek aar!
 Herbir iş oldu kıt,
 Üreklär suuk hem saar!
 Nicä kiş ayları,
 Yaamurlar yaayarlar,
 İnsanın yaşları
 Üzündä kayarlar.
 Alışmaz dertlerä
 Karıldı bütün insan,
 Sansın hiç bu erdä
 Kalmamış bir inan.
 Sıracık, sıracık
 Bu laflar diziler,
 Nicä bir yapracık
 Cancaazım titireer.
 Bän annamêêrım hiç,
 Vakıdı bu yannış.
 Üreklär nedän güç
 Kahıra brakılmış?

SARFOŞ

Şaraplar duruldu
 Ayaklar buruldu,
 Gelmeer birinä hoş
 Açı kimsa sarfoş.
 Burnu şiş, kırmızı,
 Kalmış, nicä tazı,
 Makar dil peltekleer,
 Şarabı hep bekleer.
 Uyumuş - uyanmış,
 Susamış, pek yanmış!
 Çömelmiş fıçıya,
 Sansın büyük duvaya.
 Te tölä gün geçmáz,
 Ani o da içmáz.
 Zavalı karısı -
 Sarfoşa dayansın!
 Nasıl durmasın şiş,
 Açı herersi iş?
 Nasıl bu sarfoşa
 Hep kalarsın aşaa?
 Nasıl o sevilir,
 Açı hep diklenir?
 Birerdä yok yaamur,
 O üstü sa - çamur!
 Kendisi hep ütner
 Hem kimisa güler...

TE ÖLÜM ARDIMA DAKIŞTI

Te ölüm ardıma dakiştı,
Kurtulamêêrim hiç bân ondan.
Nicä bir yapışkan yapıştı,
Tutundu sıkıca kolumdan.

Deerim bân: – Brak benim kolumu,
Gıdeyim, nereyi dooruldum!
Brak, çekeyim derindän soluumu,
Senin o aarlundan yoruldum!

Ölüm deer: – Bu dünnä aldangaç,
Gel da gör sän öbür dünneyi!
Bu erdä tırmandın kaç yamaç,
Ha göster, brakacan neyini?

- Gösteririm sana neyimi,
Bu erdä taa yaşamadım bân,
İçimdä salt bir büyük sevgimi
Baaşladım halkıma derindän.

Yalvarêrim, dönsänä geeri,
Hazır diilim, vakıt ver bana,
Çok boşa geçirdim günneri
Ne ölüm mü geldi aklıma?

- Yakısaydı dönmää bu yoldan,
Olmayceydı sevgi da kaavi,

Olmayceydı güneş ta boldan
Hem göktün benizi da maavi.

Bir da gün geeri dönmeer, anna!
Bân da hiç yok nasıl döneyim,
İltmedin başını sän bana,
Şindi yok ne sana söyleyim.

Ecelin bân senin götünmüz,
Yok bendä ayırmak bu erdä,
Birisi gelmemiş hiç bilmüz,
Yaşamak, sade var bir perdä.

Te çaardım yanıma dostları,
Komşular yaklaştı, uşaklar.
– Yakınız şansora mumnarı,
Ayrılmak bu erdä ne pek aar!

Divecä yumulêr gözlerim,
Bir derin uykuya bân daaldım,
Burada ne sıcak, ne serin,
Salt iki kuru ellän kaldım.

SORUŞLAR

Nasıl sən baaşlaya bilirsin
 Bana kendi canını,
 Nasıl unudabilirsin
 Gözəl kıvrak karını?
 Nasıl sən yıka bilirsin
 Eski, kaavi köprüntü,
 Nasıl sən geçä bilirsin
 Uşakların öntünü?
 Nasıl sən cuvap verirsin
 Benim bu soruşlarma,
 Nasıl sən geläbilirsin
 Gecä - gündüz aklıma?
 Zor biz ikimiz oluruz
 Halizindän kismetli,
 Zor biz sevdaya doluruz,
 Açan türeeciim kitli.
 Diz çöküptä sən aalama,
 Seni inanamayacam,
 Çok düştin da alatlama,
 Zerä aldadamayacan.

CENDEM

Cendem - o ayırılmak
 Biri - birindän,
 Sızlamak hem aalamak
 Erin tüzündä.

Cendemä girmää deyni
 Olma kendindä,
 Hiç baaşlama sevgini,
 Da sən cendemdä!

Cendemä girmää kolay,
 Kapular acık!
 Sade çoyunun bolay
 Gözündän sən çık.

Cendem - bir er kapusuz
 Dadı pek acı,
 O yaşamak umutsuz,
 Canında - sancı.

Cendem - bir er karannık,
 Yaşamak yanık,
 Cendemä izmet etmäk:
 İnsan zeetlemäk.

Cendem - o bir er susuz
 Yaşamak uursuz,
 Cendem - o bir cansızlık
 Hem insansızlık!

DUŞMAN

Açan duşman karşı geler
 Sana çirkin laflarlan,
 Ona sän sus, ondan korun,
 O çıkacak dooru türlü yalannan.
 Hem kalacak yarım uzun yolun,
 Çıkarsa eer sana karşı
 Duşman bıçaklan.
 Ondan sän kaç, eki da çık
 Kaarşı ona nacaklan.
 Ama bundan taa prost, açan
 Duşman senin dostun!
 En ii dostun,
 Eki yakın bir senselän,
 Kimä verersin sän seläm,
 Bir sofrada ekmek iyersin
 Hem şefk edersin,
 Da bilmeersin,
 Kim önündä senin durêr,
 Hem görmeersin,
 Kim ardından senin urêr!
 İşitmeersin, annamêêrsın,
 Ondan hiç korunamêêrsın,
 Zerä onun yalpak lafı
 Yaa - bal gibi,
 İçi sa cızirdêêr,
 Kaynêêr üfkesindän!
 Hiç bilmeer, ne yapsın

O çok görmesindän.
 Da çıkınıp bir tarafa,
 Kimäseydi seni satêr,
 Yalpak, karşı sıridarak,
 Hem da geeri laf alarak.
 Olsun şu ne karıştırmamaa,
 Ki kabaatlı da kalmamaa.
 İki taraf girer gözä,
 Küsü tutêr,
 Ama dostun sesirgenik
 Ne laf olêr,
 Sesirgener sevineräk,
 Ani artık tütün tüter,
 Yalın yanêr.
 Zerä o fenalıklar
 Yardım olêr,
 O gösterer,
 Ani gecä - gündüz kaçêr,
 Bu soy türlü
 Kendisinä o yol yapêr.

YAŞAMAM GEÇTİ

Yaşamayı annayınca,
Yaşamam geçti,
Zorları çektim doyunca
Hem zehir içtim.
Ne o şiretlik bilmäzdim,
Yoktu ariflik,
Halk zeetlensin istemäzdim,
Bozulsun dirlik.
Bän hep dooruluu aarardım
Üzündä erin,
Bulmadaa onu aalardım
Gecelär serin.
Halkım yaşasın bakardım
Güleräk, yalpak,
Yaşamak olsun istärdim
Günahsız hem pak.
Gözäl yaşamaa açmamdı
İzmetim, zeetim,
Kismet ardına kaçmamdı
Hem lafsız peetin.

ER TEPREDİ

Er tepredi ansızdan,
Kütüdä vardı çok insan,
Aralandı er karış -
İşidildi büyük baarış.
Bulut mu ne çatladı,
Osa yamaç mı daaldı?
Kuş, hayvan, insan sesi
İşitmää, geler titsi!
Er titireer, sansına,
Allaa doymuş insana,
Dışarı çıkmış karı,
Unutmuş uşakları!
Oldu kırmızı bulut,
Allahta salt büyük umut!
Evlär yıkık, hem çatlak
Genä yok durmaa haylak,
Böläydir bu yaşamak -
Sade olmaylım ahmak.

YALNIZ KARI

Poyrazdan lüzgär eseer:
 Fevral ayın ortası,
 Kari gücülä gezer:
 Zordan acıyêr kafası.
 Paksaydı, läüzım işä
 Yaarın - öbürgün gitmää,
 Yollar sa, nicä şişä -
 Pençeredän süretmää.
 Unnukta biter te un,
 Tavanda da yok ekin,
 Dayamada da aaz odun.
 Salt yaşamaya sevin!
 Näpsın zavalı kari?
 Saççaazları bim-biyaz,
 Suratı da sap-sarı,
 Dışarda da büyük ayaz.
 İçersi dolu uşak:
 Hiç annamêêrlar zoru,
 Nasıl zor bu yaşamak,
 Nasıl diil o hiç dooru!
 Ötündä sa ihtärlık
 Fit keser kuvedini,
 Yok yaşarkana raatlık,
 Bıraz bakmaa kendini...

EKİLDİ AUL

Ekildi aul, mera ekildi.
 Eşerdi dolay, çoyu sevindi.
 Bu ilkyaz bizä verärdi umut,
 Lüzgär hem güneş, yok hiç bir bulut.
 Bekleer yaamuru Bucak tarafım,
 Ama yok nasıl olalım yardım.
 Sansına işlär tamannandılar,
 Piksa kavgalar peydalandılar.
 Dirlik bozuldu, bozuldu raatlık.
 Yok bir annaşmak te bu aralık,
 Bakarak gökâ, isteeriz yaamur,
 Ama birinä diil läüzım sabur.
 Pek büyük tamahlık kapladı eri,
 Sade sevgilik çok kaldı geeri.
 Evdän iraana ederäk izmet,
 İstämeeriz biz Allahtan kısmet.
 Şükür etmeeriz, ne veri Allaa,
 Küçütü - bütüsünä, gelmäz evallaa.
 Näändan nereyi, güneş havada,
 Çeketti yaamur, döktü bakırdan!
 Ama bu yaamur diildi kayet pak:
 Toludan erdä oldu çok yaprak.
 Kırdı, foladı - bişey kalmadı!
 Bölä yaacına, taa ii yaamaydı.
 Süpürdü topraa, kırdı evleri,
 Yaşamamızı pek çekti geeri.
 Kimsey kimseyä kalkmadı baarmaa,
 Kim bunu yaptı - kabaatlı braamaa.

YAŞAMAK BOZULDU

Yaşamak bozuldu.
Bän annamêêrım, naşey oldu,
Düşünerim,
Kavgasız yaşamaa pek isteerim.
Ah, yazık,yazık gençliimizä,
Biz doyduk biri - birimizä!
Taa baştan bunu annaydık,
Başka yolları alaydık,
Eni kismet bulunaceydı,
Olmuş işlär unudulceydı.
Sade Vanicik,
Canım acıyêr ona,
Ani baka demeycek sana,
Zavalı bizim uşaa,
Bu dünneyä gelmiş boşa!

ENİ YIL GELMİŞ OLSUN

Eni yıl gelmiş olsun
Saalıklan, bereketlän!
Sofralar dolu olsun
Yaanıylan hem ekmeklän!
Eni yıl gelmiş olsun
Uygun annaşmaklan,
Şu biz mayıl olalım
Eni yaşamaklan!
Doldurun filcannarı
Kırmızı şaraplan,
Şefk edelim onnarı
Bir türlü çalmaklan!

SABAALEN DİZİDÄ

Sabaalen dizidä, avşamnen dizidä,
Beş yıl oldu, nicä diilim bän evdä.
Yıllar geçer oya, geçer yavaş - yavaş.
Döktü anam benim damna - damna çok yaş.
Kütüdä kişilerä oldum bän yabancı,
Bu yaşamak için bütün içim - sancı!
Bän diildim kabaatlı, öldürmedim bän can,
Ama dooruluumu bulamadım açan.
Geçti benim gençliim, geçti kapannarda,
Gözäl yaşamacım - biyaz saçlarımda.

GECEİNİN BİR VAKIDI

Gecenin bir vakidi
Uyanêrım,
Yastuma yavaşıcık
Dayanêrın,
Kiyadı elimä
Bän alêrım,
Yazmaa bir iki lafçaaz
Savaşêrım.
Te nelär bän aklımdan
Geçirerim,
Onnarı hızlı yazıp,
Dinnenerim.

ERİN GÖZELLİİ

Deniz sansın soluyer
 Çeker kendinä,
 Daa yakında uluyer
 Gir dâ serinnä.
 Kuşların seslerindän
 Titirer canım,
 Bu gözellä derindän
 İçimdä yalın.
 Yıldızlar göktä yırak
 Çaarırlar sessiz,
 Bän bu dünneyä cırak
 Oldum bir nesiz.

NEÇİN BU DÜNNEYÄ BÄN DUUDUM

Kaç kerä kendimä hep sordum,
 Neçin bu dünneyä bän duudum?
 Yaşamam, çalışmam hem neyâ,
 Açan yol salt öbür dünneyä?
 Kuş olupta, uçmaa istedim,
 Kanadım ama yoktu benim.
 Yaşamak sansın düş, bir oyun,-
 Ona yok hiç bıkmak hem doyum.
 Yaşamak, raatsızlık ta makar -
 Çok kerä pek acı hem yakar.
 Bu erin gözelli sevgili,
 Sevgiyä baalandım, o belli.
 Hem çatı sarılêr gün - gündän,
 Kurtulmak ta hiç yok ölümdän,
 Acılar da enseer gütüdemi,
 Ama ne yapayım bu bütük sevgimi?
 Bütük sevgi, salt biri - birinä,
 Götürmâz bizleri cendemä.
 Gözüümü hep atêrım günä,
 Şaşarak, ne fasıl bu dünnä!

TOP GİBİ

Top gibi bän kim - kerä
Yukarı çüverim,
Yukardan, düşüp erä,
Erindä düünerim.
Tukurlanıp köşeyä,
Biraz dinnenerim,
Düstünmää varıp neyä
Bu eri çüineerim?

PEK Mİ SÄN BENİ BEENİRDİN

Pek mi sän beni beenirdin,
Osa hiç beenmäzdin mi?
Açan sän bana gelirdin,
Bän seni bilmäzdin mi?
Beş yıl beni aldattın
Beş yıl hep gülümää aldın,
Çok yalannar patlattın,
Bitkidä da fit braadın.
Gelän pazara düütün,
Sän aldın başka kızı.
Yaşlarım akêr benim,
Gözçeezlerim kırmızı.
Beki bän da bulacam
Diil taa prost çocuk sendän,
Ama zor unudacam,
Nasıl sän kaçtın bendän.
Bozmaycam bän sıranı,
Çıkıp düütün önünä,
Şansora bak karını,
Pişman olma bu günä!
Ama vakıt gelecek
Dalaycan parmaklarını,
Allaa gücendirecek,
Zerä yaktın canımı.
Yok nicä bölä gözäl
Gitsin senin yaşaman,
Ayaan bastunan düzä,

Olsun senin annaman.
Ama duva edecäm,
Olsun senin bir kızın,
O da yansın bölecä,
Kimä sa olmasın läüzim!
Ozaman getirecän
Aklına laflarımı,
Zerä sän dä iyecän
Kahırından katını.

İNSAN LÄÜZİM OLALIM

Näändan sabur alalım
Hem da dayanmak
İnsan läüzim olalım,
Olmayalım ahmak.
Vakit bitsin daadılmak
Yılları artık
Düzülmäsa yaşamak,
Olur mu saalık?
Bulandırmayın suyu,
Bakın yukarı,
Patlamaa durêr çoyu,
Olun akıllı!
Kösteklämeyin insanı,
Bulun ucunu!
Kaybedirsäk inanı,
Kaybeler çoyu!

ZORDAN-ZORA

Zordan-zoru ütürendik biz taşımaa,
 Ütürenilmedik kalêrız yaşamaa,
 İçimiz dolêr üfkäylän gün-gündän,
 Zordan sade tutunêriz belindän.
 Kim-kimin sä hep iyer işlediini,
 Ne korkêr, ne sakınêr: yapêr bildiini.
 Ölä kişi deer, ani iş becermektä,
 Taa bir kerä duumayacan, yaşa dirliktä.
 Da yaşêêr o kimisi geniş ayaana,
 Dayanarak gün - gündän kaavi dayaana.
 Te onun için kesik çoyun kuvedi,
 Çoyun te bundan olur alışmaz derdi.
 Yok dooruluk, yok, ama var umutlanmak,
 Ani tezdä gelecek enü yaşamak.
 Dizlerimiz soyuldu mekleyä - mekleyä,
 O gözäl yaşamayı bekleyä - bekleyä.

UCUNU BULAMÊÊRİZ

Say, ani orda sevinmelik,
 Nända tavan dolu imelik.
 Topraamız kara hem pek besli,
 Ama çoyun evleri eski.
 O kara besli topraa yaktık,
 İçän suyu otalı yaptık,
 Yollar buruk hem atlangaçlı,
 Diil düzüçük, ama yamaçlı.
 Ütüreniklär çoyu oldu vraç,
 Hastalara bulunmaz ilaç.
 Papşoy, soya görünmâz ottan -
 Ucunu bulamêêriz çoktan.
 Baalarlarda çotuklar siirek,
 Aralar dolu kırık direk,
 Çorbacılıımız biraz yavan,
 Te onuştan boşaldı tavan.
 Saabi olmaz hiç kimsey kimseyä:
 Hiç bilinmeer, kim işleer neyâ.
 Çok oldu aldadıcı, hırsız,
 Gecelär dâ sansın yıldızsız.
 Salt umutlan yaşamak geçer ,
 Kahırdan çoyu şarap içir.

SU OLACEK MI?

Ütendi çoyu çalmaa
 İşlämedään yaşamaa,
 Da te ölä çala - çala
 Biz kaldık te bu yola.
 Bucaamız sıcak, su yok
 Yıl - yıldan yalan taa çok,
 Toprak yanık, bekleer suyu
 Su olmaycek - biler çoyu.
 Yok inan "Yugvodstroya",
 Su geçer bizä oya.
 Kablettılär boşa para,
 Topraa salt yaptılar yara.
 İzmet etti buna kaçı?
 A, şindi, kim o cuvapçı?
 Kim? - sorêr haliz çiftçi,
 Bölä kararsız işçi.
 Kim o akıllı kişi,
 Çekettirän bölä işi?
 Kim bozdurdu meraları,
 Erä gömdü paraları?

NEYÄ DUUMUŞUK BU ERÄ?

Ne laf katım bän birinä,
 Ne laf katsın bana biri.
 Gireyim erin şu dibinä,
 Olsa bir kolayı, diri.
 Yaşêêrız, kim biler neyä,
 Bulamayrak bir ucunu,
 Neyä duumuşuk bu erä,
 Kırmaa mı salt onu - bunu?
 Ürääm kırık benim heptän,
 Dünnä oldu kayet yannış,
 Kimdä hatır var bütün, bilmäm,
 Kimin üräa yımışamış?
 Çoyu korkêr olmaa çırak,
 Zengin da hepsicii olmaz,
 İşleyä - işleyä olduk yıprak,
 Kimdä var çok, o hep doymaz.
 Ama pek prost, yok bir sınır,
 Da kim kapabilärsa ne,
 İşleer insan, nicä katır,
 Düzmää ne kırıldı gene.

GENİŞ DUYGULARA DAALIP

Geniş duygulara daalip,
Annêêrim bân, neyâ yaşêêrim,
Bir büyük taazâ soluk alıp,
İşlerimi halka baaşlêêrim.

OTURUPTA DÜŞÜNERİM

Oturupta düşünerim,
Allahtan bân ne isteerim?
A isteerim te neyi,
Kaybetmesin dünneyi.
Saalık versin, annaşmak,
Neylân olur yaşamak,
İnsana gözâl fikir,
Hem saabi olsun o bir!

Fikirlik

YAŞAMAK - BİLERİM BİR

Yaşamak - bilerim bir,
 O ne käämil, şaşêrım!
 Dünnedä bän musaafir,
 Nicä gölgä yaşêêrım.
 Çalışmak, kaçmak - zeettä
 Çok günäa toplêêrım.
 Taa nelär da var neettä ,
 Yapacam, sanêrım.
 Te bakêrım bän geeri ,
 Bir ölçü alêrım,
 Yaşamanın ii eri -
 Annaşmak, sayêrım.
 Öldüm, kaybeldim, bittim,
 Yıldızlar sa sütünmeer,
 Bän kimä dä ne ettim-
 Bir da iş görünmeer.
 Görümlü olmaa deyni,
 Hep läüzım yanaasın,
 Herbir işini eni
 Halkına baaşlaasın.

YAŞAMAKTA YOK ÖRNEK

Yaşamakta yok örnek,
 Kim inat, a kim dönek,
 Kim fena pek, kim yavaş,
 Kim da, dürtük iki kaş.
 Ama, kim yalpak, ona
 Baş iilder bütün dünnä.
 Kim tamah hem pek sıkı,
 Ona yaşamak çıkı,
 Diil paalı ana - boba,
 Hepsini urêr kobaa.
 Ne kardaş läüzım, ne dost,
 Dolayında kim var - prost.
 Kaavi, fena hem çetin,
 Hep bakêr olmaa metin.
 Ne esap var, ne kantar,
 Ne ötää-beeri karar.
 Te onuştana dünnä
 Dolaşık dönä-dönä.

İSTÄMEERİM

İstämeerim birinin
 Yıldızı sütünsün,
 Hem bu tüzündä erin
 Kimsäydı düünsün.
 Dünnedä ölä insan
 Yaşamaa kalsın,
 Angısında var bir can,
 Ani acısın.
 Olsa hepsi kendini
 Koysun kantara,
 Olmaz yaşamak eni
 Boyalı kara.
 Olsa hepsindä karar
 Kendinä görä,
 Yok nicä olsun zarar
 Birinä bilä.

KÖPEK

Köpek baalı sincirdä,
 Yılba - yıl durêr,
 Ne onun fikirindä,
 Acaba olêr?
 Ne ona bu toprakta
 Hepsindän paalı?
 Açan hep bir kazıkta
 Yılba-yıl baalı?
 Beki, bilmeer hiç köpek
 Kayet bütük zoru,
 Ama öntündä ekmek
 Çok kerä kuru.
 Bir parça kuru kemik
 Atıp öntünä,
 Dişlär onda bilenik,
 Savaşêr imää.
 Su da öntündä kaynak
 Güneştän olêr,
 Boşaldıynan da yalak,
 Heptän kuruyêr.
 Eer gelirsä yabancı,
 O läázım salsın,
 Eer gelärsa çorbacı,
 Kuyruu sallasın.
 Açan yok çorbacıda
 Köpää deyni can,
 Var nicä o acıdan

Dalasın insan.
İşi onun bukadar -
Korumaa evi,
Ama köpää nekadar
Çok lääzim sevgi.

DOST LÄÄZİM OLSUN DOST

Dost lääzim olsun dost,
İi hem prost vakıtta,
Canına açan prost,
Hem evin yoklukta.
Hepsimiz biz insan,
Ama salt dostuna,
İçindä var inin,
Yaşamak yoluna.
Basamak - basamak
Dost kalkêr yukarı,
Bozulêr yaşamak,
Kaybeler inanı.
Bakmêêr o pek aşaa,
Görmeer hiç kendini,
Hem istämeer boşa
Baaşlamaa iiliini.
Ön başı yanında
Kendini kırdırêr,
Eer görsän yakından,
Sevgidän sındırêr.

SENDÄ NE VAR - KORU ONU!

Zor annatmaa bana bunu:
Sendä ne var - koru onu.
Çanak, çölmek, kaşık, tuzluk,
Uşak, adam, karı, soluk.
Koru, kaybetmä, onnarsız
Yaşamamız bizim raatsız.
Geeri dönmäz geerki günnär,
Taa nicä kurulmuş dünnä!
Ne laf, ani söylenilmiş,
Ne da gençlik, ani geçmiş.
Lääzım olsun bizä paalı
Dostlar, kimä biz pek baalı.
Ana - boba, komşu, kardaş -
Onnarlan yaşamaa savaş!
Da olma bitkidä pişman,
Ani sän diilsin hiç insan,
Zerä, ne kaybeler, onsuz
Yaşamamız geçer yolsuz.

DEERLÄR

Deerlär: öbur dünnedä
Yaşamak diveç,
Pişmannanmaa orada
Olaceymuş geç.

Kim bu aydınık erdä
Yapacak ilik,
O eşil başçalarda
Görcek ilinnik.

Kim bu aydınık erdä
Hep körlük eder,
Evdän iraklan bilä
Cendemä gider.

Ya aslı bu, ya yalan,
Kim biler onu,
Ani yok bizdä inan,
Yanılêr çoyu.

YOK RAATLIK

Yok raatlık insanın canında,
Paranın ardına takıştı,
Yaşamak sa geçer yanından,
Çiçeklär, senip, genä açtı.

Çiçeklär, senip, endän açtı,
Ama te etişti ihtärlık,
Kuvedim, ani vardı, kaçtı,
Önümdä da bekleer mezarlık.

En gözäl yılları kaçırdım,
Düşünmāk düşünmāk üstünä,
Bän annêêrım, ani yanıldım,
Zerä pek aldangaç bu dünnä.

Zenginnik, nicä yoktu, hep yok,
Sade bir yorgunnuk güüdemdä.
Sayıklêêr fikirim benim çok:
Nesoy iz brakayım dünnedä...

YAŞAMAK TÜRLÜ -TÜRLÜ

Yaşamak damar-damar,
Ama var onda karar.
Onda olmasa annık,
Hiç olmayacak pişmannık.

Yaşamak dalga-dalga,
İi laf ardına - kavga,
Angı insan ölçüsüz,
Ölesi haliz tüsüz.

Yaşamak türlü-türlü -
Biyaz, kara hem güllü.
O olêr hem ii, hem prost,
Kim haseetti dün - bütün dost.

Düz erdä olêr yamaç,
Olmayacak işân ilaç,
Yukarı kalkan - iner,
Erdä sa gezän - siner.

Pırıldak döner toprak,
Yaşlun ardına - kurak,
Dün güneş sä, bütün - lüzgär,
Düşünerim: ne bu var?

Almaylım yannış yolu,
Angısı tiken dolu,
Makar canın titirer,
Susmak çok iş bitirer.

Te onuştan git yavaş,
Yaşamaa käämil savaş.
Koyma kendini dooru -
Sän taa görmedin zoru.

Durma kimseyä dürük,
Olmasın ürään çürük.
Biri diil dünneyä direk,
İhtärlamêêr salt ürek.

LÄÄZIM KARI OLSUN ÖLÄ

Lääzım karı olsun ölä,
Ani ondan dönsün dünnä.
İi tarafa dönsün deyni,
Kaybetmesin o evini.

Olsun gözäl, nazlı, çemrek,
Kimä dener haliz ekmek.
Yımışaklı da göstərsin,
Kim yanında, sevmää bilsin.

Onun canı olsun sıcak
Hem neredä sa utancak.
Adamına hatır gütsün
Hem bir sürü uşak büütsün.

Ekmek, giisi, imää yapsın,
Gecä-gündüz o hep yansın.
Yansın anaya-bobaya, uşaa,
Sırıtməsın boş-a-boşa.

Lääzım olsun kaavi hem saa
Hem üstünä yalpak ta taa.
Üstü - başı olsun kurnak,
Hiç bilmesin o yorulmak!

Olsun ateş, olsun lüzgär,
Olsun üzü-gözü gülär.
Aazınnan kuş tutabilsin,
Yanar evä atlı girsin.

Unutmasın hiç birkerä,
Ani karı o herkerä!
Erä bassın, nicä telä,
Olsun karı te tebölä.

Ama izin adamnara –
Darsımamaa karılara!
Bileriz biz, ani dünñä
Karılarsız birkaç günä.

Adamnara olsun esap,
Karı, nicä incä bir kap.
Açan sizdä onnar baalı,
Ne ozaman sizä paalı?

Neyä kaçmak hem çalışmak,
Açan sevgi yok, annaşmak?
Kırêrsın üreeni heptän,
Sevmää bilmärsän ürektän.

Karı da hep ölä insan –
Onun da içindä var can.
Yalpacık laftan haliz
Karılar sürer filiz.

Kilit urarsan canına,
Birtaan yaklaşma yanına.
Hem olacek ölä, ani
Hep arayacan karı eni.

Bu gün helal gelmiş olsun,
Herbir karı kismet bulsun!
Saalık kaavi hem pak bulut –
Kaybelmesin bitki umut!

TAMAHLIK

Bir tamahlık için sade
Yok uygunluk te bu erdä,
Kavga, çekiş – hiç diil adet,
Hem diil ilaç o birerdä!
Ama açan yok ne yapmaa hiç,
Kim esapsız duumuş erä,
Kim yaşaycek sanêêr diveç,
Zengin olarsa herkerä.
Te bu soy kantarsız tamah
Dur, deyäbiler dünneyä bütün,
Ölesinä sınır koymaa
Yakışmêêr, herersi tütün.
Para lăázım ölçü olsun,
Kimdä salt nekadar kazanç,
Onu da hep erä koysun,
Şu bereket olsun yamaç.
Ama kimä bän söylecäm?
Ona yakışmêêr annatmaa,
Kahırmıdan salt ölecäm,
Eri tutarsa eer tamah.

BAK YUKARI HEM AŞAA

Kimisi birdän kalkêr,
Uçêr taa bulutlara.
O uçarkana, sanêr,
Konmaa gelmeyecek sıra.
Bıl: düşärsän yukardan,
Acıdarsın birerni,
A düşärsäydın birdän ,
Bulamaycez erini!
Ama, ama er çeker,
İnanmarsaydın - denä,
Yaşamak bizi deneer
Çok kerä dönä - dönä.
Kimisi da hep mekleer,
Yok onun kanatları,
Ölesi da salt bekleer:
Getirär hazırları.
Kalk ayakça, gez düzdä,
Yukarı bak hem aşaa,
Gör yaşamayı bızdä
Da ona görä yaşa!
Su yakın sa, gir suya,
Üüren en ilkin üzmää,
Ondan sora gir kütüyä -
Yaşamamızı düzmää.

YAŞAMAK KISA

Yaşamak kısa hem bir,
Bu erdä biz musaafir.
Erin üzü püsküllü,
Kazanmak var hertürlü.

Hem gökä deyni yaşlar
Ne fayda var ne zarar,
Ona deyni yok ölüm,
Hepsinin yaptı - görüm.

Kara topraan izleri
Ölçer gökä bizleri.
Aydın hem sıcak erdä
Herbir iş бүтүйer birdän.

Suuk hem karannık eri
Ayırmaz, kim taa diri,
A sıcaklıynı canın
Söleycek salt lafların.

ALLAA KAAVİ

Allaa kaavi!
 O dünneyä bütün saabi.
 Ne var göktä, ne var erdä,
 Onnar hiç biri diil zeedä!
 Bir ay, bir gün, yıldız da bin,
 Hem kaç türlü erdä var din?!
 Kurt-kuş, hayvan türlü-türlü,
 Daalar, sular – hepsi bütülü!
 Var susmak hem var baarmak,
 Sevinmək hem aalamak,
 Fırlamak var, dayanmak,
 İstemək hem da vermək.
 Şen insan var, var dürtük,
 Saa alma var hem çürtük.
 Var inär iş hem inmäz,
 Görünär hem görünmäz.
 Var soluk hem var tütün,
 Var yarım iş hem bütün.
 Tombarlak, yası, sivri,
 Var ölü hem var diri.
 Var yardım hem var köstek,
 Var nedän almaa örnek.
 Hem yaşlık var hem kurak,
 Hem buruk var hem kıvrak.
 Var paalı iş hem ucuz,
 Var yavaş hem var kuduz.
 Don iş var hem var haşlak,

Akıllı var hem ahmak.
 Türlü benizdä boya,
 Hızlı dönmək hem oya.
 Var saalık hem hastalık,
 Aydınıq hem karannık.
 Acı, tatlı, işi dat,
 Sudan, ottan var imdat.
 Hem kimin var büyük zoru,
 O da bulêr uz yolu.
 Azıcık var hem da çok,
 Dünnedä ne sade yok!
 Sayıkla da görecän,
 Ani dünnä bölecä.
 Çimçirik çakêr – gürleer,
 Sular akêr – gürüldeer.
 Açan yamaç titireer,
 Ozaman da er tepreer.
 Alçak, ütüsek, meydan, dar –
 Dünnä türlü-türlü var.
 Var pamuk hem var demir,
 Kısa hem uzun ömür.
 Fikir-fikir üstünä –
 Bunnan da gözäl dünnä!

NE ÖLÄ SÄN KÜSÜLÜ?

Ne ölä sän küsülü, ne ölä ba can,
 Ne ölä durêrsın şiş, sansın patlayacan?
 Bu dünneda gül, sölä, şen üreklän ol,
 Çok kişi arasında yap kimäsä yol!
 Ol küçütünnän sän küçük, bütünnän da ol büyük,
 Te ozaman sırtından inecektir ük.
 Dikmä kimseyä boşä sän gözlerini,
 Aaç insana torbandan ver gözlemeni.
 Beki, gördün bir yolcu, yırtık hem çıplak,
 Yap ona da bir ilik hem geçir yalpak.
 Olur-olmaycek işä durarsan dürük,
 Sanma, ani üreendä senin yok çürük!
 Üfkelenmä boşuna, dooruluu inan,
 Bil, ani bu dünnedä hepsicii insan.
 Alatlama ileri, git yavaş-yavaş,
 Battıysa yolda biri – çıkarmaa savaş.
 Savaşma hiç birini erä battırmaa,
 Zerä kimsa bulunur sana kaptırmaa.

ÜÇ EVİM

Üç evim, üç evim, üç evim
 Aydınlık dünnedä var benim,
 Nereyi mumnarı yakarak,
 Girecäm üreemi açarak!
 Üç evim var benim bu erdä,
 Pek üçü da bana sevgili,
 Yaşamam geçeyor neredä,
 Üçünä da baalıyım – belli!
 İlk evim – neredä yaşadım,
 Küçüklütüm hem geçti neredä.
 Bu evä bän kayet baalandım,
 Kismetliydim onun içindä.
 Lüzgerlär, siz götürün seläm
 Bu paalı benim ilk evimä,
 Neredä kaldı çok senseläm
 Hem kimdän kuruldu bu dünnä!
 İkinci da evim orada,
 Üreemä, kim yakın pek benim,
 Söz açmış sevgilik yolunda –
 Peetlerdän dökülmä bu evim.
 Bulutlar, derelär hem daalar
 Bu evä hep çaarêrlar beni,
 Sevgidän salt akêrlar yaşlar
 Bulamaz sa yärim kefimi!
 Üçüncü evim var canımda,
 Nereyi bän girerim yalnız,
 Yok nasıl geçeyim yanından,

Yakmadaan içindä bir yıldız.
Dayma pek, geçmeer gün, ani bän
Unudayım, ani var bu evim –
Duygular içimdä derindän
Çimdikleerlar benim içimi.

YAŞAMAK

Yaşamak kısa, kısa,
Yok taa nääni söylemää!
Hepsimiz da biz insan,
Ani duumuşuk ölmää.
Ama gelmeyincä ölüm,
Biz onu inanmêêrız,
Olêrız bölüm-bölüm,
Ucunu bulamêêrız.
Tamahlık – o ne bir iş!
Sıra gelmeer dinnenmää,
Gün günü koolêêr çekiş,
Hiç bilmeeriz sevinmää.

GÜLÜMSÄ

Gülümsä,
Gençliini, dostlarını getirip aklına!
Gülümsä,
Kismetin saklanırken bulut altına!
Gülümsä,
Ani var bu erdä çok meyva fidani!
Gülümsä,
Açan büyük kahırlar koparêr canını!
Gülümsä,
Pek uzak yollardan bekleyrêk sevdanı!
Gülümsä,
Bir gölgä eer alırsa birdän aklını,
Gülümsä,
Ani bütün biz toplu hepsimiz birerdä!
Gülümsä,
Yaşamak gülerêk şu geçsin bu erdä.
Gülümsä,
Gülümsä bir açık kırmızı gülceezä,
Gülümsä,
Hem gözäl, hem açık üreeni aç bizä!
Gülümsä,
Lüzgerdän çalkanar otlara kırlarda,
Gülümsä,
Alaca boyalı kuşlara daalarda!
Gülümsä...

CANAVAR

Koyunun derisini
 Alma arkana,
 Canavar sän – sesini
 Zorca saklamaa!
 Ne läüzüm bü yamılmak,
 Acıktıynan pek,
 Yaklaşıp ta, sor yalpak
 Bir parça ekmek!
 Hiç mi yok korkun senin,
 Tamah canavar?
 Demirdän mi o derin
 Düülmää bukadar?
 Benzämeersin kendinä,
 Gözlär belerik!
 Kuzu sana kaç günä?
 Te, kafan delik!
 Ölecän da hep ölä,
 Yok sana iilik,
 Neçin sän bölä, sölä,
 Canavar çelik?!

İNSAN YAŞÊÊR NEYÄ?

Ölä hızlı geçer vakıt,
 Onu hiç durgudamêêrim.
 Açan insan lafa pek kıt,
 Ona bän laf bulamêêrim.
 İnsan yaşêêr, yaşêêr neyä?
 Bän düşüneerim çok kerä.
 Açan geldiynän dünneyä,
 Bir faydasız girer erä.
 Läüzüm zengin olsun insan,
 Diil sade paradan yaanı,
 Ama zengin olsun candan,
 Kaybetmesin hem inanı!
 O ölmesin taa dirliktä,
 Yaşamasın hem umutsuz,
 Akli olursa binniktä,
 Herbir lafı onun tuzsuz.
 Var gözellii bu dünnein,
 Ama çirkin eri da var,
 Açan ürääm aalêêr benim,
 Bana geniş sokak ta dar.
 Benim ürääm sevinmektä,
 Açan senin lafın paalı,
 Hem da canım dinnenmektä,
 O bir fidan gibi dallı.

BRAK BİR İZ

Birinä bän diil kayıl
 Bu erdä yapmaa köörlük,
 Taa ii olunuz mayıl,
 Eer edirsäm düntürlük.
 Taa ii kazacam pınar,
 Haşlaycam erä laalä,
 Başka kütüdän insannar
 Gelsinnär bizä maalää.
 Yanımda açan oflêêr
 Bir başka kişi zordan,
 Canım bir fasıl olêr,
 Yok raatlık ona boldan.
 Ne lääzım güceniklik?
 İş mi aaz var dünnedä?
 Pek hızlı geçer gençlik,
 Musaafir biz bu erdä.
 Te onuştan brak bir iz
 Kendi uşaklarına,
 Eer yaşarsak sevgisiz,
 Gün şafk etmäz onnara.

NE LÄÄZİM?

Ne lääzım o evlenmäk,
 Becermärsan yaşamaa?
 Ne lääzım o zeetlenmäk,
 Bilmedään aşaa kalmaa?
 Lääzım mı o çalışmak,
 Yokkan sevda üreendä?
 Bir kerä salt yaşamak
 Veriler te bu erdä.
 Ne lääzım acılamaa,
 Kim sana kayet paalı?
 Yoksa neet yaşamaa,
 Baari ayırıl hızlı.
 Ne lääzım uşak bütütmää,
 Sevinmedään onnara?
 Onnari lääzım öpmää,
 Yakıştırıp üreenä.
 Göstertmää istärsan eer
 Kendini sän dostlara,
 Ozaman taa tez geber,
 Eşini kat dullara!

ENSEYCÄN BAYIRI

Eer duyarsan – kuvet yufkaca,
 Hiç hızlanma pinmää yamaca.
 Eer yalnızsaydın, yoksa dayaan,
 Kayacêktır hızlı pek ayaan.
 Baari al bir kazma yanına –
 Basamak yapmaa ayaana.
 Baari al bir baston elinä –
 Battırarsın onu derinä.
 Beki suuk olacêk, saurgun,
 Yolda azıcık pek sän durgun,
 A kalktıkçasına yukarı,
 Bil, ani enseycän bayırı!
 Alatlama da pek, hem bakın:
 Aaz kaldı, kesildin, bitkisi sä yakın...
 Sade bakma aşaa, sade bak yukarı!
 Eer seslärsan beni – enseycän bayırı.
 Eer bakarsan bitki yorgunnaa,
 Pişman olma geçti yoluna.
 Bil: batacan taa erin dibinä,
 Salt yazık olacêk zavalı birinä!

ALLAHIN OOLU

Koladaya karşı
 Allahtan baaşış.
 Sırlık aulu
 Hayvannan dolu.
 Orada kuzu
 Bekleer Hristozu.
 Bir yıldız göktä
 Şafk etti heptän,
 O oldu nışan –
 Duudu paalı can!
 Oraya geldi
 İlkin çobannar,
 Hristozu gördü
 En ilkin onnar.
 Gölmeklerini
 Yırtıp, sardılar,
 Cancaaza eni
 Yardımnadılar.
 Yolladı Allaa
 Oolunu bizä,
 Gelsin evallaa
 Günahker tezdä.
 Erin üzündä
 Olmasın çekiş,
 Bu gözäl erdä
 Hepsinä var iş.
 Allaa gösterdi

Bütük kuvedini,
 Dünneyä getirdi
 Kurban kendini.
 Duşmannar doldu
 Üfkeyä Hristoza,
 Bulut boz oldu,
 Karışıp toza.
 Ardına onun
 Onnar gezdilär,
 Enserleyip onu,
 Kruçaya gerdilär.
 Koymadı karşı
 Duşmannarına,
 Kruçayı taşıyıp
 Nışannarına.
 Ona doz-dolay
 Kaktılar enser,
 Ensemää bolay
 Makar bu sefer.
 Bilimä görä
 Bu haber bölä:
 Ani enidän
 O dirilecek,
 Uçup buluda
 Erä dönecek.
 Enserlär kaktık,
 Kruçayı gerdik,

O öldü artık -
 Kendimiz gördük.
 Ateştä horoz
 Açan ötecek,
 Te ozman Hristoz
 Endän dirilcek.
 Gecä yarısı
 Dirildi Hristoz,
 Hiç bir kaseetsiz
 Pek öttü horoz.
 Hristoz döktü kan
 Dooruluk için,
 Yaşasın çok can
 Bu erdä seçi.
 Allahın oolu
 Gösterdi yolu,
 Kurtulmak olsun
 Divecä nedän,
 İnsan yol bulsun,
 Nasıl sevgidän.
 Diil läázım olmaa
 Ne hodul, ne dik,
 Kendini koymaa
 Hem bozmaa dirlik!
 Zerä, kim kaçêr
 Pek bütük tamahlaa,
 Ona yol açêr
 Cendemä Allaa!

BÄN İSTÄMEERİM

Hiç istämeerim,
 Kararsın bulut,
 Hiç istämeerim,
 Kaybelsin umut.
 Hiç istämeerim,
 Gücenik bakış.
 Hiç istämeerim
 Yaşamaa yannış.
 Bän istämeerim
 Aalamak erdä,
 Hem istämeerim
 Karılmaa derdä.
 Bän istämeerim
 Olmaa kısmetsiz,
 Hem istämeerim
 Kalmaa kuvetsiz.
 Bän istämeerim
 Pek zengin olmaa,
 Hem istämeerim
 Üfkeyä dolmaa.
 Bän isteerim pek
 Raatlık canıma,
 Bir parça ekmek
 Uşaklarıma!

YALPAK OLMAA

Yalpak olmaa kolay pek diil,
 Bunu sän bil, bunu sän bil!
 Yaş parçadan gelir paklık,
 Ondan gelmeer yalpaklık.
 Yalpaklık gelmäz boydan da,
 Gelmäz türlü boyadan da,
 Onu ölçmeycän kiraylan,
 Satın almaycan paraylan.
 Yalpaklık hem hatır bu erdä
 Yısidêr suları deredä:
 İhtarı hem genci seviner,
 Açan kim sa ona gülümseer.
 Her yalpak biz olsak çoyumuz,
 Şennikli olacek sıramız;
 Topraamız taa hızlı dönecek,
 İki kat bereket büüdecek.
 Ko kalsın prostluklar geeridä,
 İliimiz anılsın ilerdä.
 Kimin iiliktä yok aklı,
 Ona gün da durêr hep saklı.
 Kim ürektän kanırık,
 Ona gündüz da olêr karannık.
 Her sevsäk ürektän dostları,
 Çiinämesäk merada otları,
 Yıldızlar taa şafklı yanacek
 Ömürtü insanin uzaycek.

DOORULUK

Deerlär, ani dooruluk
 Yokmuş bu erdä,
 Ama ensäärmış varlık
 Kimi sä neredä,
 Ani taa bütük daalarda
 Var ne hayvannar.
 Karşı gelmää bir erdä
 Kimdän sa korkarlar.
 Ani derin denizin
 Yanına gelsän,
 Diişecektir benizin
 Ne olêr görsän:
 Kartal da, ani uçêr
 Kayet yukarda,
 Görer küçük kuşcaazı
 Derin çukurda.
 Ama yok ne alalım
 Dünnedän örnek,
 Biz lääzımdır olalım
 Taa biraz dönek.
 Var ölä insan bizdä,
 Ani anıldı:
 İilikleri bu erdä
 Yaşamaa kaldı.
 Hem da birkerä bölä
 Yoktur bu olduu,
 Ani dooruluk erdä

Yalannan doorulduu.
 Dooruluk bu erdä
 Çıkêr saygılı,
 Yalancılıktan durêr
 O hep ayırı.
 Onnar hiç bir türlü
 Toplaşamêêrlar,
 Yannaşık oturup
 Konuşamêêrlar.

YAŞAMAK - BİR BÜÜK UMUT

Ani dünnä ölümlü:
 Hiç yok kahırsız bir ev,
 Bu yaşamanı - güllü
 İki okadara sev!
 Sev işlemännän, gözellet,
 Türkü çal gezerektä,
 Ko yaşasın memleket,
 Yaşamak becermektä!
 Vakitlar döner, ama
 Dönmeer yaşamak geeri,
 Her bilmärsän yaşamaa,
 Boşa çiinämä eri!
 Kiyadında Allahın
 Oniki paalı sayfa,
 Olsalar bizä yakın,
 Yaşamak benzär kayfa.
 Ballan zihir yannaşık
 Başka-başka datları,
 İki kaba bir kaşık
 Bir türlü da kapları.
 Tä geldi kara bulut,
 Bir nedän dä - açıldı,
 Yaşamak - bir büyük umut
 Bu er üzündä kaldı.

NE O YAŞAMAK?

Saalık, annaşmak, sevgi-
 Dünnedä en büyük vergi!
 Onnara iiltmärsän baş,
 Dökecän erdä çok yaş.

Duumamız topraa - şaka
 Yaşamak düşä - kalka,
 Sular gelip, iisiler,
 Dünnä döntüp - düşiler.

Yazın toprak eşerer,
 Güzün, sararıp, sener.
 Bir gün sıcak, bir - serin
 Bu - yaşaması erin!

Yaşamayı bölä seç,
 Bir iş yok onda diveç,
 Yaşamak - kısa oyun,
 Erdä yok ona doyum!

Sade var mı annamak -
 Ne o haliz yaşamak?
 Uaşamakta bir görüm-
 Hepsini bekleer ölüm.

Su var, ekmek etişer,
 Neçin insan çekişer?
 Ne etişmeer onnara
 Te bu kısacık ara?

Tamahlık varlaa, para
Bozêr onu çok sıra.
Bân açmêêrim eni söz,
Anı bilmeer doyum göz.

Açan yok bir sevgilik
Hızlı bozulêr dirlik.
Yaşamak – acı pelin!
Sanmayın, ani pek ilin.

Diil o uz da herkerä –
Benzeer yakar biberä,
Makar yaşamak salt bir,
Onda pek çok var zahir.

Yalan dünnä. Çok kerä
Dooruluk batêr erä,
Yalancı üfleer kooru,
Yol açıp, çıkêr dooru.

Annadım yaşamayı –
Para keser daavayı,
Umut ileri dooru
İlinneder salt zoru.

Aydınnık, gözäl erdä
Yaşamamız var perdä.

NASIL?

Nasıl mum gibi yanmaa
Taş olup ta dayanmaa ?
Annatsana!
Nasıl sevgiyi korumaa,
Yıldızı göktän tutmaa?
Sölesänä!
Alış-verişlik yapmaa,
Kuş olup, gökâ uçmaa–
Göstersänä!
Bu dünnedä yaşamaa,
Herbir canı annamaa
Üüretsänä!
Pelini tatlı yapmaa
Hem suuk ürää yısıtmaa
Tepinerim!
Nicä bir çiçek açmaa,
Kısmeti, tutup, kaçmaa
Pek isteerim!
Ani kısa yaşamak,
Hem dâ lääzim annaşmak,
Bân bilerim!
Bu laflarıma görä
Bân bu aydınnık erä
Sevinerim!

NE EN PAALI?

Ne en paalı bu dünnedä?
 Ne en paalı – tanıyın!
 Yaşayan sevgiylän üreemdä,
 Annêêrım – bän karıyım.
 Evin bir zenginnii – sevgi,
 Sıcaan sıcaa – annêêrım!
 Bu Allahtan kalma vergi
 Hem bütük kısmet, sanêrım.
 Sevgiylän yaşamak ilin,
 Ürek tatlı duyguylan,
 Hem yımışêêr hava serin
 Küçük uşaañ soluunnan.
 Lüzgärlän gün dä sarmaşık
 Hergün bilä gezerlar,
 Yaşamayı bu dolaşık
 Üreklerdän çözerlar.

AÇAN YAPMAYACAN SÄN BİR İİLİK

Açan yapmayacan birinä sän bir iilik,
 Var mı nasıl olsun üreendä ilinnik?

Var mı nasıl gidärsin sän hep duvaya,
 Açan hep gezecän kavgadan kavgaya?

Açan yok üreendä senin bir pişmannık,
 Aydınñık dünnedä da sana karannık.

Çok görmäk, tamahlık hem bozmak bu erdä-
 Yok körlük bunnarın üçündän taa zeedä!

Ama, kim ne yapêr, o yapêr kendinä,
 İnanmarsan beni, ozaman sän denä!

Bu işlär dönecek vakıdın birinä,
 Da olur sän gidärsin erin dibinä.

Her gelirsa sana laflarım pek fasıl,
 Ozaman bak ta say kendinä sän kasıl!

VAR BİRKAÇ KİŞİ

Bizdä var birkaç kişi,
 Ani sevmeerlar işi.
 Git onnarın yanına
 Pek aar gelir canına.
 Hepsi işleer, çalışêr,
 Onnarsaydı gülüşer.
 - Tutunsanız e iştan!
 - Biz yııındık güneştän!
 Olsa üülennii yapmaa
 Da beş-on minut yatmaa.
 -Ya sıkın kendinizi,
 Da çekmeyin geeri bizi!
 Hepsiniz isteer imää,
 İstäyiniz işlemää!
 Her sevmärseydın işi,
 Sayma kendini kişi.
 Kafanı indir aşaa
 Da bakma sade başa.
 Yatmaa etiştirecän,
 Ötündä durêr gecä.
 Tut lafımı aklında,
 Durma sade saklıda,
 Hem sölä sän hem da gül,
 Hem da işini göttür.

YAP İİLİK

Gençliktä sanêrsın:
 Yasamak bu erdä herkerä bitkisiz,
 Var nicä arcamaa vakıdı bir nesiz.
 Günneri, yılları kararsız
 İşlemää parasız, bir raatsız.

Ama te, yıl-yıldan, gün-gündän,
 İisiler kuvedin, var derdin...
 Uşaklar etişer, sıralar, kahırlar,
 Pek bozêr kavgalar...

Da annêêrsın, ani
 En gözäl, en paalı yılcaazlar çinenik,
 Kendimiz da yorgun, diiliz hiç dinnenik.
 Alatla yaşamaa, alatla, yap iilik!
 Git hasta dolaşmaa, da sana olacek ilinnik.

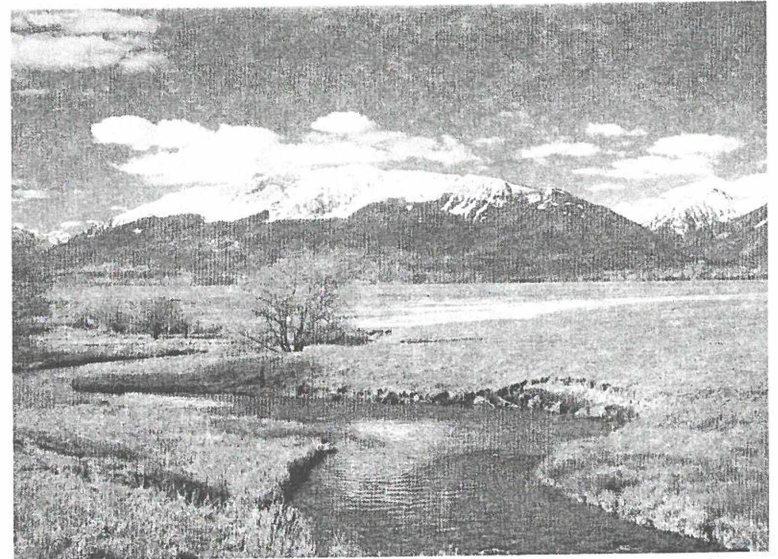
Beki da zop oldu bu cana:
 Al onu yanına, yardımna.
 İilik hem körlük – iki yol yannaşık,
 Birisi pak hem uz, öbürtü – dolaşık, bulaşık.

Zerä herbir iilik – aydınık,
 A körlük – karannık divecä,
 Te nicä yıldızsız bir gecä.
 Yaşamak, ozaman diil boşa,

Açan sän, bütüdecän bir uşak,
Koyacan bir fidan bu erdä,
Hem bir ev yapacan taa zeedä.

Açan sän, brakacan ardına anılmak,
Birisi demeycek, ani sän dä ahmak.
Boşuna yaşamış – deerlar sade ona,
Kim çalışmamış hiç toplamaa konaana.

Tabiatın renkleri

TE BOŞANDI YAAMURLAR

Te boşandı yaamurlar,
 Sansın bulut delindi,
 Deredä akan sular
 Kaça - kaç, fit dindi.
 Te gözümün önündä,
 Suvan sansın uzanêr,
 Topraan herbir cöbündä
 Bir altıncık bulunêr.
 Eşerer bütülü aul:
 Kaun, karpuz hem kabak.
 Musaafirleri kabul
 Eder hıyar utancak.

YAZ AVŞAMNARI

Gün kaştı, er - sıcak,
 Lüzgär sen oldu, artık.
 Ot yoldum bän bir kucak -
 İsin, bütüsün buzaacık.
 Bütülü yaz avşamnarı,
 Seslä türlü-türlü ses,
 Daayın gözäl kuşları
 Uyumaycêklar taa tez.
 Tıynak boyunda kurbaa
 Ne barırsaydı baarêr,
 Ne susmarsaydı o, ba,
 Acaba, kimi aarêr?
 Su sa, sansın ütülü,
 Onda bir dalga hiç yok,
 Kopar en gözäl gülü,
 Mayıl olup-olup, kok.
 Otun fışırdaması
 Canını sevindirer,
 Yazın avşam olması
 Gütüdeni dinnendirer.
 Yıldızlar peydalanêr
 Gecenin bir vakıdı,
 Ürääm sa benim sızlêr -
 Nasıl durgudım saadı?
 Solumaa ilin - ilin,
 Hiç kâr aydınnanmasın,
 Bu duygulardan derin
 Olsa boşanamaasın.
 Çekirgenin o sesi
 Umut yaşamaa verer.
 Ürään geniş sevgisi
 Dünneyi bütün sever.

YAAMUR

Yaamurcuk yaayêr ufak,
Düşer herbir yapracaa,
O, nicä küçük uşak,
Ani pek isteer kucaa.

Açmış aazını toprak,
Çatlaklar yudêr suyu,
Te, açan olêr kurak
Yaamuru bekleer çoyu.

Sevinerlar kökennär,
Yıkanmaa isteerlar pek,
Herbir eşillik inär
Yıslamaa çölmek - çölmek.

Te lüzgär da sus oldu,
Raatlanêr yorgunnuktan,
Meyva aaçları doldu,
Dallar tutmêr toomruktan.

Uykuya basêr yaamur,
Pek ilinnener güüdän,
Ani herersi çamur,
Yat, uyu taa ütülendän.

TOZU KOPARÊR

Tozu koparêr
Lüzgär üfkeli,
Fidannar baarêr,
Nicä bir deli.
Kuruyêr toprak,
Bozarêr bulut,
Bu hava kurak -
Vermeer bir umut.
Sansın bir ara
Güneş saklanêr,
Bulutlar kara
Genä da daalêr.
Güntün sicaandan
Er kauruldu,
İnsannar candan
Urulmuş oldu.
Te kalktı paalar
Yukarı birdän,
Sade bir aaçlık
Olmasın erdä.
Uyandıkça hep
Yap stavrozunu,
Ko olsun ekmek,
Kaybetmä onu.
Olma pek tamah,
Ol cana yakın,
Hem prostluk yapmaa
İnsana sakın.
Uz yoldan gitmää
Savaşarsak biz,
Ozaman ekmek
Olacêk deniz.

ERİYER KAARLAR

Eriyer kaarlar, buzlar,
Başlêêr solumaa toprak.
Sokaktan geçer kızlar,
Boyları gözâl, kıvrak.

İlkyaz açêr donaklı,
Sular güneştân oynêêr,
İlin çekip soluunu,
Parmakların taa donêr.

Ama dolay diriler,
Derin uykudan kalkıp.
Derä şişip geeriler,
Kenarlarından çıkıp.

İLK YAZ

İlkyaz gider pek kurak,
Kuruyêr, çatlêêr toprak,
Ekin, papşoy sararêr,
Suvannar suyu aarêêr.
Nâbacez biz yaamursuz?
Er duramêêr hiç susuz.
Baari yakmasa eri
İlkyazın bu lüzgeri.
Güntün altında ne var,
Yaamur yaasın yalvarar.
Yaamur yaasın, ama pak,
Ani sevinsin toprak.

LÜZGÄR

Kudurdu bu lüzgär,
Aaçları çıkarêr,
Kendini ne dürär,
Üfkesi sındırêr.
Ne kaavi o, ne sarp,
Yaraşmak ona yok,
Bilmeer bir utanmak,
Hem kuvet onda çok.
Buludu kaydırêr
Oyanı - buyanı,
Denizi taştrêr,
Urarak ayaanı.
Taşları tukurlêêr,
Nasıl bir samanı,
Hem gecä uluyêr,
Kär nicä yabanı.
Te, açan birkerä
O yapêr dediini,
Çaldırêr tellerdä
İncecik sesini.

YAPRAKLAR

Aaçlar altı dolu yaprak,
 Yaayerlar, sansın, yaamurcuk,
 Artık dallar kaldı çıplak,
 Er donandı boncuk - boncuk.
 Aaçlar da, nicä insannar,
 İsteerlar, soyunup, yatmaa,
 Kışa girärkana onnar
 Topraa bakêrlar yısıtmaa.
 Zerä cansız o suuk ayaz,
 Nicä kemik yapêr eri,
 Yaprakları kaarcaaz biyaz
 Örter, sansın, yorgan diri.
 Da te, onnar bir kaseetsiz
 Derin basêrlar uykuya,
 Ko uyusun onnar sessiz,
 Girip başka bir duyguya.

BULUTLAR

Biri - birini koolêêrlar
 Kara - kara bulutlar,
 Beki, yumancak oynêêrlar
 Üülen zamanı onnar.

Beki da onnar bakêrlar
 Etişmää hızlı evä,
 Zerä, delinip, akêrlar
 Yaamurcuk gibi erä.

Beki, güneşi saklêêrlar,
 Bitmesin onun sıcaa,
 Beki da onnar bakêrlar,
 Gün pek yakmasın Bucaa.

DENİZ

Denizin dalgaları
Kalkêr ölä balabana,
Angıları, angıları
Çirkin pek görüner bana.

Deniz, açan bölä halda,
Dütüner, kâr nicä bir piliç,
Kanatları dalga - dalga,
Sansın, o uslanamêêr hiç.

O delerer üfkesindän,
Suyu eder daran - peran,
Sora da, kim biler, nedän
Duyêr o kendini veran?

Deycäm, ani bu denizin
Üzü - gözü güler bana,
Büük duygular verer izin -
Birkaç adım yapmaa ona.

HAVA GÜNEŞ

Hava güneş, yok bir lüzgär,
Kuşlar türkü çalmaa istär,
Ama, te bir nedänsä, ne
Bir lüzgercik çıktı gene.

Durdukça, taa o sarplaştı,
Da te, suya o yaklaştı,
Deniz kendisini dürdü,
Açan o lüzgeri gördü.

Güneş ta saklandı ondan,
Zerä gitmäzdi uz yoldan,
Erdän tozu o kaldırdı,
Bir büük taşı tukurladı.

Gördük, ani o pek girgin,
Hem tabeeti onun çirkin,
Ama açan o pek dönek,
Ondan çoyu alêr örnek.

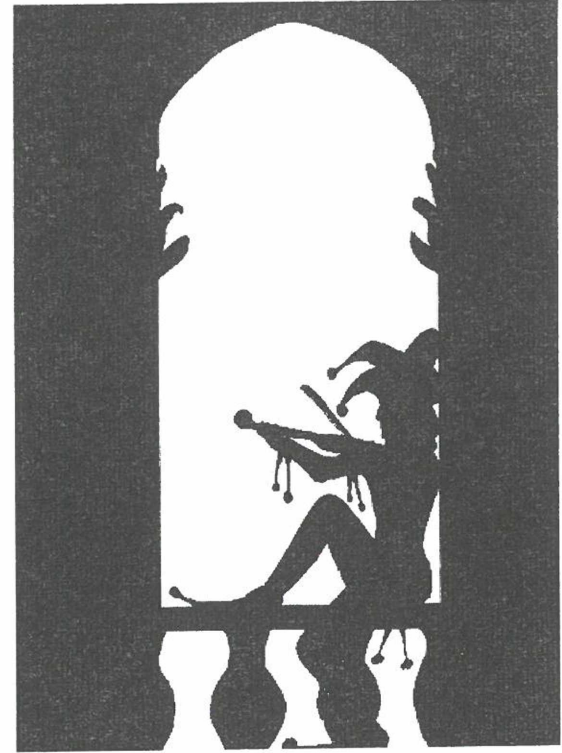
HAVA DÜRDÜ KENDİNİ

Hava dürdü kendini
Gün buluda saklandı,
– Gösteriim kuvedimi, –
Lüzgär daayı salladı.
Uluyêr dolay büttün,
Kalktı dalga denizdä,
O dedi: – bendän üstün,
Biri çıkmaz bu erdä!

TOPRAK KAARLAN DONANDI

Toprak kaarlan donandı
Nicä bir eni gelin,
Biyaz boyaylan boyandı –
Solumaa olsun ilin.
Saurdêêr kaarı lüzgär
Erlän bulut karıştı,
Kaarcaazlar, birär-birär
Olup, uçmaa yarıştı.

Şakalar

ENİ YAŞAMAK

Geldi eni yaşamak,
Taa çoyu oldu kırnak.

Boşaldı birdän tavan,
Azaldı kütüdä hayvan.

Ne kuzu var, ne koyun,
Aulda oyna oyun.

Ne domuz var, ne inek,
Oturêr insan dernek.

Kaldı salt birkaç piliç,
Onnar da бүtiyämeer hiç.

Gözäl yaşamak geldi:
Sineklär da kaybeldi.

Pak eri da hep süptür,
Birerdä yok bir gübür.

Yaşamamız oldu raat:
Çok türlü çıktı zanaat.

Ani işleycän gündä,
Taa ii satmaa gölgedä.

Kim deer - yaşamak acı?
Babular da satıcı.

Komşunun ölmüş inää,
İirenmiş onu imää:

Bir başka satıcıya
Vermiş onu yaanıya.

Bir genç hem arif çocuk
Yapacêk ondan sucuk.

Ne läázım olmaa bilgiç,
Açan var bölä serviç.

SARFOŞ ADAM

Sarfoş adam geldi evä,
 O bütün şişmiş, nicä devä.
 İsteer o karıdan imää,
 İstämeer, soyunup yatmaa,
 Ama aarêêr - dedik yapmaa.
 İsteer imää taazä kolaç,
 O bir uşak - görer birkaç,
 Aarêêr onu, aarêêr bunu...
 Düşüp, soydu burnusunu,
 Üstü - başı oldu batacak, -
 Koçınada domuz taa pak!
 Tutup sincirindän köpää,
 Onu çekti, gitsin ötää,
 Da kendisi girdi yataa,
 Köpään içerindä yatmaa.
 O tezicik pek uyudu,
 Komşu geldinän sa - duydu!
 Da çeketti o hurlanmaa,
 Sansın, isteer paralamaa.
 İçmää läüzüm mü bukadar,
 Köpää olunca kafadar?!

KUMALAR ÇOKTAN EVLİ

Kumalar çoktan evli,
 Bendä yavklu diil belli,
 Ama nicä bän isteerim,
 Sade kinoda görerim.
 İçmesin şarap, tütün,
 Olmasın bendän üstün,
 Su taşısın, yıkasın,
 Bana büyük hatır yapsın.
 Maalä - maalä gezmesin,
 Başka karı sevmesin.
 Olsun gözäl, akıllı,
 Hem olmasın sakallı.
 Bana çiçek baaşlasın,
 Sevdä lafı haşlasın,
 Kino çok siiretmesin,
 Beni pek delertmesin.
 Kazancı versin bana,
 Pek aaz dursun yalana.
 Benim için suuk bir dam,
 Bana yok ölä adam.
 Bekleyä - bekleyä, kurudum,
 Ama var taa umudum.
 Taa sora da hep biri,
 Pek beenärseydi beni,
 Ona ilkin söyleyecäm,
 Dayansın ütüredicäm.
 Beki da kısmetimä
 Düşmäm bir yan cendemä.

KISKANÇ

Adam-karı açan kıskanç,
Onda sän durma, ama kaç!
Bir kabaatsız o hep kollêêr,
Doksan dokuz yalan bulêr.

Gecä onu tutmaz uyku,
Ûrää durêr hep bir kuşku.
Gölgä, kazık, direk - ona
Bir kavgaya olêr maana.

Süser, gidärsan ileri,
Teper, kalarsan hep geeri.
Lafet, lafetmä - yok ilik,
Kafa onda heptän delik.

Görülmedik işi görer,
Kendisini da öldürer.
Seni sever - sanêrsın, hep,
Ama o diil insan - köpek.

BÄN GİTTİM KAZMAA PAPŞOY

Bän gittim kazmaa papşoy,
Ne ölä uzun bu boy?
Önümdä sıra var çok,
Paksa, yardımcım hiç yok.
Gün yakêr, yakêr toprak,
Of, başa taa pek uzak!
Yok lüzgär, oynêêr temrä,
Önümdä, nicä derä.
Ölä susadım bän pek,
Ani imedim ekmek.
Toprak seveer tertibi,
Otlar sa, benim gibi.
Ona etmedäân izmet,
Pek aaz olur bereket.
Sıktım kendimi, ama
Çıktım boyun başına.

* * *

Kedi, kuzu hem olak
Hep oynêêrlar yumancak.
Kedi küçük - o yumêêr,
Kuzu, olak - saklanêêr.

Kuzu saklandı dama,
Olak kaçtı ardına.
Kedi yumdu, hep yumdu,
Yuma - yuma, uyudu.

BACA ERKENNÄ TÜTER

Baca erkennä tüter,
Horoz uyanmış – öter.
Sıcak ekmään kokusu,
Bütün sokaan dolusu.

Biri manca kaurêr,
Biri papşoy saurêr.
Kuzucuk duumuş, baarêr,
Näända mamusu – aarêêr.

Pek isteer saalmaa inek,
Erkennä baarêr o pek.
Köpek salêr bir kimä?
Beni o isteer imää.

Kedi soba üstündä
Görer sıçan düşündä.
Bölä kütüdä uyanmak:
Hiç birisi diil haylak.

KEÇİ

Kıra çıkêr koyunnar,
Otlamaa ister onnar.
Keçi gider ileri,
Ama görmeer o eri.
Bakmêêr o koyunnara,
Tırmanêr fidannara.
Çoban sopayı sallêêr,
Erä insin yalvarêr.
Kaldırıp o kuyruunu,
Keçi çekti soluunu:
– Açan yok annamanız,
Brakınız beni yalnız.
Da bakalım, kaç kerä
Düşecäm aaçtan erä?
Çobanın inadına
Tırmandı o fidana.

GİTTİM BÄN PANAYIRA

Gittim bän bir gün panayıra,
 Gezdim onu ara - ara,
 Birkaç gümüş, ani bendä,
 Sıkı tutêrım cöbümdä.
 Bakêrım bän paalarını,
 Hiç almayacam angıların,
 Satıcılar umutlanêr:
 Bu insancık, neyi aarêêr?
 Aarêêrım bän - bileerim ne,
 Yaklaşacam sora gene.
 Biri dartêr ordan, burdan,
 Ölçü alêrlar boyumdan.
 Te başkabak kaldım artık,
 Ani dartêrlar sıralık.
 Bän yorulдум gezä - gezä,
 Orada herbir iş gözäl,
 Sade cöbüm incä benim -
 Bir iş alamêêrım eni.
 Ölä var onnarda bir paa,
 Ani hasta olêr, kim saa.
 Bän deerim satıcılara:
 -Bana lääzım peşkir kara.
 Sade biri gülümsedi
 Da «Yok bu iş bendä», - dedi.
 Giderim bän hep ileri,
 Görerim bir kaftan deri,
 Aldım, giidim onu, ama

Dedim «O bol gelir bana.
 Bana lääzım süptürgä pek
 Hem bir filcan da çekerdek».
 «Süptürgä mi? Te, al bendän,
 Ya bak, o ne gözäl teldän».
 «Tellär gözäl, ama incä,
 Onu dikmişin sän gecä».
 Taa kalınca ötää beeri
 Aldım süptürgä bir eni,
 Aldım da panayırdan çıktım,
 Boşa gezmää onu bıktım.

KİM BÄN?

Bän ne koyun, ne canavar,
E, kim, e, kim ozman bän var?

Açan giderim bän işä,
Benzeerim orada eşää.

İştän gelerim te evä,
Taşıyêrim su, nicä devä.

Hem aulda da dübüdüz
Duyêrim kendimi ökü.

Yaşamayı yaşêêrim bir,
Ama yolda bän var – beygir.

Yatêrim uyumaa up - uz,
Hırlêêrim, kâr nicä domuz.

Köpek baalı, ama raatta,
Bän sa yorgunnuktan hasta.

LÜZGÄR ESEER POYRAZDAN

Lüzgär eseer poyrazdan,
Bän gelerim popazdan,
Kayınnayı andırdım,
Kolivasını kaldırdım.
Aklıma gelir benim,
Nasıl yoktu hiç kefim.
Kayınnam geldi iştän,
Manca diildi ateştä:
Bir hafta gezdi hep şiş,
Ani yapmamışım iş.
Hem sevmäzdi hiç, açan
Yanımda sarkêr kocam.
O sanardı: bän onun
Baalayacam boynusunu.
Biz sa gençtik o zaman,
Gülüp, söylemää taman.
Bilmeerim, ölä nedän
Azetmäzdi o bendän.

DÜÜNDÄ

Evlendi pazar günü kirpi,
 Saadıcı oldu onun pipi,
 Sofraya taman oturdular,
 Dütünä geldi topal canavar.
 Karşıya geçti bakınarak,
 Zor gelärdi o kırık ayak.
 Birär filcan içki içtilär,
 Sora da imää çekettilər.
 Bir paalı duva verdi devä:
 - Zor bilmesin gelin hem güvä.
 Ne da yoktu sade sofrada:
 Laana, bulgur, çorba, labada.
 Domuza läüzımdı hep ekmek,
 Acıkıştı, allele, o pek.
 Keçi, iyip, çeketti gülmää -
 Kendini o becerer ütünmää.
 İnekseydi, nicä oturdu,
 Erindän dürtülmedik durdu.
 Kedi idi sade bir kaymak,
 Hiç bilmäzdi, ne o doyunmak.
 Sıçan sakınardı kedadän,
 Neçin da o salt çıktı evdän?
 Köşeyä te nicä sıkındı,
 Kediyi gördütünän - tılandı.
 İzmetçiydi orada eşek,
 Hep aarardı, neredä sinek.
 Ne da kâr läüzım olmuş ona:

Yaklaşmasın ta ii çauna.
 Bir tarafa çekinmiş ayı,
 Sölener hep korumaa daayı.
 Yannaşmış tilki da horoza -
 Gitsinmişlär bilä popaza.
 Aldatmaa bakêr şu hastalık,
 Gözleri boşa mı yalabık?
 Canavarın yanında koyun -
 Birinnän da yok işi onun,
 Hem iyer biyaz çukunduru,
 Hem düşüner geçmää çukuru.
 - Ha, mari çekirga, kalk çalmaa,
 Kalanı da kalksın oynamaa!
 Kara malak, kurt hem karımca,
 Oynadılar oyun kadınca.
 Kalktı artık oynamaa inek,
 Nereyi basêr - olêr hendek.
 Ama keçi bozdu oyunu
 Da kabaatlı braktı çoyunu.
 Dütün bitti. Teklif etti pipi,
 Geçirsin onu evä hepsi.
 Kediylän köpek evä gitti,
 Onnara dütün şansora bitti.

TE GELDİ MARDIN BİRİ

Te geldi mardın biri:
 Karı silker bir deri.
 Geldi mardın ikisi:
 Güisi yıkêêr kendisi.
 Geldi mardın üçü da,
 Karı buldu gücü da:
 Hiç yok vakıt okumaa-
 Çok pala var dokumaa.
 Geldiykân mardın dördü
 Bir çift çorap o ördü.
 A mardın sa beşindä
 Acı oldu dişindä.
 Öbür günü altısı -
 Pek acıdı katısı.
 Geldi mardın edisi -
 Odun yardı kendisi.
 Pek bekleer sekizini:
 Denemää isteer beni.
 Geçti yıl sekizindä
 Söleyim, ne oldu bizdä.
 Karı güntünä seviner,
 Aynaya karşı düztüner,
 Giindi eni fistannı,
 Pembeletti yanaanı,
 İnceltti kaşlarını,
 Küçülttü yaşlarını,
 Bana şen gülümsedi:
 Onnan beni ensedi!

Karıya oldu hatır -
 Bana iş patır - patır!
 Ona çiçek baaşladım,
 Sora borcu haşladım,
 Pınardan su getirdim,
 Eşää pindim - devirdim.
 Sofra koydum, kaldırdım -
 Evdä kaldım, yanıldım.
 Saat gidärkân ediyä
 Üfkâm çıktı kediya,
 Dedim, ne bendän kaçër
 Baksan e, - yuurdu açër!
 Bir taş elimä aldım,
 Onun ardına saldı.
 Kedi kaçtı - kurtuldu,
 Ördään ayaa buruldu...
 Ördeciim ölä baktı,
 Ani canımı yaktı.
 Aldım kestim, pakladım
 Da keditän sakladım.
 O gün geçti pek oya -
 Üstüm oldu salt boya.
 Karıda iş bin elli,
 Te onuştan diil belli.
 Savaşım hatır yapmaa,
 Olmadı vakıt yatmaa.
 Gelsä, - dedim, - dokuzu,
 Uyuyacam, nicä kuzu.
 Çok işlär kaldı yarım -
 Sabaa yapacêk karım!...

İNEK HEM SİNEK

Düşünmää vardı inek:
 Ne ölä küçük sinek?
 İncecik kanatları,
 Görünmüz ayakları,
 Buynuzları tombarlak –
 O bana kayet irak.
 Bän onun kadar var bin,
 Diil bin, ama üzlän bin.
 Diklenir mi o bana,
 Açan yaşêêr zoruna?
 Neyä da o hep brinnêêr?
 Sesindän kafam sinnêêr.
 Sinek sa hiç bir gamsız
 Kondu inää kahırsız.
 Kulaana kondu onun
 Da dedi : «Bendän korun.
 Bakma, ani bän küçük,
 Çekecän sän bürüncük.
 Üünmä kendini, inek,
 Zeetleyecäm seni bän pek!»
 Sallêêr kuyruunu inek,
 Uçmêêr hiç ondan sinek.
 Tepiner, dütüner, atléêr,
 Üfkedän sinää - patléêr...
 Ama ne yapsın, bilmüz,
 Bu bütüklütünä sevinmüz.
 Diz çöküp yuvarlanêr,

Sinek kaavi – o annêêr.
 Yalvarêr ona o te:
 - Zeetledin beni eteer!
 Geçmäm önüntü senin,
 Ol en ii dostum benim.
 Yaradı laflar sinää,
 Braadı o raada inää.
 Bu gündän ötää dooru
 İnek bilmedi zoru.
 Çok sefer çaardı sinää
 Sofraya gelsin imää.
 En saygılı musaafir,
 İnektä oldu o bir.
 Konuklêêr inek sinää:
 Şüktür, var onda imää,
 Sütölän kaymak öntündä,
 Yaşamak, nicä düündä.
 Var mı dünnedä sinek,
 Hodul durmasın inek!

BABU

Açıan soba sıcacık,
 Babu durêr yalpacık.
 Titiretmeer kendini,
 İnkerlämeer idiini.
 Acan atêr bir filcan,
 Ne onnan sän yapacan?
 Deyarsä - bu iş biyaz, läázım,
 Açılmasın hiç aazın.
 Her deyarsêydın - kara,
 Onun üreendä - yara.
 Alatlama çekişmää
 Laftan onu etişmää.
 Makar ayaklar kıvrık,
 Dilindä yok bir kırık.
 Makar dili peltekleer,
 Bir - iki da taa ekleer.
 Açıan sa kitli maaza,
 Da şarap gelir azar,
 Ozaman da zotka şiş,
 Hiç yapmaa istämeer iş.
 Deyarsan: - babu, sän kartça,
 Olmasana inatça!
 Gösterecek dilini,
 Tutarak o belini.
 Ya istä ondan gümüş,
 Kaldırêr bir büyük gülüş,
 Her durarsan pek yakın,
 Alınır birdän aqlın.
 Köpek kalkêr sesinä -
 Osoy babu tersinä!

EVLENMÄK

Evleneer sivri sinek sinää,
 Çekirga atléêr sevinmektän,
 Te gelir karımcılar düünä,
 Sofralar innerlar imektän.
 Gelindä biyaz fistan yanêr,
 Kaş altından bakêr güveyä,
 Bütünkü günä güvä seviner:
 Te yaşamak dünnedä neyâ!
 Balaban, gözäl, incä çocuk,
 Gelinin dolayında döner,
 Kuvan çiiineer bir parça sucuk,
 Bir böcecää kendini ütiner.
 Aşçıyklar taşıyer ekmek,
 Kelebeklär geldilär sondan,
 Hepsi şen, hem sevinerlar pek,
 Tatlı su, şarap, rakı - boldan.
 Brımbıl çalêr bir kalın sestä,
 Güvä çekti ortaya gelini,
 Verdi ona çiçek bir testä,
 Kapladı elinnän belini.
 Düünün taman koyu erindä,
 Baaşışlar yıvın - yıvın oldu,
 Yımuşadı malak serindä,
 Çiçeklerä uyumaa kondu.
 Bir evä toplanmadı para,
 Ama kısmet diil sade ondan,
 Annaşmaklan bitti bu sıra,
 Sevgiyä duva oldu boldan.

MALİ OLDUM

Bütün kalacam bän evdä,
Yapmaa ekmek hem kolaç,
Mali oldum bu erdä,
Lääzım koymaa aldamaç!

Te, aldım bän torbamı,
Da giderim dostlara,
Açan baktım, adamım
İştän geler kap-kara!

Koy su - deerim, da yıkan,
Taa sora da i ekmek,
Alatlêêrim pek, inan,
Bekleer sokakta dernek!

İçtik biz aldamacı,
Çocucaa ettik duva,
Ama çıkmaa yamacı
Hep sanêrim bir duvar.

Sora taa birär çektik,
Duva ettik olsun kız,
Açan evä etiştik,
Göktä vardı bir yıldız.

YAŞAMAK BECERMEKTÄ

Yaşamak becermektä,
Diil sade bir ekmektä.
Var mı evdä uygunnuk-
Yok sırtında yorgunnuk.
Var mı sevgi içerdä,
Umutlar da ilerdä!
Gök açık maavı, hem pak,
Er da güneştän yalpak.
Soluk meydanda pek bol,
Çok tarafta açık yol.
Näända yok kavga, çekiş,
Sesläyin bir söyleyiş.
Diil söyleyiş, annatmak,
Annasın, kim diil ahmak.
Sofra altında kedi
Bir çanak kemik idi,
Ama, açan pek dindi,
Soba üstünä pindi.
Döşettik ona kürkü,
Başladı çalmaa türkü.
Uyukladı o açan,
Deliktän çıktı sıçan.
Pek yavaş, enikunu
Çanaktan daattı unu,
Kemirdi ekmää kuru,
Bakıp kediyä dooru.
Kedisäydı uzandı,
Düşündä o yalandı.

Sıcan geçti yanından
 Bütük korkuyulan canında.
 Cancaazı düüler "tuk- tuk",
 Näända acaba makuk?
 Sergen üstünä pindi,
 Oradan erä indi.
 O neyasä sevindi,
 Sevinmektän tepindi.
 Ama kedi dedi: „Marr”,
 Ona bu kürk geldi dar.
 Ama, bak – o ne şiret!
 Çıkarıp kamburunu,
 O hep kolladı onu.

Kedi: – Kaçmayacan sän te bendän,
 Çıkacam şiret sendän,
 Sän bendän küçüksün pek,
 Çalacam sana köstek!
 Kısmetin senin var çok,
 Ani bu sıra bän tok.
 Kedi sıcanı tuttu
 Da onu pek yorulttu.
 Prost etti onu kedi, –
 Git sän deliinä ! – dedi.
 Eer çalarsan bu gecä,
 Bil, seni bän iyecäm.
 Sıcan deliinä girdi,
 Mamusu onu sevdi.
 – Korun, çocucaam, – dedi,
 – İmesin seni kedi!
 Gör, näbêr komşu patkan
 Da onun gibi saklan.

Çıkma yanında onun,
 Korun, çocucaam, korun.
 Karannık oldu açan,
 Genä acıktı sıcan.
 Taa çıkamêêr deliindän –
 Kedi tut onu birdän.

Kedi: – Söledim sana artık,
 Ama sän sıcan – çarpık,
 Ne ölä sän başı – boş
 Yanımda gezersin hoş?!
 Çıkardırsan üfkemi,
 Bütün yudacam seni.
 Soluunu derin çekip,
 Baardi sıçancık garip:
 – Mamucuum, beni kurtar,
 Yapmaycam başka zarar!
 Çıktı mamusu da te,
 Kediya baardı: "Eter!
 Ne korkudêrsın uşaa,
 Komuşuyuz biz boşa!"
 Sıcan hızlıca döndü,
 Köpää kendini üündü
 Hem ona bölä dedi:
 – En ii dost bendä kedi,
 Bir sofra koyêrım te,
 Kösülü durduk eter.
 Köpek: – Bän kediyılän birerdä
 Yaşamayacam bu erdä.
 – O çaardı seni kendi, –
 Sıçancık köpää dedi.
 Köpek, düşünüp, durdu,

Dudaanı fasıl burdu.
 Köpek: – Bän sana çoktan küstüm,
 Çikmasın bendän üstün.
 Titirämeerim ondan,
 Kaçsın benim yolumdan!
 Siçan: – Üfkelenmä, yavaşı,
 Koyma sän bana karşı,
 Tutma kedyä hep kin,
 Yıl yaşamayacan sän bin.
 Köpek düşünmää vardı,
 Siçana bakıp, baardı:
 – Şeytan patlasın! - dedi,-
 Diişildiisä eer kedi!
 Siçan deer:
 – Anna beni,
 Kedi pek sever seni,
 İnatlanma okadar –
 Ol bizimnän kafadar!
 Günäa sofra beklesin,
 Gel, da kedi sevinsin!
 Te donadıldı sofra,
 Köpek attı çok para.
 Kimsa kapuya urdu,
 Siçan derin soludu.
 Köpek kapuyu açtı,
 Kedi köşeyä kaçtı.
 Musaafir gelmiş tauk,
 Tütüleri – biyaz kauk.
 Tauk: – Salveriniz içeri,
 Aaçım bän dündän beeri,
 Bütün sokak dolusu –

Mancaların kokusu!
 – Ha geç sofraya, otur,
 Ateştä kaynêêr bulgur.
 – Çiv, çiv – baardı piliççik, –
 Bän isteerim pirinççik!
 Tauk: – Şansora sizinnän bän
 Bireri çikmam evdän!
 Bän öbürlerdän kaçtım,
 Sän ardıma takıştın!
 Sert baktı ona tauk:
 Git evä! – dedi, – Çabuk!
 – Oynamaycam seninnän hiç, –
 Pek aarlı dedi piliç.
 Sofraya geçti tauk,
 Ekini idi çabuk.
 Dostlara baktı yalpak
 Da dedi salt: “kıt-kıdak”.
 Diil sıcak sizdä sandım,
 Ama helä yısındım!
 – İ, doyun sän, taucak,
 Olma ölä utancak.
 – Saa olun, idim, idim,
 Zerä pek sizi sevdim.
 Bir da kapu açıldı,
 Köpek üfkeli saldı,
 Baksalar – gelir horoz,
 Tütüleri küldän da boz.
 Horoz: – Yok mu burada karı?
 Gelsin pişirsin darı,
 Uşakları doyursun
 Hem bir küp ta borç kursun!

Şışirdip burnusunu,
 Tauk dedi: – Bak onu!
 Bän bıktım durmaa baalı,
 Bana yaşamak paalı.
 Dur biraz evdä yalnız,
 Ne, kolay mı karısız?
 Horoz dedi üfkeli:
 „Karı bulacam – elli!”
 Kanatlarını yaydı,
 Da evä hızlı gitti.
 “Näända kürk?” – baktı kedi,
 Bir türkü pek istedi.
 Tauk şen türkü çalêr,
 Köpek kuyruunu sallêr.
 Sıçanı çaardı kedi:
 “Hadi oynayacez!” – dedi.
 Aldı sıçanı kucaa,
 Sansın diri oyuncaa,
 Da ölä onu sevdi,
 Sıçan kucaanda sendi.
 Terledi tauk heptän,
 O çalaardı ürektän.
 Sofrada sade köpek
 Çiineer bir parça ekmek.
 Aydınnanêr te artık,
 Sofrada bitti katık,
 Kedi dindi, uyuklêr,
 Tauk hep kıtkıdaklêr,
 Bişeydän yok şüpesi,
 Nicä çan öter sesi.
 Köpek salladı çanı,

Uyandırmaa sıçanı.
 Te bölä konuş oldu,
 Yaşlan gözlerim doldu.
 İnanmarsan, gel da bak-
 Diil prost iş bu – baarışmak.

AYNA

Aynanın geçerim yanından,
 Hiç bakmêêrım bän ondanyaanı,
 Ne diişmiş artık o yıl - yıldan,
 Buruşturmış heptän yanaamı.
 Allaa biler salt, ne oldu ona,
 Saçlar karaydı, şindi sa – biyaz.
 Sokakta sorêrım çoyuna,
 Ne vereyim bu inada doymaz?
 Kim biler onun tabeetini,
 Hem yaklaşmaa angı taraftan,
 Ama başka aldatmasın beni,
 Da hep ölä durayım karşısında.
 Ne ölä oynarsa benimnän o,
 Annamêêrım onun şiretliini,
 Darsısın yalnızlıktan ko o,
 Açan bekleer başka birisini.

SAAT EDİ

Saat edi, anam kalktı,
 Bana yalpacık baktı,
 Kendimi yaptım uyuyar,
 Uzanıp, nicä boyar.
 – Kalk, çocuum, imää ekmek,
 Olma haylaz, ol çemrek! –
 Yalvardı bana anam.
 – Mamu, acıyer kafam!
 Gözlerimi hep yumdum,
 Yuma - yuma, yorulдум.
 Döndüm öbür yanıma,
 İslää gelsin canıma.
 Ama te, bızır-bızır,
 Dalamaa sinek hazır.
 – Hey, sinek, sän kaç bendän,
 Bän azetmeerim sendän!
 O sa konêr burnuma,
 Brakmêêr beni uyumaa.
 Urdum ona bir şamar,
 Kendimä oldu zarar.

HOROZ

Göktä binnän var yıldız
 Gecä vakıdı yanêr,
 Hem bir ay yalnız, yalnız
 Yukardan aşaa bakêr.

Bütün dünnä dinnener
 Horozda uyku salt yok,
 Dört oldu, kalkıp giiner,
 Keskin öter o pek çok.

Kukuriga kırmızı
 Frezası da taraklı,
 Tütüleri, nicä yazı
 Biçmektä onun akı.

O dedi: "Kukareku,
 Gün duunca kalkınız!
 Ne derin sizdä uyku,
 İş herersi – bakınız".

Te işä gitti horoz
 Onun kosa elindä,
 Üstü – başı oldu toz
 Goroh biçeer serindä.

Pardılarda tauklar
 Dizili birär - birär,

Onnar kuşku uyuklar
Aydınnansın beklerlär.

Şen türkü çalêr horoz
Aralar kayırım - kayırım,
Önü temrâ oynêêr boz,
Sıralar yarım - yarım.

Kosayı çekä - çekä
Avşam üstü yoruldu,
Gözünü atıp gökâ,
Ayakları buruldu.

Guşası dolu tenä
Kär aar geler canına,
Hızlı geldi evinä
Uşakların yanına.

Doyamazdı su içmää
Soluunu çekti derin,
Kosaylan goroh biçmää
Kim dedi, ani ilin ?

Sevda için

CANIM DÜÜLER SEVINMEKTÄN

Canım düüler sevinmektän,
Sansın, başça benim içim,
Açan bir can becermektän
İzmet eder bizim için.

Türkü mü becerer kurmaa,
Oyunları mı pek gözäl,
Kayılım dızça bän durmaa,
Kim gözelli baaşlêr bizä

Kimin da pek yanmış içi,
Ani kahr yıkêr erä,
Kopêr ölesinä içim,
Onunnan bän, sansın bilä.

GENİŞ YOLDAN GİDERİM

Geniş yoldan giderim,
Karşı gelersin sän,
Açan seni görerim,
Sansın, dönerim bän.

Düşer ürääm, annêırım,
Kayêr toprak bendän,
Açan sana bakêrım,
Canım ürker heptän.

Nedän ölä olêrım,
Annamêırım kendim,
Ama, sansın korkêrım ,
Ani seni sevdim.

* * *

Açan durêrsın yanımda,
Açan üzün senin güler,
Ürääm dolêr benim sevdaya,
Canım sevinmektän düüler.

Kuşlar türkü çalêr bana,
Aaçlar iilder dallarını,
Baaşlêırım kendimi sana
Kısa o yaz avşamnarı.

Dürük hava da, sansına
Yımışadıp, beni bütüleer.
Bütün dünnä baaşış bana,
Açan üzün senin güler.

YOL BOYUNDA GENGİRLÄR

Yol boyunda gengerlär
Yaz vakıdı açmışlar,
Canımdan o sevgilär
Hererlerä kaçmışlar.

Nezaman yıllar geçmiş,
Uçmuş, gitmiş nereyi?
Sansın, er suyu içmiş,
Hiç görmemiş dereyi.

Sän aldın yolu başka,
Bän başka yolu aldım,
Sade ne oldu, şaka -
Taa bütünäden hep sandım.

Otları çalkêêr lüzgär
Hem türlü çiçekleri,
Güleräk, geçer gençlär,
Ne gözäl kismetleri!

Silkiner aaçtan yaprak,
Katılêr toprağa kara,
Gün şilêêr yalpak-yalpak,
Ölmää onnara sıra.

DUDAKLARNI SUVAZLÊÊR

Dudaklarını suvazlêêr
İlkyazın lüzgerleri,
Ürääm incecik sızlêêr,
Şu göreyim gözlerini.

Gün yısıttıkça eri,
Er başladı solumaa.
Nicä sän gittin geeri,
Hep doluyum aalamaa.

Kirez aacı çiçektä
Pak, nicä kauk durêr.
Oturêrım dernektä,
Sän geçersin - gün duuêr!

Açan baktım havaya,
Hava durêr pek dütük,
Doydum boşa kavgaya,
Üreciim ondan çütük.

Kırda çiçek bin elli,
Açmış türlü boyada,
Bendä sän bir sevgili,
Sade gelmän oyaca.

Açan kornalar açık,
Pek benzeerlar çancaaza,
Sevda için kim yanık,
Zavalı o cancaaza.

Varsa haylak vakıdın,
Patlat papşoy çüvendä,
Sora geçirsin aklın,
Kim var senin üreendä.

ÜRECIİM TİTİREER

Üreciim titireer, nicä bir yapracık,
Sän açan gülümseersin bana yalpacık,
Güneşçik ta çıkêr buludun altından,
Bän açan geçirerim seni aklımdan.

En paalı lafları bän baaşlêêrim sana,
Sade bakma o suuk bakışınnan bana.
Nasıl biz ikimiz bir köprü düzelim,
Ani o köprüdä sevdalık sürelim.

Baş iilderim bän bir küçük filizä,
Eer girärsän benim için sän denizä,
Hem ürääm kırılêr bakmadaan üzümä,
Hem iilmärsän benim bir vakıt gözümä.

Ne vereyim bän sana, ne vereyim bir nışan,
Eer olmarsak bilä - baari kimkerä an.
İçimdä çok peetlär diziler sıradan,
Sade geç sän sıkça hep bizim aradan.

NE OLDU - ANNAMADIM

Ne oldu - annamadım,
Şaka mı yaptın?
Lafını saklamadın,
Canımı yaktın!

Maavı kuşu tutmadın
Gökün altında,
Bän seni unutmadım,
Durdun aklımda.

Dünnä tatlı dönmedi
İki tarafa.
Neyimi sän beenmedin,
Durmadin lafa?

NEDÄN BULUT MAAVİ

Nedän bulut maavi-maavi?
Nedän sevda ölä kaavi?
Nedän toprak temrä oynêêr –
Ûrääm gecä-gündüz çalêr?

Bana sän vermä zenginnik,
Bakışında senin binnik!
Al buradan beni uzaa,
Beni sän brakma yalnızlaa!

Derä akêr enikunu,
Kaybetmä sän bu yolunu,
Altın onu döşedecäm,
Angı yolu işledecän.

Kuşlar çalêr yalpak-yalpak,
Aaçlar, döküm-döküm yaprak.
Doyamêêrım hiç solumaa,
İsteerim seninnän hep olmaa.

KAYBELERİM SENSİZ

Bän senin ardına hep gezerim,
Oradan-buradan gözlederim,
Görmedään bir güncäüz – kaybelerim,
Pek beenerim seni, pek beenerim!

Sade bir solumannan yaşêêrım,
Kıyışksız sana yaklaşêrım.
Gidecän sän bendän, bän bilerim,
Kaybelerim sensiz, kaybelerim!

Deredä bütük suyu karşıläêrım,
Balıkların üzmää yaraşêrım,
Bütün kuvet kendimä bän alêrım,
Sade gitmä bendän, yalvarêrım!

Hem seninnän açan buluşêrım,
Kuş olup, buluda taa uçêrım.
Çiçekli başçaya te girerim,
Kaybelerim, canım, kaybelerim!

Gecenin yarısı uyanêrım,
Yastuma, kâr sana, sarmaşêrım.
Kendimdän pek seni bän beenerim,
Kaybelerim sensiz, kaybelerim!

Okadar pek seni bän severim,
Gelenä-gecenä benzederim.
Kahıra kendimi düşürderim,
Boşuna mı seni düşünêrım?

BÜÜK KISMET CANIMDA

Bütük kısmet canımda:
Sän benim yanımda!
Çok seni özledim,
Sän geldin, sän geldin!

Ya otur,
Bän bir kana şarap çıkarayım.
Ya otur,
Da sana yakından bän bakayım,

Dur, yakayım iki mum,
Beki, sän yoruldun?
Yalnızlaa pek doydun,
Kismetli bütün oldun!

Şafk etsin bu mumnar
Her avşam, her gecä,
Yaşayalım taa ölüncä
Biz hep bölecä!

Ne sıcak soluman,
Ne ilin oflaman,
Ya dayan omuzuma
Hem sarmaş boynuma!

Kaybet sän kendini,
Öp doyunca beni!
Bu avşam, bu gecä
Olcam bän senin!

Gözlerin lafeder,
Üreciim kableder!
Çekeder enidän
Yaşamak derindän!

ÖBÜR YAMAÇTA

Öbür yamaçta
Yanêr şaucak,
Benim o şaftan
Üreemä sıcak.

Çalêr kemençä
Canımda benim,
Çeker her gecä
Şaucaan senin.

Siirederim bän
Hep o şafkçaazı,
Koparıp çiçek,
Buldum yolcaazı.

Horozlar öttü
Gecä vakıdı,
Sän beni öptün,
Bakmadaan saadı.

O yamaca bän
Köprü çekecam,
Angısından sän
Bana geçecän.

SÄN GELDİN

Bizim ev gülüşän pek sıcak, aydınnık,
Biri diil hiç kefli, hepsicii pak, ayık.
Sän geldin, şükür, ani geldin,
Diil boşa bän seni bekledim!

Bu evdä diilsin sän musaafir, yabancı,
Geçirdim bän sensiz çok yıllar - pek acı...
Sän geldin, şükür, ani geldin,
Diil boşa bän seni bekledim!

Tutmêêrım aklımda: biz nedän ayırıldık,
O geçmiş yıllara olmadı mı yazık?
Sän geldin, şükür, ani geldin,
Diil boşa bän seni bekledim!

Genä biz ikimiz kardaşlarlan bilä,
Ne gördün bu yıllar, sän otur da sölä.
Sän geldin, şükür, ani geldin,
Diil boşa bän seni bekledim!

Şükür, ani geldin, bän sensiz duramam:
Bu evdä sevinmäk, bizä yok bütün duşman.
Sän geldin, şükür, ani geldin,
Diil boşa bän seni bekledim!

VAKIDIN BİRİNDÄ

Vakıdın birindä
Uzadı küstümüz,
Küstüştük derindän,
Bozuldu dirliimiz.

Bän sana yalvardım
Prostedäsin beni,
Sän döndün ardını
Da yaptın dediini.

Uşacıklan sana
Kucaamda bän gittim,
Ama sän saklandın,
Ananı sesledin.

Gecenin vakıdı
Aalemdä bän kaldım,
Ozaman ne ölä
Sän bendän saklandın?

Ne ölä gelmedin
Ozaman ardıma?
O yıllar zor geldi
Pek benim canıma.

Pek hodul sän tuttun
Kendini ozaman,
Pek hızlı unuttun,
Çıkardın çok yalan.

Ölmedim bän sensiz,
 Ölmedim, yaşadım,
 Ama pek kuvetsiz
 O uşaa bän baktım.

Kaç yıllar te oldu
 Kaldılar geeridä,
 Bän seni unuttum,
 Ani sän dünnedä.

Ne isteerim senin
 Sesini işitmää,
 Ne isteerim seninnän
 Birerdä bän gitmää.

SÄN VAR

Sansın bän kapladım buludu bütünnä,
 Sade ani sän var, aydınnık bu dünnä,
 Ama eer bulunursan kayet uzakta,
 Gemidä üzecäm, uçacam uçakta.
 Yaamurcuk yayacam pençerä boyuna,
 Kelebek olacam, konacam yanaana,
 Yapraktan, çiçektän bir feneş yapacam,
 Üreendä ateşçik bän senin yakacam.
 Nicä kaar eriyerim senin elindä,
 Hem nicä yapracık titireerim çiidä,
 Sade biz olalım ikimiz birerdä –
 Taa gözäl yaşamak olacek bu erdä.
 Ol benimnän sän, ol, yapacam sana yol!
 Bütük sevda içindä yaşaman geçsin bol.
 Kısmettän yok nasıl kaçalım yamaca,
 Yok neçin biyaz işi yapalım alaca.
 Yukarı pinecäm basamak-basamak,
 Buluttan yıldızı tutacam yanarak.
 Çalgıcı, bana çal, canımı titiret,
 Bu sevda duygudan var kayet bütük kismet!

KAAR YAAYÊR

Hava suuk pek hem ayaz,
Herersi da bim-biyaz.
Kaar yaayêr.

İçimdä sa benim - yaz,
Tomrukta güllär biyaz
Uyanêr!

Senin elin belimdä,
Kaar eriyer elimdä
Kısmettän!

Canım düüler icimdä,
Sansın yapracık çüidä
Sevmektän!

Te tölä, hiç bir nesiz,
Bän duramêêrım sensiz,
Sevgilim!

Kaar yaayêr, yaayêr sessiz,
Eriyâmeer o bizsiz,
Of, yârim!

BEKLEDİM

Bekledim seni bän çok, bekledim,
Gelecän mı, gelmeycän mi - neetledim.
Yaamur yaadı, kaar yaadı - bekledim,
Azbuçuk buluşmayı istedim.

Bekledim seni bän çok - gelmedin,
Ani sevda - göz yaşı - bilmedin!
Eşerärkän yapraklar - bekledim,
Yaz ortasında seni bekledim!

Silkinärkan yapraklar - bekledim.
Nesoy da seni çaarum - bilmedim.
Sana bän, sıra geldi, yaklaştım,
Maanacık işä, bendän sän kaçtın!

Ama bilmedin sän hiç, bilmedin,
Kaç kerä sän düşümä hep geldin!
Hem da bilmedin, ani bän sensiz
Yaşamamda - ayaksız hem elsiz!

Suuk bakışın üşüder gütüdemi,
Ne ölä sän beenmedin hiç beni?
Yandı ürääm, eridi, nicä mum,
Su gidirsä, kalacak derin kum.

Su gitsin, da kum kalsın hep ölä,
Neçin sensiz duramam bän, sölä?
Yok kuvet sormaa seni çoyuna,
Gözlerim bakêr senin yoluna.

GÖZÄL AÇÊR KARANFİLLÄR

Gözäl açêr karanfillär,
Onnar gözäl açêr,
Ama gözlerimdä yaşlar
Sıra-sıra akêr.

Angı suyu, sölä, geçeyim,
Angı yamaçları?
Ani sana bän etişeyim,
Biyazinca saçlarım?

Kuşlar çälêr fidannarda,
Fikirini çeler,
Benim olêr ne canımda,
Sansın onnar biler.

Göktän güntü indirecäm,
Koparacam yıldız,
Seni bän sevindirecäm,
Brakma beni yalnız!

SÄN GİDÄRSİN İSTEMÄZDİM

Sän gidärsin istemäzdim,
Nesoy söleyim – bilmäzdim,
Sölesäm da - işitmäzdin,
Bütük umut bana vermäzdin.

Ama sensiz duramazdım,
Senin gibi bulamazdım,
Cancaazım seni çaarardı,
Sensiz üreciim aalaardı.

Senin için eriyärdim,
Gölgenä da sevinärdim,
Annayasın isteyärdim,
Yaklaşasın bekleyärdim.

Sensiz dünnä daralardı,
Gün buluda saklanardı,
Lüzgär suyu dalgalaardı,
Ürääm sana aldanardı.

AÇAN GÖRDÜM SENİ SEFTÄ

Açan gördüm seni seftä,
 Canım benim gökâ ürktü,
 Ölä bir incecik sestä
 İçim gözäl bir peet döktü.
 Buuldum senin gözlerindä,
 Baktın bana sän bulanık,
 Bölä seftä oldu bendä,
 Hiç sansın diildim uyanık.
 Bir kus gibi oldum ilin,
 Duymazdım hiç bän güüdemi,
 Hem sansın tutuldu dilim,
 Açan tuttun sän elimi.
 Maavi göktä daaldı bulut,
 Çırtma sesi işidildi,
 Bana braktın bir bütük umut,
 Nedän ürääm pek diişildi!

ÜREKTÄN

Ürektän bän sevdim salt seni bu erdä,
 Bu derin sevdayı hep tuttum üreemdä,
 Hep tuttum üreemdä, pek çok yıl, pek çok saat,
 Neçin sa hiç sensiz canım durmadı raat!

Bän senin yanında kaldım pek kuvetsiz,
 Diil pek raat yaşamaa bu erdä sevgisiz.
 Gözlerim hep kaldı, ardına bakarak,
 Bir parça kiyadı göttürmää kaçarak.

Sän alıp okudun, okuyup ta yaktın,
 Yolumdan bir başka tarafa hep saptın.
 Küsmedim derindän, bän kendim yamandım,
 Ya düşün, nekadar hep sana dayandım?!

Sän dedin: - Ne yaptım bän sana, da küstün?
 Ne deyim lafına - bişeysiz öldürdün!
 Darsıttın canımı bişeydän-bişeyä,
 Sansına yaşamaa kalmadı hiç neyä.

DÜÜYER YAAMUR

Düüyer yaamur evin örtüsünü
 Nezamandan beeri: şıpır-şıpır,
 Bekleirim bän te bu avşam seni,
 Gelmärseydın – üreciimä kahır!
 Saadımız annaşılmış geldi,
 Gözlerim kaldı yolda artık,
 Seni neçin, acaba, sevdim?
 Acaba, nedän ürääm kırık?
 Yaamurluun mu osaydı yırtık,
 Ne ölä çok sän tutsak oldun?
 Bän seni, bekleyä-bekleyä, artık,
 Bu avşam heptän da yoruldum.
 Aaçlarda var binnän yapracık,
 Saydı yaamur onnarı çoktan,
 Sapladım erä bir bıçacık,
 Beki da yaamur durur heptän.
 Pençereyi bir dal tırmalêêr,
 Nezamandan taa beeri lüzgär,
 Sansın benimnän nesä lafeder,
 Sansın, kim sa bana sesedär.
 Yaamur yaayêr hiç bir kaseetsiz,
 Sansın, büttin bulut delindi.
 Kim biler, neçin benim sensiz
 Fikirim bu avşam çelindi?!

ÖZLEDİM SENİ

Özledim seni ölä,
 Ani fit hasta oldum!
 Neçin gelmedin, sölä?
 Bekleyä-bekleyä, yoruldum.
 Gındunda ne var, sölä,
 Makar bir iki lafçaaz!
 Zeetlämä beni bölä,
 Bulduysan başka kızçaaz!
 Ne ölä bendän kaçêrsın,
 Ne ölä bir tarafa?
 Kimin üreeni açêrsın,
 Seninnän kim durêr lafa?
 Nedän ölä saklanêrsın,
 Nedän büttik korkun oldu,
 Ani çok sana yazêrım,
 Sölä, pek mi yoruldun?
 Sölä, sän bana, sölä!
 Yaklaş benim yanıma,
 İnatlanma pek ölä,
 Koyma kilit canıma!

DERÄ BOYUNDA

Derä boyunda aaçlar
Aşaa iiltmiş dallarnı,
Kenarında yamaçlar
Yasıltnmış yannarını.

Kaseetsiz üfleer lüzgär
Aaçların yapraklarını,
Sansın bir çocuk öpär
Kızın al yanaklarını.

Derenin lüzgär düüyür
Kenara dalgalarını,
Orda annatmaa sever
Kız çocaa laflarını.

Bir taş derä boyunda
Oturêr olmuş üz yıl,
Çok genç o taş üstündä
Buluşmaa olmuş kayıl.

NEÇİN SÄN BÖLÄ YAPTIN

Neçin sän bölä yaptın,
Benim üreemi yaktın,
Näända kaldı ii laflar?
Üreciim benim oflar.

Sölä, neçin sän küstün,
Kimä üreeni düzdün?
Baari geçmä yanımdan
Da göz atma hep yan-yan!

Başka yavklu var bendä,
Ama aklım hep sendä,
Seni unudamêêrim,
Sensiz hiç duramêêrim!

Var bana da çocuk çok,
Ama senin gibi yok!
Açan seni görerim,
Canım türker, ölerim!

SENIN GELMÄN

Nelär yaptı senin gelmän?
 Ne o sevda – bilmäzdim bän.
 Göktä yıldız, güneş hava,
 Düşünmeklär sabaa-sabaa!
 Sevda – ürek duyguları,
 Çiçeklerin kokuları,
 Eşil daalar, akar sular,
 Darsımaqlar, uzun yollar.
 Kapum açık sana deyni,
 Sän sa gittin, braktın beni.
 Gözlerimdän akêr yaşlar,
 Ürääm senin için sızlar.
 Saatlar gider, geçer sessiz,
 Bän hiç duramêêrım sensiz!
 Köprü oldum artık sana,
 Oldum külcäüz, yana-yana.
 Düşlerimä geldin, girdin,
 Neyä bana umut verdin?
 Paalı oldu senin adın,
 Geldim sana adım-adım.
 Senin bakarkan ardına,
 Yalın çıkêr suratımdan.
 Olsam senin eer aklında,
 Soluk olursun canımda,
 Olsam senin eer üreendä,
 Say, kismetliyim bu erdä!

NADÜŞA MARİ, NADİ

Nadüşa mari, Nadi,
 Kaçma sän bendän,
 Gel benimnän, hadi,
 Umudum sendä!

Nadüşa mari, Nadi,
 Sän beklä beni,
 Çık bana avşammen,
 Özledim seni!

O kara kaşın mı,
 O sarı gözüñ mü,
 O küçük yaşın mı,
 Bozdu raadımı?

Nadüşa mari, Nadi,
 Sän bana yakın,
 Sölesänä baari:
 Bendä mi aklın?

Uzakta yaşêêrsın,
 Köşedä evin.
 Ne bendän kaçersın?
 Olsana benim!

Bän seni sevärim,
 Nicä bir çiçää,
 Pek seni beenerim
 Gündüz hem gecä!

Ne kıvrak boyun var,
Ne tatlı dilin,
Ne incä belin var,
Şafklı gözlerin!

Nadüşa mari, Nadi,
Tutun kolumdan.
Gel benimnän, hadi,
Kaçma yolumdan!

ÇIKMADIN AKLIMDAN

Çıkmadın aklımdan
Ne gündüz, ne gecä,
Ofladım canımdan,
Hep sanıp gelecän.
Bilmeirim, ne oldu,
Düşünä-düşünä,
Aalamaa hep doldum,
Çok geldin düşümä.
Bilmeirim, ne ölä
Sän beni zeetledin,
Yalvardım hep, sölä,
Lafını bekledim!
Ama sän hep sustun,
Pak neyä sä küstün.
Ne verdin bir umut,
Ne kestin umudu.
Savaştım hep bulmaa,
Bän senin ucunu!
Yanına yaklaştım,
Laf kattım kaç kerä,
Ama sän hep kaçtın,
Sade ne üzerä?
Eer bilsän sän, nelär
Geçirdim aklımdan,
Te oldu kaç yıllar
Salt gölgän yanımda.
Kaç yıllar bän sensiz
Gücenik hem kefsiz,

Gecelär yıldızsız,
 Karannık hem sessiz!
 Kaç avşam bän çıktım
 Tokadın boyuna,
 Kaç avşam benzettim
 Bän seni çoyuna.
 Of, anna sän, anna,
 Ürektän bän yalnız,
 Laf kattıynan bana,
 Bän heptän kafasız!
 Durma, durma irak,
 Sän yaklaş yanıma,
 Ol bana sän dayak,
 Zerä zor canıma.
 Özledim sesini,
 Üzüntü özledim.
 Çok kırdın üreemi,
 Çok boşa bekledim!
 Ne oldu, ne oldu,
 Hiç duramêêrım raat.
 Ne hızlı sän suuldun,
 Ne yaptım bän kabaat?
 Ne yaptım bän kabaat,
 Ne yaptım be, sölä?
 Ne ölä sän inat?
 Ne ölä, ne ölä?!

SEVGİLİM, SÄN GİTTİN

Sevgilim, sän gittin,
 Bakmadın hiç geeri,
 Çok bana sesettin,
 Hep gittim ileri.

Yaşlarım hiç benim
 Gözümdä kurumaz,
 Ne bana söyledin,
 Üreciim unutmaz.

Yaşayacam bän sensiz,
 Nicä suuk bir damda,
 Yaşamak sevgisiz
 Bütük bir güç canımda!

Doz-dolay karannık,
 Hem gecä, hem gündüz,
 Üreciim pek yanık,
 Pek yanık sevgisiz!

Ne pek suuk gecelär,
 Bulutlar yıldızsız,
 Lüzgerlär eserlär,
 Sän yalnız, sän yalnız.

NASIL SANA SÖLEYİM

Nasıl bän sana söyleyim,
Nasıl sana yaklaşıyım,
Nasıl bän seni göreyim,
Nasıl sana sarmaşayım?

Sade göz bakışından
Yangın oldu başımda.
Bu sevda mı, osa ne
Canımı dırter gene?

Yaklaş benim yanıma,
Sokma kızgın fırına,
Seni sevdim, özledim,
Yola bakıp, bekledim!

Tokada bän yaklaştım,
Aşaa, bayıra baktım,
Beki da, bilmeziyâ
Sän geçecän tezliyâ?

Şindiyâdan bän yalnız
Kaç yıl durdum kahırsız,
Ama gördüynän seni,
Kahirim oldu benim!

BAYGIN BAKIŞIN

Baygın bakışın
Yaktı canımı,
O dik duruşun
Bozdu raadımı.

Nasıl sän geldin
Benim ardıma?
Düşümä girdin,
Girdin aklıma.

Sän birdän baktın -
Üreemi yaktın,
Koynu dolusu
Sevda duygusu!

Nesä düşündüm,
Biraz üşüdüm,
Sora sıkledä
Attı bitkidä.

Fidannar kraalı,
Sän bana paalı,
Sevärsän beni,
Bekleyecäm seni!

Of, yärim gelsä,
Üreemi bilsä,
Kafası döncek,
Sersem olacek.

Senin sevdanı
Nasıl bän koruyayım,
Biraz koor koyup
Taa kızıştırıyım?!

Te avşam üstü
Yäriciim küstü,
Sokak boşaldı,
Ürääm hoş oldu!

Hava bulutlu,
Durêrim umutlu,
Beki, gelecek,
Genä sevecek!

KİMÄ KÜSEYİM?

Şindi bän kimä küseyim, ani güneş bana etti,
Gün da kauştuu gibi – seni tez pek kaybettim!
Şindi bän kimä küseyim, seni aaramadaan - buldum,
Kimi koyayım kabaatlı, ani oya sendän suuldum?

Sän bakêrsın işinä, kaseetindä da baari yok,
Ani kimsäydı senin için düşüner pek çok.
Sän da hep ölä bir can, te nicä başkaları,
Ama ne yapayım şindi bän, açan sän bana paalı?

Bilmeerim bän angımız, angımız taa günahker,
Ama bakmêêrsın bana – ardına gezärsäm eer!
Gelecek ölä vakıt, bän bilerim, gelecek,
Açan üreciin senin bana deyni dönecek.

Yakêrsın beni, canım, yakêrsın! Neyä ölä,
Ne ölä senin canın acımaz bana - sölä?
Benim aazımın dadı, pak, nicä acı pelin,
Düşünerim, acaba, kim sana olur gelin?

Acaba, sana bir eş, kim olur bendän kaari,
Makar bir iki lafçaaz yazsana bana baari.
Prostet sän laflarımı, diülselär yolda – izdä,
Nesoy taa sana söyleyim, geläsin bana tezdä!

HATIR YAPÊRSIN

Sän bana hatır yapêrsin,
Ne isteerim bän – alêrsin,
Yanılırsam – afedersin,
İi akıl bana verersin.

Ardıma benim gezersin,
Herbir işi becerersin,
Kaarşı geldiynän – öpersin,
Yalpak-yalpak gülümseersin.

Sän beni nazlı tutêrsın,
Uzaktan uzaa sorêrsın,
Yalvarêrsın, suvazlêêrsın,
Bendän hep aşaa kalêrsın.

Hep ta bilmeerim doyum bän,
Taa zeedä sendän isteerim,
Şansora sän ol benimnän,
Zerä bän sensiz ölerim!

ANGI TARAFTAN

Angı taraftan sana
Yaklaşmaa, bulamadım.
Lääzım olmadım sana,
Sensız sa duramadım.

Sansın demir burgular
Kızıştırêr canımı,
Dalga-dalga duygular
Çimdikleer hep kanımı.

Ama ne oldu sana
Ne oldu annamadım?
Ani pek doydun bana,
Bunu inanamadım.

Ani bana uruldun,
Bän annêêrım, sän pişman,
Sansın bän sana oldum,
Kim bileer, nesoy duşman!

Yaklaştı gibi sana,
Uzaklaşmaa savaştın.
Dirsek çevirip bana,
Hızlıca bendän kaçtın.

Yok neyä umutlanmaa,
Yok neyä ötää dooru,
Bıktım laf sana katmaa,
Bendän kaybettin yolu.

Ayırıldık, sən gittin -
Ne laf, ne da bir haber.
Cancaazımı çeketti
Yakmaa, nicä bir biber.

Hem aaladım, hem güldüm,
İşittiynän sesini,
Say, ani sensiz öldüm -
Sən annamadın beni!

Ölä neetimä koydum,
Ani sensiz duracam,
Dikliinä senin doydum -
Beki da unudacam!

Ama, te inadıma
Düşümä giriverdin,
Gezä-gezä ardıma
Gözdän çıkıcaa sevdim!

Uyandım, da kismettän
Çekämäzdim soluumu,
Bütün gecä düşümdä
Tuttun benim kolumu!

Bän istedim hep gitmää
Sən hep beni brakmadın,
Sora çekettin öpmää,
Ondan durgunamadım!

Sən yok, ama var gölgän,
Ani gezer ardıma,
Yapısı onun nedän,
Ani urêr canıma?

Bu laflar hepsi sana
Yazılêr senin için,
Ani bakmêêrsın bana,
Acıyer bütün icim!

Bütün ürektän bana
Baaşlamadın kendini,
Hep yaptın inadıma
Yaptın hep o dediini.

YASTIIMI ÇİÇEKTÂN DİKECÂM

Yastımı çiçektân dikecâm
Örecâm başıma bir feneç.
Bân seni bu avşam bekleycâm,
İçerdä yanacek popaneç.

Kafanı saracek çiçeklär,
Uyuklaa her bilärsän bendä,
Kırılsın sevgidän kemiklär
Bu kısa kısmetli gecedä!

DAALIŞTIK

Daalıştık, nicä suda gemi,
Ürääm sızlêr, hep çaarêr seni.
Canım uçêr maavi bulutlara,
Sendän bana ne pek geniş ara.

Maavi çiçek, yalpak güneş şavklı,
Gecä-gündüz sendä benim aklım.
Sân dön geeri, aara beni da bul,
Kapum açık seni etmää kabul.

ANNÊÊRİM

Te annêêrım, ani
Bân suulêrim sendän,
Gün-gündän taa ötää
Sân gidersin bendän.

Sıcaklık türeendä
Ne hızlı pek suudu,
Umudum hep sendä
Şindiyädan durdu.

O canım, anı pek
Sevinärdi sana,
Şindi, nicä köpek
Hırlanêr çoyuna.

Hiç bilmäzdim neyâ
Bu erdä yaşamak,
Açan yok sevgiyä
Bir sözlü tanışmak.

Helä bak, helä bak,
Ne gözäl bu dünnä,
Yaşamaa güleräk!
Diil belli, kaç günä.

Aklıma gelecän
Gelecändir benim!

Bän seni anacam,
Sedefli sevgilim!

Canımı kopardın,
Kopardın üreemi,
Gözlerim aaradı
Çok erdä hep seni!

BEKLEDİM SENİ

Bän bekledim seni hafta-hafta,
Taa üreemdä bir yara olunca,
Bu beklemäk beni yaptı hasta,
Yaş döktüm senin için doyunca.
Seni görmää istäardim herbir saat,
Annamadım, neyâ durdun hep şiş,
Benim canım sensiz durar mı raat?
Köstek koydun bu sevdama geniş.
Havez geçti, geçti darsımaktan,
Ürääm da, nicä güz havaları,
Hem yıldızım süündü benim çoktan,
Zerä yıktın kaavi bir duvarı.

SÄN GEÇERSİN YANIMDAN

Sän geçersin yanımdan
Nesä kopêr canımdan.
Soluum biter, kuvedim
Kaybeliverer benim.

Yalvarêrım bän sana,
Yalvarêrım halizdän,
Yaz birkaç lafçaaz bana,
Yaz birkaç lafçaaz tezdä!

Neçin, acaba, bölä
Yalancıydır bu dünnä,
Sölä baari sän, sölä
Ayırıldık kaç günä?

Maana şakacık, gidersin,
Yok olêrsın yanımdan,
Zerä pek islää bilersin,
Siirederim ardından.

ÇİİDÄ EŞİL OTLAR

Çiidä eşil otlar kraalı,
Angıları bana paalı.
Senin eşil o gözlerin
Üreciimi dürttü benim.

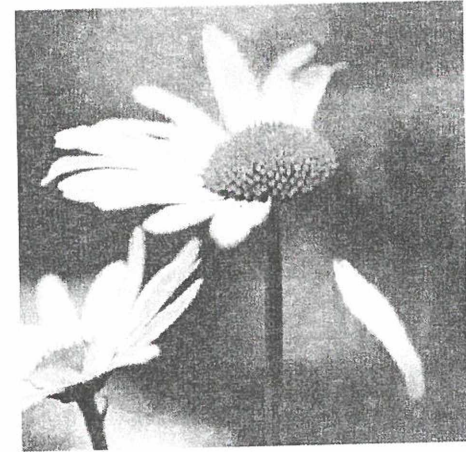
Açan onnar bana bakêr,
Bütün gütüdeciimi yakêr.
Anna, ani halizindän
Beendim seni gözlerindän.

Sana saklı söyleyecäm,
Onnarsız bän ölecäm.
Ama ölmeyim deyni,
Baaşla, olsunnar benim!

ÖZLEDİM Mİ BÄN SENİ?

Özledim mi bän seni?
 Sormalı oldun.
 Bän sä seni beklemää
 Artık yoruldum.
 Havezim kaçtı, artık,
 Ürääm kırıldı.
 Annadım, ani çoktan
 Bendän atıldın.
 Gelecän mi, gelmeycän mi,
 Bişey sanmêêrım,
 Bil, ani ötää dooru
 Umutlanmêêrım!
 Yalvarêrım, hep ölä
 Dur bir tarafta,
 Gelmä benim yanıma,
 Brak, geçsin hafta!
 Bän sandım, ani bana
 Olacan havez,
 Sänseydi baktın, günnär
 Geçsinnär taa tez.
 Geç oldu, artık, benim
 Kaçmaa ardıma,
 Bana da sıra geldi
 Bakmaa saadıma!
 Alatlêêrım, var işim,
 Bendä bu kadar,

Bekledim da bän seni,
 Eteer nekadar!
 İnandım boşa senin
 Bän laflarını,
 Yalvarêrım, brak raada
 Benim canımı!
 Da te, şindi annadım,
 Sana yok iilik,
 Dipsiz kazana yapmaa
 Savaştn delik!

BU GECÄ

Bu gecä biz ikimiz biläydik,
 Yıldızların, sansın, içindäydik,
 Nicä iki guguşçuk uçurduk,
 Biri-birimizä urulurduk.
 Baktın bana ölä yalpak hem şen,
 Ani kafam heptän oldu sersem.
 Çiçekliktän gözäldi dolayım,
 Durmaa seninnän vardı kolayım.
 Yanımızda gözäl eşildi daa,
 Da, kim biler, ne olacêydı taa,
 Eer hızlıca senin gülüşündän,
 Uyanmaydım gözäl o düşümdän.
 Savaşım yummaa gözlerimi,
 Ama başka bulamadım seni,
 Halizindän seni gördüm, sandım,
 Uyanmama bän pek pişman oldum!
 Da şindi te, ürääm heptän kırık,
 Ani sensiz, bän pek sensiz yanık!
 Of, neçin geldin – girdin düşümä,
 Gelämeerim hep taa kendimä!
 Beki da bu düş çıkır aslı,
 Bän sensiz oldu kaç yıl yaşlı!

AFET BENİ

Afet beni, yanıldım,
 Sana pekçä darıldım,
 Görmediynän sa seni,
 Canım yanacak benim!
 Ya kaldır sän başını,
 Sileyim duruk yaşını.
 Kaldır bana dartını,
 Da göreyim suratını,
 Başka küsmä sän bana,
 Yapacam hatır sana!
 Gel tutayım elceezini,
 İncecik belceezini.
 Bu küstü gücendirär,
 Dertlerä edendirär.
 Taa islää annaşalım,
 Bireri toplaşalım!

İKİ GENÇ EVLENER

İki genç evlener,
Düüncülär şennener,
Aşçılar doyurêr,
Saadıçlar buyurêr.

Svatular, svatelär,
Ne gözäl imeklär,
Cıgırdêêr filcannar,
Seviner insannar.

Ba kadınca çalêr,
Ba çalêr düz ava,
Oyuncu yalvarêr,
Susmasın kavallar.

Bu sıra gençleri
Topladı bireri,
Ki onnar yannaşık
Yaşasın annaşıp.

Gelinin tüzündä
Şafk yanêr gözündä,
İki genç kol-kola
Te girer bütük yola.

VARMİ GÖRDÜÜN

Varmı gördüün yakından
Kara denizi,
Bölä oldu kahırdan
Benim benizim.

Annamadım, ani sän
Bunu yapacan
Sevdanın sevdasını
Birdän yakacan.

Buncak vakıdı oldu
Kullandık bilä,
Üreemiz sevdaya doldu
Şen gülä-gülä.

Başçalarda al güllär
Açardı bizä,
Mayıl olurduk gecä
Kendi - kendimizä.

Yok bana sensiz erdä
Eni yaşamak,
Eer olmarsak birerdä,
Olurum ahmak!

Sän durêrsın saklıda
Benim aklımda,
Seni görerim önümdä
Çiçek elindä.

Seni gördükçesinä
Ürääm diişiler,
Seni andıkçasına
Kuvet kesiler

Sensiz günnär karannık
Üreciim yanık,
Sensiz yanacım soldu,
Kahırım oldu.

HEP SENİ AARADIM

Buncak yıl hep seni aaradım,
Buluşmaa, lafetmää savaştım.
Gelecän hep sandım, aldandım,
Bilmeerim, sän kimä yamandın?

Hem kimi bu erdä aaradın,
Ani busoy bendän saklandın?
Kaç yortu bekledim, kaç pazar,
O günnär geçtilär ne pek aar!

Kahırım oldu – büyük darsımam,
Bän sanırdım, biter yaşamam!
Koolayarak vakıdı, bän suuldum,
Bu erdä, sansın, hendän duudum.

Ko olsun pek gözäl yaşaman,
Ardına dakışmam, yaklaşmam!
Ne yaptın sän bana, ne yaptın?
Canımı kopardın da kaçtın!

YALVARDIM ALLAHA

Yalvardım Allaha, ki seni darsıtsın,
Sevdalık sancısı gütüdeni hep sıksın,
Ki uyamayasın sän ne gecä, ne gündüz,
Yalvardım, ani gitmärsin fit dübüdüz.

Aklımda benim, nasıl seftä yaklaştın,
Da korkuyulan, yavaşıcık sän sarmaştın.
Sora, nasıl öptün sän beni, dudumda,
Sansın bütün dä kaldı yapılı bir damga.

Te tölä, yaa gibi, yayıldın üreemä,
Gün-gündän savaştım hep seni üürenmää.
Tutuşupta, yandım bän, heptän da, sandım-
Annadım, ani bu soy türlü aldandım!

Of, olur mu bölä, acaba, darsımak?
Sensiz pek zor bana bu erdä yaşamak!
Pek sevdim bän seni, ama ne faydası,
Sän sevmärsan beni – hiç geçmäz acısı!

DÜÜN ÇEKEDER GÜNDÜZDÄN

Dütün çekeder gündüzdän.
Aşçıyıklar kaçınêr,
Gelin pek gözäl üzdän:
Biyaz kauk fistan yanêr.

Bir sıra sedef boncuk
Boynusunda dakılı,
Onun yanında çocuk
Durêr kayet akıllı.

Güveyä, bakır-bakmaz,
Nazlı gülümseer gelin,
Oyuncular duramaz
Atlayor, nicä deli.

Sofralar üklü, inneer
Çanak, çanak üstünä.
Dütüncülär da seviner
Bu paalı, gözäl günä.

Kırmızı şarap atlêêr
Filcannarın içindä,
Ya, ne şamarlar patlêêr
Gecä vakıt, serindä.

Dütünün taman koyusu –
Oyun, oyun ardına.

Birinin yok uykusu,
Biri bakmêêr saadına.

Olmasa e bu düütün,
Olmasa e bitkisi,
Gelinin hem güveyin
Diveç olsun sevgisi!

AÇAN GÖRERİM BÂN SENİ

Açan görerim bân seni, bir insancın yanında,
Eer bılsân sän ozaman, ne olêr cancaazımda.
Bilmeerim, angı köşeyä, sokayım bu boş kafamı,
Eer laf katırsa biri – şaşırêrım lafımı.
Düşünerim sade, ne, ne senin fikirindä?
Ama bilmeerim deyni – duramêêrım erimdä.
Neçin benim gözlerim salt senin tarafına,
Neçin, acaba, senin hiç gelmäzim aklına.
Neçin benim fikirim seni düşünä biler?
Görämedään birkaç gün, bana pek fasıl gelir.
Of, açan isteerim pek, pek isteerim bân seni,
Hiç annamêêrım, nedän sän aldın havezini?
Sän gittin, beni braayıp, sade düşünmeklerä,
Avsam-sabaa hep seni, taa bıkmadım beklemää.
Geçirkana yanımdan, baari kaldır elini:
Bân annayım, ani bana sän verdin selemimi.
Te tölä hiç bir nesiz, benim sana kıskanmam,
Hiç birinä başka bân busoy türlü yanamam.
Sän anna, anna, ani hiç duramêêrım sensiz,
Ölecäm, da kalacam yaşanmadık, sevgisiz!

SEVMEDİN BENİ

Makar yıllan görmedim seni,
Bunun için kabaatlamêêrım.
Ama, ani sevmeersin beni,
Canıma hiç annadamêêrım.

Darsıyêrım pek gamsızlıkta,
Savaşêrım sır bildirmemää,
Kaçmêêrım senin bân ardına,
Ama ölerim, hiç dirilmemää.

Beki sän kayet hastalandın,
Kuvetsiz duyêrım kendimi,
Nasıl bân olayım sana yardım,
Şu kaybetmeyim bitki sevgimi?

* * *

Açan sän var, baarêr eşil daalar,
Kuşlar çalêr, duuêr yıldız göktä,
Açan sän var, kararmêêr bulutlar,
Sansın gelmişin bu erä seftä.

KAARLAR ERİER

Kaarlar erier,
Ürääm seviner.
Bân seni buldum,
Kismetli oldum.

Kendini kurêr
Herbir aaç bana,
Ne gözäl durêr
Bu gölmek sana!

Yaamurcuk damnêêr
Annama sessiz,
Üreciim annêêr:
Duramam sensiz!

Bütülendi daalar,
Bulut sarardı,
En ii duygular
İçimi sardı.

Kuşlar cıvırdêêr
Benim yanımda,
Üreciim annêêr:
Sänsin canımda!

Çii kalkêr erdän,
Yısınêr toprak.
Gitmä sän bendän,
Durma pek irak!

Bak yalpak bana,
Yaksın bakışın,
Aksın yanaama
Sevinmək yaşım.

Dünnä bölünsün,
Olsun iki pay,
Da çoyu görstün,
Neresi o ray.

YALVARDI DÖNÄ-DÖNÄ

Yalvardı dönä-dönä
O bana sevä-sevâ,
Olayım onun yarısı,
Nicä demää - karısı.
Ama bän, kimi beendim,
Te ona da evlendim.
Onun boyu balaban:
Ne zabun pek, ne toyan,
Saçları kara kömtür,
İki maavi göz - ömtür!
Ne sakal var, ne bıyık,
Yanımdan geçer ayık.
Kim bölä çocaa bakmaz,
O bulutlara uçmaz.
Biyaz gölmek, kara donnar -
Raadımı bozdu onnar!
Annayacam mı bän zoru -
Bakaceyz ötää dooru!

NE KÄÄMİL GELER GÜNNÄR

Ne käämil geler günnär:
Çekedeceklär dütünnär!
Kızlan çocuk evlener,
Bütüñkü günä seviner.

Güz çiçekleri açêr,
Güvä gelinä kaçêr.
Kaça-kaça gelinä,
Getirecek evinä.

Bir mera dolu darı,
Çocukta oldu karı.
Karısını tanısa,
Olur-olmaz baarmasa.

Gecä ay aydın eder,
Gençlär kinoya gider.
Ana-boba dayansın,
Onnarı aşaa braksın.

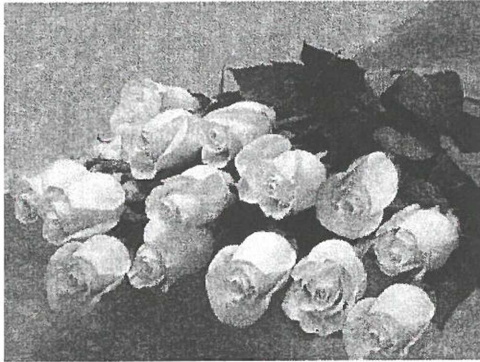
İşä var havezleri,
Yalabıyerlar gözleri.
Asmayın onnara hamut,
Ama veriniz umut.

NE ÜZERÄ

Ne üzerä sän, acaba, beni braktın,
Pek çoyuna seni sordum hem aaradım,
Gittim, gezdim bizim eski erimizdä,
Ama sade eşil otçaaz izlermizdä.
Ne bir ses, ne kıpırtı, cinnêêr kulaan,
Sade lüzgär eseer poyraz tarafından,
Güneş hava bana geldi bulutlandı,
Buncak vakıt boşa mı hep umutlandım.
Eer sän bilsän, eer sän bilsän, ani senin
Gezdii erdä aarêêrım hep izlerini,
Hepsi, te nicä ilerdän kalmış ölä,
Ama kimä läüzım onnar sensiz, sölä?
Açmış güllär, leläkalar, çalêr kuşlar
Benimsaydı üreciimä geler pek aar,
İnneer bu er, sansın senin solumandan,
Sesirgenip, köpää koolêêrım yanımdan.
Aalêêr içim, yaşlar akêr gözlerimdän,
Ayrıldım, ayrıldım kismetimdän.

GÜLLÄR

Ellerim güllerdän yaralı,
 Savaştım onnarı koparmaa.
 Ne ölä siz güllär çalılı,
 Ne ölä sizä zor sokulmaa?
 Yaz geldi, siz gözäl açtınız,
 Gözleri yärimin sizlerdä.
 Naşey siz, našey siz yaptınız?
 Sadecäm umudum ilerdä.
 Siz, makar ki, güllär çalılı –
 Açmanız pek gözäl, şıralı!
 Diüliniz, güllerim, sayılı,
 Başlanıp oldunuz saygılı.
 Hiç sizdä laf ta yok, güllerim!
 Siz lafsız açtınız üreemi,
 Saplasın çalınız elimi,
 Sevindirir benim yärimi!

SÄN BENİM ÜREEMÄ YAKIŞTIN

Sän benim üreemä yakıştın,
 Annayıp yaklaştın, sarmaştın.
 Ozaman, ne havezlän öptün,
 Üreemi derindän pek dürttün?
 Yalincık kızıştı içimdä,
 Çiçekli başcanın içindä,
 Çok gözäl duygular sardılar,
 Peet olup, canımda çaldılar.
 Bütülendik, dudaklar uçuklu
 Ne yaptın sän, bän sana umutlu!
 Ne oldu, ya getir aklına,
 Kısmettän sarıldık yalına.
 O gecä bir baaşıştı bizä,
 Yıldızlar düştülär denizä.
 Oynadık dönemä bir oyun,
 Bu sevdaya olur mu doyum?
 Da te şindi, bilinmeer nedän,
 Pek hızlı atıldın sän bendän!
 Ne oldu be sana, ne oldu,
 Ürektän sän bana bozuldun?
 Unuttun, gelmeyä, gelmeyä suuldun,
 Beklemää bän seri yorulдум!
 İstedim etişmää o günä,
 Nezaman çıkacan öntümä.
 Da deyecän: Kaldır başını,
 Sileyim gözündän yaşını».
 Bän kaldım, nicä bir kuru dal,
 Ne läüzüm bana bu acı bal?!

BENİM SEVGİLİM

Cendemdä olsan eer sän,
 Benim sevgilim,
 Ardına gidirim bän,
 Kaçarak, ilin!
 Yaşamam benim neyä
 Bu erdä sensiz,
 Açıan yok yol sevgiyä,
 Cancaazım kefsiz!
 Sän oldun benim gölgäm,
 Sıcak güneşim,
 Yanında senin ölmäm,
 Ol benim eşim!
 Ol bana bir kafadar,
 Ol bana arka!
 Yaşamak oldukça aar,
 Hep sölä şaka.
 Kullan beni severäk,
 Bän senin heptän!
 Yaşa gözäl, güleräk,
 Yaşa ürektän!

ARDINA SENİN

Ardına senin
 Gökä uçacam,
 Yaş dökä-dökä,
 Deniz olacam!
 Ardına senin
 Girecäm erä,
 Sevgimdän benim
 Açacak derä.
 İçimdä yalın
 İçimdä benim,
 Dökecäm altın
 Yolunu senin.
 O yoldan altın
 Gel bana sän, gel,
 Sevgiyi tatlı
 Daatmamaa tel-tel!
 Lüzgercik esti,
 Lüzcerik serin,
 Ürääm uyandı
 Sevmendän senin.
 Gülü serindä,
 Koparıp, koptum.
 Senin öntündä,
 Bayılıp, koptum.

İÇİNDEKİLÄR

Alöna Ergoglo. Vasilisa Tukan	4
-------------------------------------	---

ANA TOPRAAM

✓ Ana dilimiz	12
Benim tarafım	13
Zorları çekän halkım	15
Adam oyanda, karı buyanda	16
Nereyâ da gitmesäm	17
Duuma evim	18
Neredän çekeder Vatanım ?	19
Gagauziyam benim !	20
Geniş yoldan giderim	21
Dili rusun	22
Kütüyüm açsın	23
Gagauzlar ölä millet	24
Kütüdä kalmadı insan	25
Nereyi, çocuklar vardınız?	27
Êh, sesläyin lafımı	28
Kışinev	29
Buyurun Baurçuya !	30
Baurçu	31
Ana dilim	32
Ana topraam	33
Vatanım	34
Vatanı korumaa	35
Duuma erim	36
Ütörenin, kim o gagauz	37
"Bucaam benim"	37
Geliniz bizä dostlar	38

VAKITLARIN GÖSTERMESİ

Silinmesin yazılar	40
Kaybeldi memleketim	41
Ne o perestroyka	43
Fikirimiz çeliner	49
Yaşamamız bozuldu	51
Balık kokêr kafadan	53
Ne zaman ii eri göreceğ gagauz ?	55
Çorbacılar	57
Gün - gündän	59
Revolütiya gider	60
Te geldi zor vakit	61
Dedelerin yaşaması	62
İlerki vakıtlarda	65
Adamnar kaldı geeri	67
Çok türlü var dert	68
Tamahlık	69
Bilmeerim, kim o kıran	70
Cenk yolları pek aardı	71
Dünnä durêr kuşkulu	73
İhtâr karıcık	74
Boşaldı tavanda imelik	75
Küçüklütümdän beeri	76
Amerika, devlet kaavi !	78
Bir topluş kütüdä oldu	80
Yaşamak bizdä kıvrak	82
Zorda benim devletim	83
Yıl - yıldan	84

BAAŞLAMALAR

Afganistan	86
Oolum	90
Andrey Koçancıya	91
Kara Çoban	93
Prostet beni, Allahım	95
Bobama	96
Salkım aacı	97
Dütün	98
Küçük uşak	99
Ŧunami	100
Beslan	102
Kızıma	104
Mamu	105
Genç evlilerä	106
Steşaya Filçeva	107
Manol İlyiç!	108
Eni yıl	109
Vasi Ektüzçüyä	110
Anama hem bobama	112

DUYGULAR

İzmetçi bän	114
Aman, Allahım !	115
Yolum	116
Evimdän çıkamêêrim	117
Açan insan kaybeler	118
Azetmeerim	119
Nasıl kurulmuş bu er	120
Uygunnuk bizä lââzım	121
İnsanı kahr iyer	122
Sayıklêêrim, düşünerim	123

İhtärlü bän beklämeerim hiç	124
Küçüklütüm	125
Yılın vakıtları	126
Yok soluk	127
Peetlär	128
Bän isteerim görmää	129
Kahr geldi başıma	130
Kışın	131
Kızım benim	132
Gecelär karannık	133
Küçük cancaaz	134
Bir kukumävka	135
Kliseyä mi sän gedersin	136
Sän arkanı açan döndün	137
Yaşamêêrim görümnü	138
Giderim pek uzun yola	139
Eski ayna	140
Evlenmäk	141
Gözäl kızçaaz	142
Sevinerim	143
Neçin bölä ?	144
Körlük yapan	145
Düşümdä	146
Biri duumuş... ..	147
Dan eri aarardı	148
Nezaman gelecän	149
Hey, Russiya!	150
Yaşamanın yolu	153
Moskvanın avşamnarı (çevirmä)	154
Yaz geçer	155
Sıra geldi	156
Havaya görä	157
Yaşamak bu vakıt	158

Sarfoş	159
Te ölüm ardına dakıştı	160
Soruşlar	162
Cendem	163
Duşman	164
Yaşamam geçti	166
Er tepredi	167
Yalnız karı	168
Ekildi aul	169
Yaşamak bozuldu	170
Eni yıl gelmiş olsun	171
Sabaalen dizidä	172
Gecenin bir vakıdı	173
Erin gözellii	174
Neçin bu dünneyä bän duudum	175
Top gibi	176
Pek mi sän beni beenirdin	177
İnsan läüzim olalım	179
Zordan - zora	180
Ucunu bulamêêrız	181
Su olacek mı?	182
Neyä duumuşuk bu erä?	183
Geniş duygulara daalıp	184
Oturupta düşünerim	184

FİKİRLİK

Yaşamak - bilerim bir	186
Yaşamakta yok örnek	187
İstämeerim	188
Köpek	189
Dost läüzim olsun dost	191
Sendä ne var - kuru onu!	192
Deerlär	193

Yok raatlık	194
Yaşamak türlü - türlü	195
Läüzim karı olsun ölä	197
Tamahlık	199
Bak yukarı hem aşaa	200
Yaşamak kısa	201
Alaa kaavi !	202
Ne ölä sän küstülü?	204
Üç evim	205
Yaşamak	206
Gülümsä	207
Canavar	208
İnsan yaşêêr neyä?	209
Brak bir iz	210
Ne läüzim?	211
Enseycän bayırı	212
Allahın oolu	213
Bän istämeerim	216
Yalpak olmaa	217
Dooruluk	218
Yaşamak - bir bütük umut	220
Ne o yaşamak?	221
Nasıl ?	223
Ne en paalı?	224
Açan yapmaycan sän bir ilik	225
Var birkaç kişi	226
Yap ilik	227

TABIATIN RENKLERİ

Te boşandı yaamurlar	230
Yaz avşamnarı	231
Yaamur	232
Tozu koparêr	233
Eriyer kaarlar	234
İlkyaz	234
Lüzgär	235
Yapraklar	236
Bulutlar	237
Deniz	238
Hava güneş	239
Hava dürdü kendini	240
Toprak kaarlan donandı	240

ŞAKALAR

Eni yaşamak	242
Sarfoş adam	244
Kumalar çoktan evli	245
Kıskanç	246
Bän gittim kazmaa papşoy	247
"Kedi, kuzu hem olak"	247
Baca erkennä tüter	248
Keçi	249
Gittim bän panayıra	251
Kim bän ?	252
Lüzgär eseer poyrazdan	253
Dütündä	254
Te geldi mardın biri	256
İnek hem sinek	258
Babu	260
Evlenmäk	261

Mali oldum	262
Yaşamak becermektä	263
Ayna	269
Saat edi	270
Horoz	271

SEVDA İÇİN

Canım düüler sevinmektän	274
Geniş yoldan giderim	275
"Açan durêrsın yanımda"	275
Yol boyunda gengerlär	276
Dudaklarını suvazlêr	277
Ürecim titireer	278
Ne oldu annamadım	279
Nedän bulut maavi ?	280
Kaybelerim sensiz	281
Bütük kısmet canımda	282
Öbtür yamaçta	283
Sän geldin	284
Vakıdın birindä	285
Sän var	287
Kaar yaayêr	288
Bekledim	289
Gözäl açêr karanfillär	290
Sän gidärsin istemäzdım	291
Açan gördüm seni seftä	292
Ürektän	293
Dütüyer yaamur	294
Özledim seni	295
Derä boyunda	296
Neçin sän bölä yaptın ?	297
Senin gelmän	298

Vasilisa Tuğan

Nadüşa mari, Nadi	299
Çıkmanın aklımdan	301
Sevgilim, sən gittin	303
Nasıl sana söyleyim	304
Baygın bakışın	305
Kimə küseyim?	307
Hatır yapərsın	308
Angı taraftan	309
Yastımı çiçektən dikecəm	312
Daalístık	312
Annêêrım	313
Bekledim seni	315
Sən geçərsin yanımdan	316
Çüidə eşil otlar	317
Özledim mi bən seni?	318
Bu gecə	320
Afet beni	321
İki genç evlener	322
Varmı gördütün	323
Hep seni aaradım	325
Yalvardım Allaha	326
Dütin çekeder gündüzdən	327
Açan görerim bən seni	329
Sevmedin beni	330
Açan sən var	330
Kaarlər eriyər	331
Yalvardı dönə - dönə	333
Ne käämil gələr günnär	334
Ne tüzərä?	335
Güllər	336
Sən benim türeemä yakıştın	337
Benim sevgilim	338
Ardına senin	339